

1.- 'Η 'Επιτροπή 'Αιτήσας 'Ελέγχου τής Δ.Β.Η., συγκροτηθεῖσα κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ.4230/1962 ἀπὸ τοὺς Γεώργ.Χαρμικού-ρην, Σύμβουλον 'Επικρατείας, Κων.Παπαϊωάννου, 'Αρεοπαγίτην καὶ Γ.Σακελλαρίου, Σύμβουλον τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατόπιν ὑποδείξεως ἑνὸς ἐκδοτοῦ ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τῆς 'Ολομελείας τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας, τοῦ 'Αρείου Πάγου καὶ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀντιστοίχως καὶ σκοποῦσα τὴν ἔρευναν "περὶ τῶν τυχόν γενομένων παραβάσεων τῶν διεπόντων τὴν Δ.Β.Η. νόμων καὶ Κανονισμῶν ἢ περὶ τυχόν γενομένων διαχειριστικῶν ἀνωμαλιῶν", θεωρεῖ χρήσιμον πρὶν ἢ προβῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ διατύπωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης προκυφάντων πορισμάτων, νὰ διευκρινίσῃ προεισαγωγικῶς ὅτι:

α) 'Η προαναφερθεῖσα ἔρευνα, ἀναφέρεται εἰς πολλὰ καὶ ποικίλα ἔργα ἀξίας πολλῶν ἐν συνόλῳ διοικητομμυρίων δραχμῶν καὶ εἰς κοινω-πληθεῖς διοικητικὰς καὶ διαχειριστικὰς πράξεις τοῦ μεγαλύτερου μετὰ τὸ 'Αλληνικὸν Ἄρθροισιν Οἰκονομικοῦ 'Οργανισμοῦ καὶ δὴ μιᾶς πε-ρίκου δεκαετίας. Διὰ τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περατωθῇ ἐντὸς τοῦ διαρρηθεῶτος χρόνου τῶν 22 μηνῶν περίπου, ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τοῦ ὄγκου τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς, ἐν ὅφει μάλιστα καὶ τοῦ γεγονό-τος, ὅτι τὰ μέλη τῆς 'Επιτροπῆς καὶ τὰς ἀπαιτουμένας δι' ἕνα τοιοῦ-τον τερπότερον ἔλεγχον τεχνικοοικονομικὰς γνώσεις δὲν διέθετον καὶ εἰς τὰ κύρια καθήκοντα τῆς 'Υπηρεσίας αὐτῶν δὲν ἔπαυσαν νὰ ἀσχολῶνται, ἐὰν δὲν κατεβδύλλοντο ἐκπηξεμένα καὶ ἐντατικά προσά-θειαι καὶ ἐπὶ πλέον δὲν ἐγένετο μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς 'Επιτροπῆς κατανομή τῶν ἐξεταστέων θεμάτων καὶ ἰδίῳ ἐὰν δὲν ἐνετοπίζετο ὁ

8

57 97

έλεγχος εις τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὡς πρὸς τὰ ὅποια διευτυπώθησαν πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐρεῦνης οἰαιδῆποτε κατηγορίαι, ὑπόνοιαι ἢ ἀμφιβολίαι, εἴτε οἰκοθεν εἴτε καὶ κατόπιν τῆς δημοσιευθελοῦς εἰς τὰς ἡμερησίας σχετικῆς προκλήσεως τῆς ἡμετέρας Ἐπιτροπῆς.

β) Ὡς ἐκ τούτου τὸ μὲν καθίσταται φανερόν, ὅτι οὔτε τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀναφερόμενα θέματα, οὔτε αἱ ὡς πρὸς αὐτὰ σημειούμεναι παραβῆσεις καὶ ἀνωμαλίαι ἐξαντλοῦσιν ὅλας τὰς ἀκείραριθμους πράξεις καὶ παραλείψεις τῶν Ὀργάνων καὶ Ὑπαλλήλων τῆς Δ.Σ.Η. Ἡ ἐπισημάνεις ὅμως αὐτῶν ὡς κυριωτέρων διαφωτίζει ἐπαρκῶς τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα μὲ τὰ ὅποια ἐγένοντο ἡ ὅλη διοίκησις τῆς Δ.Σ.Η. καὶ ὅλας αἱ ἐπὶ μέρους διοικητικαὶ καὶ διαχειριστικαὶ πράξεις, καὶ γ) τὸ ὅτι ἐξηγεῖται διατὶ ἐπὶ ἐκάστου θέματος συνετάχθησαν παρ' ἐνός ἐκάστου ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἴδιαι βιοηγητικαὶ ἐκθέσεις, αἱ ὅποια ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις τῶν λοιπῶν μελῶν, ὁσάκις ἐκρίθησαν αὐταὶ ἀναγκαῖαι, ἀπετέλεσαν τὴν βάσιν τῶν συζητήσεων αὐτῆς καὶ ὅπερ τὸ σπουδαιότερον ὅτι διευκολύνουσι τὴν κατὰ τὸ δυνατόν συνοπτικὴν διατύπωσιν τῶν συμπερασμάτων αὐτῆς τοῦ ἐπιθυμοῦντος δυναμένου νὰ ἀνατρέξῃ διὰ πλείονας λεπτομερείας εἰς αὐτὰς καὶ ἰδίᾳ τὰς μνημονευομένας κατὰ παρακομπὴν σελίδας των.-

Κ.Φ.ΑΛΛΑΙΟΝ Α'

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ

(Βιοσημητ. Έκθεσεις Κ.Ποπαϊωάννου Βιβλ.Γ.Κεφ.Α' και Β σ.1-162)

1.- α) θά άρχίσωμεν άπό τάς έπιστολάς του Φιλάρετου, ή δημοσίευσις των όποιων προεκάλεσε πολύν θόρυβον και μεγάλην άνοταραχήν έν τε τη Βουλή και έν τῷ τύπῳ και άπέτέλεσε τήν κυριωτέραν άφορμήν τῆς άντικαταστάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου τῆς Δ.Β.Η. και τῆς συστάσεως τῆς ήμετέρας Έπιτροπῆς.

Και θά έκθέσωμεν έν άρχῃ μετά τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς συντομίας τά προηγηθέντα τῆς έν λόγῳ δημοσιεύσεως. Ο Γ. Πεζόπουλος μετά τριακονταετη συζυγικόνυβιον έγκατέλειπε περί τά τέλη Μαΐου 1958 τήν συζυγίαν του άώραν και ήγειρεν άγωγήν διαζυγίου. Έκ τῆς άφορμῆς ταύτης και τῆς έπακολουθησάσης δίκης περί διατροφῆς έξητάσθη ό παρήνυμφος του έν διαστάσει ζεύγους και παλαιός δημοσιογράφος Σ.Λεωτοάκος ένώπιον των Συμβολαιογράφων Αθηνών Μ. Αφεντάκη και Μ.Λέζου κατά τήν 13-6-58 και έβεβαίωσεν ένόρκως, ότι ό Γ.Πεζόπουλος έπέδωκε τό διαζύγιον, διότι ήθελε νά νυμφευθῆ μέαν Έλληνορωσίδα Τατιάνα, διά τήν όποιαν κατελήφθη από οφοδρόν Έρωτα. Έκ τῆς μηνύσει του Γ. Πεζόπουλου έδικάζοντο, μετά διοκοπήν τῆς συζητήσεως έκ τῆς προηγουμένης, τήν 9-3-1960 εἰς τό Τριμελές Πλημμελειοδικεῖον Αθηνών ό μέν Σ.Λεωτοάκος επί ψευδορκίῳ, ή δέ άώρα Πεζόπουλου επί ήθελῆς άυτουργίῳ εἰς αὐτήν. Η τελευταία κατά τήν άπολογίαν τῆς εδῆλωσεν, πρώτον μέν, ότι ή μνησθεῖσα Τατιάνα τῆ έπρότεινεν άποζημίωσιν διά νά θυναινεσθ εἰς τό διαζύγιον έκ 10.000 χρυσῶν λιρῶν,

Σ 57 927

τῆς ὁποίας θά ἐξεύρισκεν ὁ Γ. Πεζοπούλος ἀπό τῶν προμηθειῶν του ἐκ τῆς Δ. Β. Η., δεύτερον δέ, ὅτι εἶχεν εἰς χεῖρας τῆς ἐπιστολάς, τῆς ὁποίας μάλιστα καί ἐπέσειεν ἐν πρωτοτύπῳ ἢ φωτοτυπῇ, βάσει τοῦ περιεχομένου τῶν ὁποίων θά ἔπαθε "ἀπό αὔριον" νά εἶνε ὁ σύζυγός τῆς ὄχι μόνον Γενικός Διευθυντής ἀλλὰ καί καθηγητής τοῦ Πολυτεχνείου. Ἀμφότεραι αἱ δηλώσεις εἶνε ἀναμφισβήτητοι καί παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Γ. Πεζοπούλου ἠμολογημέναι. Δίς διακοπὴν γενομένην κατ' ἄλλους μὲν (Βασιλάτος, Γωνώσης) μετὰ τὴν πρώτην καί πρό τῆς δευτέρας δηλώσεως· κατ' ἄλλους δέ (Λεωτοῦκος, Βαρβιτσιώτης) μετ' ἀμφοτέρας, ἔγεινεν ἐντός τοῦ καταμέστου ἀκροατηρίου ζωηρότατον ἐπεισόδιον μεταξύ τοῦ Γ. Πεζοπούλου καί τοῦ δικηγόρου Εὐάγγ. Βαρβιτσιώτη, καί ὁ ὁ δεύτερος ἔπτωε κατὰ πρόσωπον τὸν πρῶτον, κατὰ τρόπον προκαλέσαντα διὰ ρινομάκτρον ἀπόμαξιν τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ ἐμπυσομοῦ καί ἐπὶ κλῆρον ἐξεύρισεν αὐτόν διὰ βαρεῖας ὕβρεως. Ὁ Γ. Πεζοπούλος, ὁ ὁποῖος μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἐνεφανίζετο ὀξὺς καί εὐερέθιστος καί διεξῆγε τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα κατὰ τοὺς προηγηθέντας 22 μῆνας μὲ πρωτοφανές πετόμα καί ἄκαμπτον ἀδιαλλαξίαν, προκαλέσας σωρεῖαν μηνύσεων κατὰ τῆς συζύγου του, τῶν μαρτύρων τῆς καί αὐτῶν τούτων τῶν δικηγόρων τῆς (ὄρα παρ. 10 σελ. 2θ καί ἐπ.), μόλις ἤκουσε τὴν προαναφερθεῖσαν περὶ τῶν ἐπιστολῶν ἀπειλὴν ἀπώλεσε τὴν φωνὴν του καί ὄχι μόνον ἠνέχθη ἀδιαμητρικήτως τὸν δημοσίον ἐμπυσομόν του, ὅπερ ἔφάνη "παράδοξον" καί εἰς αὐτόν τοῦτον τὸν ἐμπύσαντα δικηγόρον, ἀλλὰ καί ἤφησεν ἐκτεθειμένῃ τὴν δημοσίως σκιωθεῖσαν ὑπόληψίν του, οὐδέν πράξας καί οὐδέν εἰπών διὰ τῆς ἐπισημομένης ἐπ' ἀκροατηρίου ἐπιστολάς καί τὴν γενομένην ἐν πληθούσῃ συνεδριάσει ὀπει-

λὴν τῆς λόγῃ τοῦ περιεχομένου των ἀμέσου ("ἀπὸ αὔριον") ἀπολύσεως τοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ τε Γεν. Διευθυντοῦ καὶ τοῦ καθηγητοῦ. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἔκαμε καὶ στροφὴν 180 μοιρῶν εἰς τὴν δίκην τοῦ διαζυγίου, ἐπιδιώξας εὐθύς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης (ὄρα σελ. 30 καὶ ἐπ.) τὸν συμβιβασμόν, ὃν καὶ ἐπέτυχε κατὰ τὸν ἐξάγγ. παρβιτωιότην" διὰ τῆς πλήρους ὑποχωρήσεως ἐφ' ὄλων τῶν σημείων" καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀπὸ 12-4-1960 σχετικοῦ ἰδιωτικοῦ συμφωνητικοῦ, δὴγήσαντος εἰς τὴν παραίτησιν τῆς παλαιᾶς ἀγωγῆς τοῦ 1958, τὴν ἔγερσιν νέας ἀπὸ 14-4-1960 καὶ τὴν μετὰ ἓνα μῆνα λύσιν τοῦ γάμου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9221/14-5-1960 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν (ὄρα παρ. 4 σελ. 7 καὶ ἐπ.). Ἡ παράλειψις τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ὅπως ζητήσῃ τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐμφανισθειῶν ἐπιτολῶν ἢ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς ἀκελουμένης ἐξ αὐτῶν ἀπολύσεώς του' καὶ ἐπὶ πλέον, ὅπως ἐκοτομίσῃ ἔστω καὶ μίαν λέξιν διαμαρτυρίας, ἀποδοκιμασίας ἢ καὶ ἀρνήσεως μίᾳ τοσοῦτον βαρείας κατηγορίας' καὶ πρὸ πάντων ἢ αἰφνιδίᾳ, ὅσον καὶ ἀκότομος καὶ ματεσκευομένη μεταβολὴ τῆς στάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν δίκην τοῦ διαζυγίου καὶ τῆς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ποινικῆς δίκης εἰς χρόνον μάλιστα, καθ' ὃν λόγῃ τοῦ δημοσίου ἐμπυσημοῦ του καὶ τῆς δημοσίας κατασπιλώσεως τῆς τιμῆς του, ἐπεβάλλετο κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν (ὄρα σελ. 31) ἀντὶ "τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ ἐφ' ὄλων τῶν σημείων", ἢ ἐξέγερσις καὶ ἀδιαλλαξία του, δὲν δύναται, νὰ ἐξηγηθῇ λογικῶς ἄλλως παρὰ μόνον ἐὰν δεχθῶμεν, ὅτι ὁ Γ. Πεζόπουλος ἐγνώριζε τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιτολῶν καὶ εἶχε συνείδησιν τῶν ἐξ αὐτῶν εὐθυνῶν του, πρᾶγμα τὸ ὅποσον καὶ πιστεύομεν καὶ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐπομένων.

8 7 37

β) Τὴν 16-3-1960 ὁ Πρωτόδικος Πατρῶν δημοσίευσεν, ὑπὸ ἐντυπωσιακοὺς τίτλους, μικρὰν ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ ἀρθροδίον διὰ τὰ πρωτοφανῆ, ὡς χαρακτηρίζονται, ἐπεισοδία τῆς προαναφερθείσης δίκης ἐν σχέσει μὲ τὸν ἔμπυτομόν καὶ τὰ λεχθέντα περὶ ἐπιστολῶν καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν καυτηριάζεται ὁ Γ. Πεζόπουλος, διότι ἂν καὶ ἔμεινε "θανασίμως ἐκτεθειμένος", εἰώπησε προφανῶς "ἀπὸ τῆν ἐπίγνωσιν τῆς ἐνοχῆς του" ἀφ' ἑτέρου δέ τονίζεται, ὅτι "προεβλήθη ἤδη δημοῖοιον σκάνδαλον, οἱ ὅ καὶ ὁ κ. Διοαγγελεὺς ὁδ πρέκην νά διατάξῃ τὴν ἄμεσον κατάφεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς κατὰ τὰ νόμιμα". Τὴν 22-3-60 ἡ αὐτὴ ἔφημερίς εἰς νέον σελίδιον ἐρωτᾷ διατὶ "ἐνῶ καὶ φημαι ὀργιόζουεν δέν δίδεται πρὸς τὴν δημοσιότητα ἡ Δπιστολή Φιλαρέτου πρὸς Πεζόπουλον" (δρα σελ. 3 καὶ 4). Τὴν ἴδιαν ἡμέραν καὶ πιθανώτατα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τοῦ δευτέρου τούτου δημοσιεύματος καὶ ἰδίῳ μετὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῶν ἐπεισοδίων (9-3-62) ἔρξαμένων, ὡς ἐρρέθη, διαπραγματεύσεων περὶ συμβιβασμοῦ, ὁ Γ. Πεζόπουλος ὑπέβαλε πρὸς τὸν Διοαγγελεῖα ἔφετῶν τὴν ἀπὸ 22-3-60 αἴτησιν του, "ὅπως ἐνεργήσῃ κατὰ νόμον, διατάσεων ἀνάκρισιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἀνωτέρου δημοσιεύματος (ἐννοεῖ προφανῶς τὸ τῆς 16-3-1960) καὶ ἐπιβολὴν ἐν καιρῷ τῶν νομίμων κυρώσεων κατὰ παντός ὑπευθύνου καθ' οὗ ἢ καθ' ἑν", ἐπεφυλόθη οὗτος "παντός ἐν γένει δικαιώματός του". Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ὁ Γ. Πεζόπουλος ὁμολογεῖ, ὅτι τὸ ἐν μὲν δημοσίευμα θίγει "δεῖνωσ καὶ ἐν ἐξωφθαλμῷ ἀναληθεῖς" (διαιτὶ, ἀφοῦ τὰ γραφέντα ἔλαβον πρᾶγματι χῶραν ;) τὴν τιμὴν του ὡς καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δ. Β. Η. "καὶ ὅτι ἀνέμενε τὴν καθαρὸν

γραφίν των πρακτικῶν διὰ τὴν ὑποβῆλη τὴν ἐν λόγῳ αἴτησιν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιχειρήματα, ὅπερ ἐπικαλεῖται καὶ εἰς τὸ ἀπὸ 30-1-63 ὑπόμνημά του (ἴδρα καὶ ἀπὸ 11-3-63 κατάθεσίν του), εἶλε τελεῖως ἀβῆλαιμον, καθ' ὅσον, τῆς δηλώσεως περὶ ἐπιστολῶν οὐκ ἀναμφισβητήτου, οὐδεμία ἀνάγκη ὑφίστατο διὰ τὰ πρακτικά, τὰ ὅποια ἄλλως τε κατὰ παράδοσον τρόπον οὐδὲν ἀνέγραφαν ὡς πρὸς αὐτάς, ἀρκεσθέντα μόνον εἰς τὴν μείαν τῆς προτάσεως τῆς Λατιάνος διὰ τὰς 10.000 χρυσῆς λίρας καὶ διὰ τὰς προμηθείας τοῦ Γ. Πεζοπούλου ἐκ τῆς Δ.Δ.Η., περὶ ἧν ἐν τούτοις περιλήγως οὐδὲν ἢ αἴτησις διέλαβεν (σελ. 37-39). Σημειωτέον, ὅτι ἡ κατὰ τὴν 30-3-1960 ἐξετασθεῖσα δῶρα Πεζοπούλου ἐπεκαλέσθη τὸ ἄρθρον 222 Κ.Π.Δ., κατόπιν βεβαίως συμβουλῆς δικηγόρου καὶ πιθανῆς προουνενοήσεως μετὰ τοῦ μεθ' οὗ διεπραγματεύτο συζύγου τῆς, διὰ τὴν ἀρνήθη τὴν ἀπαντήσιν "ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη ἐπιστολή καὶ ἂν ὑπάρχουσα εὐρίσκηται εἰς χεῖρας τῆς ἢ ἄλλοῦ καὶ περὶ τοῦ τί περιεχόμενον ἔχει". Ὁ Γ. Πεζόπουλος εἰς τὴν ἀπὸ 28-4-60 ἔνορκον κατάθεσίν του, ἧτοι μετὰ τὴν ὑπογραφήν του περὶ συμβιβασμοῦ ἐγγράφου τῆς 14-4-1960 ἐξήγησεν, ὅτι "τὸ νόημα τῆς ἀπὸ 22-3-60 αἰτήσεώς του ἦτο, ὅπως ἡ Βίσαγγελικὴ ἀρχὴ ἀνεύρῃ τὴν ἐπιστολήν, περὶ ἧς ἡ αἴτησις του, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου ταύτης", πρῶτον, ὡς εἶδος, ὁκατόρθωτον, ἐν ὄψει τῆς γνωστῆς καὶ προσημειωμένης, ἴσως, ἀρνήσεως τῆς συζύγου του. Οὕτω καθίσταται ἀναμφίβολον, ὅτι ὁ Γ. Πεζόπουλος δὲν ἐπεδίωκεν, αὐτὴ ἐπεθύμει, πράγματι, ὡς ἠφειλε, τὴν δικαστικὴν ἔρευναν ἐπὶ τῶν δημοσίων εἰς τὸ ἀκρατήριον καταγελαθέντων. Παρὰ ταῦτα μετὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν κατὰ τὴν 27-3-1960 εἰς τὸν Νεολόγον νέαν ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν, καθ' ἣν ὁ Γ. Πεζόπουλος εὐρίσκατο πρὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τὴν παραιτηθῆ ἢ τὴν ζη-

Σ
Σ. Γ. Γ

τήση τήν κατέθεσιν εἰς τό δικαστήριον τῆς γνωστῆς ἐπιτολῆς, ἐδημοσιεύετο εἰς τήν ἑφημερίδα ταύτην τήν 31-3-1960 ἢ ἀπό 26-3-60 ἐπιτολή τοῦ ἰδίου, δι' ἧς ὀνεκοίνου φ ε υ δ ῶ ς, ὅτι διὰ τῆς ὡς ἄνω πρὸς τόν βίσαγγελέω αἰτήσεώς του ἐζήτησε "τήν διενέργειαν τῶν κατὰ τήν κρίσιν του ἐνδεικνυομένων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας ἢ μή τῶν διατυπωθειῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν (σελ. 7, 37 καὶ 38).

γ) Τήν 18-5-1960, ἤτοι 3 ἡμέρας μετὰ τήν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως περὶ διασυχύου, ἐπανεληφθεῖ ἡ κατὰ τήν 9-3-1960 ἀναβληθεῖσα ἐπὶ ψευδορκίᾳ δίκη καὶ ἠθωώθησαν οἱ Σ. Λεωτοῦκος καὶ ἄλλα Πεζοπούλου κατόπιν ἐνόρκου ἐξετάσεως τοῦ Γ. Πεζοπούλου. Οὗτος, ἀνομιλῶν ὅσα ἐνόρκως εἶπε τήν 9-3-1960 (ἄρα πρακτικόν 4639/60) περὶ τοῦ ὅτι εἶνε βέβαιος, ὅτι "ὁ Λεωτοῦκος ἀπό κακότητος, κατέθεσεν αὐτὰ τὰ φέμματα", ὅτι δηλαδὴ εἶχε σχέσεις μετὰ τήν Σατιάναν, ὑπεστήριξεν ἐπίσης ἐνόρκως, (ἄρα πρακ. 9407/18-5-60), ὅτι "ὅλα αὐτὰ πού κατέθεσεν ὁ Λεωτοῦκος εἶνε ἀναληθῆ", ὁμως "τά ὅκουσε καὶ τὰ κατέθεσε καλῶς τῆ πίστιν". Ἐν τούτοις τήν 29-5-1960, ἤτοι μετὰ 11 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δευτέρας καταθέσεώς του, ὁ Γ. Πεζοπούλος ἐτέλει τοὺς γάμους του ἐν Παριοίσις μετὰ τῆς Σατιάνας Λοκελλαρίδου, τὴν μετὰ τῆς ὁποίας σχέσεις του ἠρνήθη ἐπανειλημμένως ἐνόρκως καὶ οὕτω ἐπεβεβαίωσε τήν ἰδίαν του ψευδορκίαν καὶ ἐνταυτῇ ἔδωκε τὸ μέτρον τῆς εὐθύτητος, τῆς ἐντιμότητος καὶ τῆς εὐσυνειδήσιας του, ἐν γνώσει ἤγαν εἰς τὰ δικαστήρια ἀθούους ὡς ψευδορκούς καὶ ὀνομιγνύων μάρτυρας εἰς ἀναληθείας, δεδομένου ὅτι ἀντικείμενον τῆς ποινικῆς δίκης ἦτο τὸ ἂν ὁ Γ. Πεζοπούλος εἶχεν ἢ δὲν εἶχεν αἰσθηματικόν δεσμόν μετὰ τήν Σατιάναν. Τήν 22-5-1960 ὁ Νοσολόγος Πατρῶν δημοσιεύει νέαν μακρὸν ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς ἣν ἐπαναλαμβάνεται τὸ ἱστορικόν τῆς δίκης ἐπὶ

φευδορκία και της δίκης του διαζυγίου και γίνεται η καταληκτική διαπίστωση, ότι μόλις έρρίφθη η άπειλη περί ένοχοποιητικών έπιστολών, "ό πανόσχυρος Γ.Περδούπουλος έσταμάτησε τής δίκας.....και κατέβαλε πολλές χιλιάδες λιρών διά νά επιτύχη άραγε τό διαζύγιον ή τήν οικίην;" (όρα σελ.8 έως 10). "Η γενομένη βάσει της από 22-3-60 αίτησεως προκαταρκτική εξέταση,περιοριθεύσα εις μόνην τήν εκτεθειαν τυκικήν έρευναν,έτέθη εις τό άρχετον βάσει του άρθρου 43 Κ.Π.Δ. Ο Γεν.Διευθυντής της Δ.Δ.Η.και καθηγητής του Πολυτεχνείου κατεδέχθη νά ζητησθ διά της από 5-9-60 αίτησεως του πιστοποιητικόν "έξ ου νά έμφανίται,ότι επί ενεργηθείσης αυτεπαγγέλτου κοιν.διάξεως κατ'αυτου.....δέν προέκυψαν ένδεξιεις παρακομής του",πράγμα τό όποιον έγνωρίζεν,ότι δέν ήτο άληθές,άφου ουτε αυτεπάγγελτος δίωξις ή έρευνα της ούσίας των καταγγελλέντων ένηργήθη,ουτε αυτος έζήτησε τοιοϋτον τι,άρκεσθείς,ώς έρρέθη,εις τήν εκ των προτέρων γνωστήν ως ματαίαν προσπάθειαν άναζητήσεως της έν λόγω έπιστολής (όρα σελ.38 και 39).

δ) Ο Νεολόγος των Πατρών έδημοσίευσε μεταξύ της 26 'Ιουνίου 1961 και της 16-7-61 19 πολύστυλα άρθρα,δι'ών καταγγέλοντο εις τήν κοινήν γνώμην "τά άπιστευτά σκανδαλώδη κατορθώματα των ιδυνάτων τήν Δ.Δ.Η.",τά άνογήμενα ιδίως εις "τό σκάνδαλον 'Αλεξάντου" και τής παραφυσίας του,υπεμνησθηκοντο τά δημοσιευθέντα περί έπιστολών και έπεσημαίνετο τό γεγονός,ότι οι καταγγελλόμενοι "προετίμην ή μάλλον εύρέθησαν εις τήν άδύρητον ανάγκην νά οικηήσουν". Δις τό άρθρον της 14-7-61 όμιλει ό συντάκτης περί φακέλλου "της κακοποιού έπιχειρηματικής όρδσεως της ΟΙ-ΟΟ και των ένόχων σχέσεων της μετά της διοικήσεως της Δ.Δ.Η." και περί των δοθέντων εις τήν

Σ Γ Π

δημοσιότητα "ήλεγμενων καί άδιαμφισβητήτων στοιχείων", τά όποια "ύπεραρκοϋν διά τόν σχηματισμόν τής δεούσης περί Δ.Σ.Η α ί ο χ ί ο τ η ς γ ε ν ι κ η ς γ ν ώ μ η ς" καί διά τήν παρακομπήν καί καταδίκην τών ένόχων διά νά άπαλλαγῆ ό τόπος "τοϋ νέου ληοτρικού κύματος" καί "τών σημερινών ληοτών", οίους έννοεῖ, προφανώς, τούς ένθύνοντας τήν Δ.Σ.Η. καί πρό παντός τόν Γ. Πεζοπούλου. Έν τέλει προαναγγέλλεται, ότι "θά άφιερωθώι καί μερικοί γραμμαί εἰς τόν ά ρ χ η γ ό ν τ η ς μ α φ ί α ς τοϋ λεγομένου "Ξήλεκτριμοϋ". Τήν έπομένην 15-7-61 εἰς τήν πρώτην σελίδα καί υπό τούς πηχιαούς τίτλους "ΘΑ ΠΡΕΪΗ ΝΑ ΠΑΥΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΗ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΗΟΔΥΤΗΚΝΕΙΟΝ. ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ Δ.ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ.Γ.ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΝ", έντίθενται τά γνωστά περί έπιστολών γεγονότα, τά όποια συσχετίζονται πρός τό διαζύγιον, ή παρατιθεμένη σύντομος ιστορία τοϋ όποίου χαρακτηρίζεται ώς "ένανή νά παράσχη μίαν -άμυδράν πάντοτε- ίδεάν τών δ ι α ο τ ά σ ε ω ν τ η ς ή θ ι κ η ς ά ν α ξ ι ό τ η τ ο ς τοϋ Γ. Πεζοπούλου". Ούτω προπαρεσκευόθη ή γενομένη, τήν 17-7-61 υπό τούς αυτούς ώς άνω πηχιαούς τίτλους δημοσίευσις φωτοτυπιών τών άπό 17-8-57 καί 11-5-58 έπιστολών τοϋ Δ.Φιλαρέτου, καθώς καί τής δευτέρας σελίδος τής άπό 9-3-57 όμοίας. Το συνταρακτικόν τοϋτο δημοσίευμα μέ τās φωτοτυπίας καί τά συναφή όριμωτάτα οχόλια κατέλαβεν όλόκληρον τήν τρίτην σελίδα τής ήμερησίας ταύτης "ημερηίδος καί σημαντικόν μέρος τής τετάρτης. Τά ώς πρός αύτό καί τά προσηγηθέντα δημοσιεύματα έντίθενται εἰς τās παραγράφους 5 καί 6 (σελ.10-17) τοϋ Κεφ.Α τής έίσηγ.έκθέσεως Κ. Παπαϊωάννου. Ένταϋθα άρκεῖ νά προατεθῆ, ότι σχολιάζονται εἰρωνικώτατα άλλά καί καυστικώτατα αί φράσεις τών έπιστολών "ό Γιώργης νά ζητήσῃ ό,τι δικαιούται" "Ιταλο-

γαλλικός συνδυασμός 'Αχελώου μετά μελέτης σκουδαζος.....Θέλω νά μιλήσωμεν καί δι' ἄλουμίνιον καί Σέ ἐνημερώσω.ὁ Λομπροθικός μου εἶπεν, ὅτι σου ἐζητήθη μελέτη" "Ψέφιστος πρακτικῆς σημασίας κατάστασις LIVERAILOH ἕλικου" "Ἡ μελέτη τοῦ 'Αχελώου θά ἦτο παντωλός.Θά χόσωμεν πολλά ἐξ ἀσυνεννοησίας" "Αἱ εὐκαιρίαι εἶνε TALENT" "Χρησιμοτότη μιᾶ βραδυᾶ ἐξοχικῆ A TROIL". Καί ἐν καταλείδει ζητεῖται ἡ ἐπέμβασις τοῦ βίσαγγελῆος, καθ' ὅσον, ὡς προστίθεται, "πολλά ἀδικήματα κολαζόμενα ὑπό τοῦ κοινοῦ Ποιν.δικαίου δέν ἔχουν παραγραφή καί ὅσα ἔχουν παραγραφή συνιστοῦν πάντως ἠθικόν σίγγμα, ἐ π α ρ κ έ ς διά νά ἀπαλλάξῃ τόν τόπον τῶν ὑ π η ρ ε σ ι ὤ ν μερικῶν ΕΘΝ-Α Ο Ν Τ Ω Ν Τ Η Σ Κ Α Κ Ο Η Θ Ε Β Ι Α Σ, Τ Η Σ Α Ι Ε Χ Ρ Ο Τ Η Τ Ο Σ Κ Α Ι Τ Ο Υ Π Α Ρ Α Ν Ο Μ Ο Υ Π Α Ο Υ Τ Ι Σ Μ Ο Υ".

ε) Ἡ καταπληκτικῆ ἐντύπωσις, ἣν ἐδημιούργησαν τά δημοσιεύματα τοῦ Νεολόγου καί ἰδίᾳ αἱ δημοσιευθεταί ἐπιστολαί, ἐξεφρόσθη εἰς ἀρθροῖδον τῆς Ἐστίας τῆς 22-7-61, εἰς ὃ ὑπό τόν τίτλον "ΣΠΟΧΟΝ ΔΙΩΜΗ", στηλιτεύεται ἡ "νεκρικῆ σιγή" τῆς Δ.Σ.Η. εἰς τῆς "τόσον βαρείας μορφῆς κατηγορίας ὥστε νά φαίνωνται ἀπίστευτοι", "παρ' ὅλην τήν ἀφθονίαν τοῦ ἐποδεικτικοῦ ἕλικου (ὄνόματα, ἀριθμοί, ἡμερομηνίαι, φωτοτυπίαι κ.λ.κ.)". Καί συνιστᾶται εἰς τήν προκύταμένην τῆς Δ.Σ.Η. ἀρχήν "νά ἐπισηθῇ τήν προδοχὴν τῆς διοικήσεώς της ἐπὶ τῆς ἀπολύτου ἀνόγκης μιᾶς ἀμέσου καί δι' ἔξ ἴσου συγκεκριμένων στοιχείων διαφεύσεως τῶν ἐν λόγῳ δημοσιευμάτων, ἅμα δέ καί τῆς ὑποβολῆς σχετικῆς μηνύσεως." Ἄλλως θά πρέπει πλέον νά ἐπέμβῃ ἀμέσως καί δραστηρίως ἡ βίσαγγελικῆ ἀρχή". Τῆς ἐνόχου ὀμης σιωπῆς συνεχιουεείσεως, ὁ Νεολόγος τῶν Πατρῶν ἐπανήλαθεν ἐπ' αὐτῆς δι' οὐκυρί-

8 7 2

ου ἄρθρου τῆς 29-θ-61, εἰς ὃ ὑπερφράστως πλέον ὀμιλεῖ διὰ τὴν
"μοιρασιά" μεταξὺ Πεζοπούλου, Φιλαρέτου καὶ Παπαῦ ἑκατομμυρίων
δολλαρίων "διὰ τὰ ὅποια ἐγράφησαν καὶ περὶ τὰ ὅποια ἐστρέφοντο
αἱ ἐπιστολαὶ" καὶ διὰ τὰ ἀπίστευτα καὶ ἀπίθανα περιστατικά", τὰ
ὅποια, ἀναφερόμενα ἐν αὐταῖς, "ἀπετέλουν δυστυχῶς τὴν πραγματικότη-
τα", ἀφοῦ οὔτε ὁ Φιλαρέτος διέψευσε τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐπιστολῶν
οὔτε ὁ Πεζόπουλος ἐθεώρησεν ὑποχρέωσίν του νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι
ἦτο ὁ ἀποδέκτης, ὃ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀναφερόμενος "Γιῶργης" ὁ ὀ-
πίστος θά π ε ρ η "ὃ, τ ι δ ι κ α ι ο ῦ τ α ι". Ἀξιοσημείωτον εἶνε, ὅτι
ψέγεται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καὶ ἡ σιωπὴ τῆς Κυβερνήσεως "πρὸ τῶν
πρωτοφανῶν αὐτῶν καταγγελιῶν" καὶ συνδυάζεται αὕτη μὲ ἀγνώστους
"τεραστίαις ὑπηρεσίαις" τοῦ Γ. Πεζοπούλου πρὸς αὐτήν, ἐξ ὧν μνημο-
νεύει "τούς ἀγῶνας τούς ὁποίους ἔκαμεν ὁ τελευταῖος διὰ νὰ παρα-
χωρηθῇ εἰς τὴν Πεσινέ καὶ τὸν κ. Μιάρχον ἡ παραγωγὴ τοῦ Ἀχελώου
εἰς τὴν ἐξρευτελιτικὴν τιμὴν τῶν 9 λεπτῶν κατὰ κωή". (ἄρα περὶ αὐ-
τῶν σελ. 17-21).

στ) Παρὰ ταῦτα οὔτε οἱ ὑπεθῆναι ἐτόλμησαν νὰ ὀμιλήσωσιν, οὔ-
τε ἄλλος τις ἐθεώρησεν χρεὸς του νὰ τοῖς ὑπομνήσῃ τὴν ἔκδηλον ἀ-
νόγην τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ δημιοργανηθέντος τεραστίου ἠθικοῦ θέ-
ματος. εἶνε βέβαιον, ὅτι τοιαῦτα δημοσιεύματα μὲ τοσοῦτον σαφεῖς
καὶ ἀπροκαλύπτους, ὅχι πλέον ὑπαινιγμούς, ἀλλὰ κατηγορίας, συνδεομέ-
νας μὲ ποινικῶς κολαζόμενα καὶ μάλιστα τοσοῦτον ἀτιμωτικὰ ἀδικήμα-
τα, δέν θά ἐγίνοντο ἀνεκτά καὶ δέν θά ἔμενον ἀναπάντητα ὅχι μόνον
ἀπὸ τὸν διαχειριζόμενον ἑκατομμύρια δολλαρίων δημοσίου χρήματος
Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δ.Ε.Η. καὶ καθηγητὴν ἄμα τοῦ Πολυτεχνείου
Γ. Πεζόπουλον, ἀλλὰ καὶ οἷονδῆποτε ἄλλον ἀφανῆ χωρικὸν ἢ ἄσημον ἰ-

διώτην. Δέν εἶνε δυνατόν διὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν Ἑλλάδι ἦθη νά δεχθῆ τις ἀδιαμαρτυρήτως νά ὀνομάζηται δημοσίως καί κατὰ τρόπον σκανδαλίζοντα χιλιάδας ἀναγνωστῶν, "ἠθικῶς ἀνάξιος", "λησστής", ἀουγκρίτως φοβερώτερος καί ἐπικινδυνωδέστερος "διὰ τό Δημόσιον Ταμεῖον" ὅσο ἐκείνους τοῦ Δήλεσι, ἀρχηγός "τῆς μαφίας τοῦ λεγομένου ἐξηλεκτρισμοῦ", ἔνοχος πολλῶν ἀδικημάτων, "κολαζομένων ὑπό τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου" καί πάντως συνιστάντων "ἠθικόν στίγμα ἐπαρκές διὰ νά ἀπαλλάξη τό τόπον τῶν ὑπηρεσιῶν μερικῶν ἐθελοντῶν τῆς κακοθηείας, τῆς ἀισχροπότητος καί τοῦ παρανόμου πλουτισμοῦ".

Ἡ κοινή λογική μῆς ἀναγκάζει νά δεχθῶμεν, ὅτι δικαίως τά ὅσα, τοῦς ὀφθαλμούς καί τό στόμα εἰς τοιαύτην ἐξώφθαλμον ἀνά τό Πανελληνιον δυσφήμωσιν καί ἔκδηλον διαπόμπευσιν τῆς τιμῆς καί ὑπολήψεως αὐτοῦ φοβεῖται πολὺ μεγαλύτερον κακόν ἐκ τυχόν δικαστικῆς ἐρεύνης τοῦ θέματος τῶν ἐπιστολῶν καί τῶν συναφῶν πρὸς αὐτάς ἀδικημάτων, δι' ὃ καί ἡ σιωπή τοῦ Γ. Πεζοπούλου θεωρεῖται καί εἶνε μῆς ἔμμερος ἀλλά καί σαφῆς ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς του. Τό συμπέρασμα τοῦτο ἐνισχύεται καί ἐκ τοῦ, ὅτι αὐτός εἰς τήν σελ. 7β τοῦ ἀπό 30-1-63 ὑπομνήματός του καί τήν 11ην ἀπό 4-3-63 κατάθεσίν του ἀφίνει σαφῶς νά ὑπονοηθῆ, ὅτι κατ' οὐσίαν ἔλαβε γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπιστολῶν μετὰ διετίαν καί πλεόν ἀπό τῆς κατὰ τήν 9-3-60 ἀνακινήσεως τοῦ νόμιμου αὐτῶν καί ἄλλοτε μὲν ἀγνοεῖ ἠθελημένως τήν δημοσίευσιν ἐνός σπουδαίου μέρους αὐτῶν εἰς τόν Νεολόγον τῆς 16-7-61, ἄλλοτε δέ ἰσχυρίζεται ψευδῶς, ὡς δύναται δι' ἐνός μόνου βλέμματος ἐπὶ τῶν δημοσιευθεισῶν φωτοτυπιῶν εὐχερέστατα νά διαπιστωθῆ, ὅτι τό δημοσιευθέν περιεχόμενον "ἦτο δυσανάγνωστον καί δυσδιάκριτον" (ὄρα 2αν κατάθεσιν 12-2-63). Ἄλλῃ ποῖαν σημασίαν θά

5 7

είχε και τό τυχόν δυσανόγνωστον ή δυσδιάκριτον, άφοϋ τό κείμενον αϋτων έδημοσιεύετο εις τό αϋτό φύλλον ιδιαιτέρως και άνελύετο λεπτομερώς τό περιεχόμενον μέ δριμύτητα σφάλια; Και άφοϋ μέχρι τής 16-7-61 έδικαιολόγει τήν σιωπήν του μέ τό έπιχείρημα, ότι έζητηθησαν και δέν άνευρέθησαν αι έπιστολαί (δρα ύπομνήματα 21-3-63 και 22-4-63 Π. Γουναράκη), τοϋθ' όπερ άπετέλει άπλοϋν πρόσοχημα, δοθέντος, ότι ή μή έμφάνις των έπιστολών οϋδόπως ήμπόδιζεν, άλλό τούναντίον έπέβαλλε τήν δίκαστικήν άποκατάστασιν τής καιρώως θιγεύσης τιμής του, πώς μετά τήν δημοσίευσιν τής 16-7-61 επικαλείτο, κατά τόν Π. Γουναράκη (άπάντησις 22-4-63), ότι ή διεξαγομένη διά τας ύποθέσεις Στυλιωτοκόλου άνδρικής, είχεν "έπιληφθη και τής ύποθέσεως των καταγγελλών τοϋ Νεολόγου", όπερ φευδές και άνυπόστατον; Και πώς έστηρίζετο εις τήν άναπόδωκτον άλλως τε "κατάπτωσιν τοϋ ήθικου έπιπέδου" τοϋ Νεολόγου, δεδομένου, ότι τό μέν αι περί έπιστολών κατηγορίαι έξεταζεϋθήσαν και εις δημοσίαν συνεδρίασιν δικαστηρίου; τό δε, ως παρατηρεΐ και ό Π. Γουναράκης "είνε άλλο πρῶγμα ή ήθική ύπόστασις τοϋ καταγγέλλοντος και άλλο πρῶγμα τό γεγονότα τά όποια δημοσιεύει οϋτος και εκείνα κοϋ ένδιαφέρει πρόφανώς είνε τό αν τά καταγγελλόμενα είνε αληθη ή όχι"; Και όν ως ίαχυρίζεται εις τήν κατάθεσόν του τής 4-3-63, έθεώρει σκοπιμωτέραν τήν σιωπήν από τόν θόρυβον, πρῶγμα τό όποτον, ως είπομεν, ήτο άπαράδεκτον διά τήν προκειμένην περίπτωσιν και τας προεκτεθείσας περιστάσεις (δρα σελ. 36ε, 36στ και 37, καθώς και σχετικάς παρατηρήσεις Γ. Λορμπούρη), διατί τότε επί θέματος άσυγκρίτως μικροτέρας σημασίας, τυχόντος έλαχίστης δημοσιότητας, υπέβαλε μήνυσιν αϋτός οϋτος ό Γ. Πετρόπουλος και κατά

του Διευθυντού της αυτής 'εφημερίδος Παν. Παπανδροπούλου; 'Ξηρό-
κειτο περί δυσφημίσεως γενομένης δι' ύπομνήματος πρὸς Πταιοματοδό-
κην. Τὸ παράδοξον ὅμως εἶνε, ὅτι ἀνεκάλεσε καὶ τὴν μήνυσιν ταύτην
καὶ οὕτω ἐνεφάνισε τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 21009/14-11-61 ἀποφάσεως
τοῦ Δ' Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν πιστοποιούμενον θλιβερόν καὶ ἀ-
ξιοβρήητον θέαμα τοῦ νῶ ἐγκαταλείπη ἔκθετον τὴν δεινῶς τρωθεῖσαν
τιμὴν του, ἀφοῦ τὴν ἀνέκλησιν δὲν τὴν συνεδύσαε τοῦλάχιστον μὲ
αἵτησιν συγγνώμης ἢ ἐκδῆλωσιν μετανοίας τοῦ κατηγορουμένου, ὁ ὅποι-
ος ὄχι μόνον δὲν ἐχαλάρωσεν ἀλλὰ τοῦνοντίον ηὔξησε τὰς κατὰ τοῦ
Γ. Πεζοπούλου δημοσιογραφικὰς ἐπιθέσεις του, δεδομένου, ὅτι εἰς τὸν
μεταξὺ τῆς ἀνακλήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως χρόνον ἐδημοσιεύθησαν αἱ
ἐπιστολαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἦν ἕρθερα. Μένει ἐμβρόντητος ὁ ἀναγι-
γνώσκων εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἀπόφασιν τὸ δι' ἃ ἡ ἀνέκλησις δυσφημι-
στικά γεγονότα. Οὕτως μεταξὺ ἄλλων ἔγραψεν εἰς τὸ ἀπὸ 10-3-59
ὑπόμνημά του πρὸς τὸν 5ον Πταιοματοδόκην ὁ μὴ ἀνακαλέσας Π. Παπαν-
δρόπουλος ὅσα περιελήφθησαν καὶ εἰς τὸ διατακτικόν τῆς ὡς ἦν ἀπο-
φάσεως, ἤτοι, ὅτι ὁ Γ. Πεζόπουλος "ἀφ' ἧς διωρίσθη διευθυντὴς τῆς Δ.
Σ. Η. ἀπέκτησεν ἀπεριόριστον πολιτικὴν δύναμιν καὶ ἀπέβησαν οἰκονο-
μικὰ μέρα..... θὰ δώσῃ λόγον τῆς ἀνεληγῆτος σπατάλης τοῦ χρήμα-
τος τοῦ 'Αλ. Δασῦ..... ἔνα κατιδεῖχθη εἰς κοῖτον βορβορώδες πε-
ριβάλλον ἐπ' οὗτος..... μὴ διατάξων πρὸ οὐδεμιᾶς 'ατιμίας, μὴ ἔ-
χων χαλινὸν ἀλλὰ πρωτοφανῆ ἐκτραχηλισμὸν..... εἶνε ἀλόγιστος
σκευωρὸς, μέγας ψευδολόγος, ταπεινὸς σκευωρῆτης, ἀχάριστος καὶ ἀγνώ-
μων, βλέπω νὰ ὑποβάλλῃ πᾶν ἔγχος ἐντροπῆς..... εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ
νὰ κλεισθῇ τὴν ρῖνα εἰς τὰς ἀναβιδομένας ἀναθυμιάσεις.....". 'Απο-
τελεῖ δυστυχῶς καὶ τοῦτο μῆλον νέαν ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ Γ. Πεζόπουλος

Σ Στ Ρμγ

είχε λόγους νά τρέμη τό ἀκροατήριον διὰ νά τό ἀποφεύγῃ μέ τοιαύ-
τας ἐξουθενωτικές διὰ τήν τιμὴν του θουόυς. Ἄν ὅμως ἐξηγεῖται ἡ
στῆσις τοῦ Γ.Πεζοπούλου ἀπό τόν ἐν λόγῳ πανικόν του, μένει ἀνεξη-
γήτον δι' ἡμῶς πῶς τό Διοικ. Συμβούλιον τῆς Δ. ... Ἡ. ἤνέχθη μέν τοι-
αύτην ἠθικῶς ἀπαρδέκτον κατάστασιν.

Καί () ἔξ ἀφορμῆς τῆς ἀπολύσεως τοῦ Γ. Ζτυλιωτοπούλου καί τῶν γε-
νομένων μετ' αὐτήν πολιτικῶν καί ποινικῶν δικῶν, ἠγέρθη νέος δημο-
σιογραφικός θόρυβος καί ἐξοπελύθη νέα ἐπίθεσις κατά τῆς Δ. Β. Η.
καί τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ἰδίᾳ ἀπό τήν Ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία εἰς κύρια
ἄρθρα τῆς 11-5-62, τῆς 6-6-62 καί τῆς 13-6-62 θίγει μεταξύ ἄλλων
καί τό θέμα τῶν ἐπιστολῶν. Τέλος τήν 17-6-1962 μέ ἐντυπωσιακούς
τίτλους καί ὀριμυτάτην ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ καί ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ πε-
ριεχομένου των κριτικῆν ἐδημοσιεύοντο εἰς τήν αὐτήν ἡμερῆδα τά
κείμενα καί ἐν μέρει αἱ φωτοτυπία τῶν ἐπιστολῶν (ὄρα λεπτομερεῖ-
ας πρόηγηθέντων καί ἐπακολουθησάντων δημοσιευμάτων εἰς παραγρ. 8
καί 9 Κεφ. Α σελ. 21-23).

2.- Ἡ ἀποστολή τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀπό τόν Δ. Φιλάρετον
πρός τόν Γ. Πεζοπούλου, καθώς καί ἡ γνησιότης τοῦ περιεχομένου αὐ-
τῶν, πολλαπλῶς βεβαιωθεῖσα καί παρ' αὐτοῦ τρίτου, τοῦ Δ. Φιλάρετου
ἐπανειλημμένως ἐπιβεβαιωθεῖσα, ἀνεγνωρίσθη τελικῶς καί ἀπό τόν Γ.
Πεζοπούλου εἰς τήν ἀπό 14-2-63 τετάρτην κατ' ἐξοχήν του. Ἡμφισβητή-
θη καί ἀμφισβητεῖται παρ' αὐτοῦ ἡ ληψίς καί ἀνάγνωσις αὐτῶν. Ἐκ
τῶν πέντε ἐπιστολῶν παρεδόθησαν ὑπό τῆς ἄλλοτε θυζύγου τοῦ Γ. Πε-
ζοπούλου καί νῦν δώρας οὐκ. Κ. Ἀθανασιάδου εἰς τήν τρίτην κατ' ἐξο-
χίαν αὐτῆς ἀπό 27-9-1962 τά πρωτότυπα μόνον τῶν 4, ἐξ ὧν τά 3 προ-

έρχονται έξ άνασυγκολλησεως έσχιομένων τεμχίων, τινά τών όποιων μάλιστα δέν ήσαν πλήρη. Το πρωτότυπον της άπό 11-5-58 δέν παρεδόθη, πιθανώς μέ τήν άντιλήψιν, ότι μόνον δι' αυτήν δέν είχε παρέλθει ή πενταετής παραγραφή. Είς τήν παραγρ.1 του Κεφ. Β καί εις τάς σελ. 40-51 έκτίθενται οί λόγοι (όρα καί σχετικές παρατηρήσεις Γ. Χαρμούρη σελ. 1-5), έξ ών αποδεικνύεται, ότι ό Γ. Πεζοπούλος έλαβε καί άνέγνωσε τάς έν λόγυ επιστολάς. Έν συνόψει συνδονται ούτοι εις τό ότι α) ή άύρα Πεζοπούλου- Αθανοσιόδου έκθέτει κειστικωτάτας λεπτομερείας, έπιβεβαιουμένας, ώς πρός μέν τήν άποστολήν των δι' ένός δόηγου αυτοκινήτου άπό τούς Δ. Φιλάρετον καί Βαρβάραν Κωνσταντάκη ώς πρός δέ τόν τρόπον της άνευρέσεως άπό τούς Σ. Λεωτσικον καί Ξύαγ. Βαρβιτσιώτην, ούτινες έλαβον έκτοτε γνήσιον σχετικών έκμυστηρευσεών της καί τή συνδσταση τήν εις θυρεόδα της Ξβνικης Τραπεζης φύλαξιν των άνευρεθειοών επιστολών. β) Ό Δ. Φιλάρετος ίσχυρίζεται, ότι ό μεταφορέυς των επιστολών ειχεν έντολήν νά τάς ρίπτη έντός του διαμερισματος του Γ. Πεζοπούλου, εάν δέν άνευρίσκετο έν οικός τις, κάτωθεν της θυρας, πράγμα τό όποϊον έξηγει τήν άνεύρεοιν μιός, πιθανώς της 11-5-58, ύπό τόν τάκητα καί μάλιστα μετά τηλεφωνικήν άναζήτηοίν της άπό τόν ΐδιον Δ. Φιλάρετον' συμφωνεί μέ τήν άύραν καί τήν Κωνσταντάκη ώς πρός τό ότι άπεστειλε καί άλλας πολλές, έκτός των πέντε, επιστολάς, έξ ών άνεζήτησε καί παρέλαβεν ό ΐδιος προσωπικώς μέαν ή δύο κλειστάς έν φακέλλω, άποσταλείσας μετά τήν έγκατάλειψιν του συζυγικοϋ οίκου ύπό του Γ. Πεζοπούλου' καί ύπερ τό σκουαίότερον ήναγκάοθη ύπό τήν πίεοιν των έρωτημάτων μας νά όμολογήση, ότι "συνέπεσε νά άντιληφθῆ έκ τηλεφωνη-

g 7. m

μύτων ή όμιλιών του μετά του Γ.Πεζοπούλου, ότι τ ό ς έ λ α β ε
τ ό ς έ π ι σ τ ο λ ό ς "καί ότι "ό έ ν ά μ φ έ β α λ λ ε π ο τ έ", ότι ό
τελευταίος "έλάμβανε τ ό ς έ π ι σ τ ο λ ό ς του (Φιλάρετου)κατ'όϊκον".
γ) Η Βαρβάρα Κωνσταντόκη, ή όποία έχρησιμοποιήθη ώς μάρτυς του Γ.
Πεζοπούλου είς τ ό ς κατά τ ή ς σ υ ζ ή τ η ς του δόκας καί έμνηύθη παρά
τ ή ς τελευταίας έπί φευδορκίω, βεβαίωτ κατηγορηματικώ ς, ότι παρέλα-
βε καί παρέδωκεν ή ίδια είς τόν Γ.Πεζοπούλου πολλώ ς έπιστολό ς
του Φιλάρετου καί είχεν ίδει νά σ χ ί ς η μ ε ρ ι κ ά ς "μ ε τ ά τ ή ν
ό ν ά γ ν ω σ ι ν " καί δ)αυτό τουτό τό περιεχόμενον τών έπιστο-
λών, άναφερόμενον είς τρέχοντα ζητήματα τ ή ς Δ.Β.Η., έμπιστευτικ ή ς
καί κατεπειγούσ η ς φύσεω ς, είς προτεινομέν α ς ά μέ σ ο υ ς σ υ ν α ν τ ή σ η ς
καί σ υ ν ν ε ν ο η σ η ς καί ό λ λ α ς τ ο ι α ύ τ α ς π ρ ο η γ η θ ε ί α ς, ά π ο κ λ ε ί -
ε ι λ ο γ η κ ῶ ς τήν περίπτωσιν τ ή ς μ ή περιελεύσεω ς αυτών είς
τόν Γ.Πεζοπούλου, έκτό ς έάν δεχθώμεν, ότι ό Δ.Φιλάρετος, του όποίου
τήν ευστροφία ν καί ίκανότητα εξαίρει καί ό Γ.Πεζοπούλος είς τήν
2αν άπό 12-2-63 κατάθεσί ν του, δέν είχε σ ώ α ς τ ό ς φ ρ έ -
ν α ς διά νά άκοστέλλ η τ ο ι α ύ τ η ς σ π ο υ δ α ι δ ή τ η ς καί σ η μ ά σ η ς έ π ι -
σ τ ο λ ό ς, νά προτείνη μυστικώ ς σ υ ν α ν τ ή σ η ς καί σ υ ν ν ε ν ο η σ η ς καί νά
λαμβάν η τ ά ό ι α έ κ θ έ τ η ς μέ τ ρ α διά τήν άσφαλή άποστολή ν των, χ ω -
ρ ί ς ν ά π ε ρ ί θ η τ ά ι, ότι τουλάχιστον π α ρ α λ α μ β ά -
ν ο ν τ α ι καί ά ν α γ ι γ ν ῶ σ κ ο ν τ α ι ά πό τόν άποδέκτην.
3ου άπό τού τελευταίον άμω ς τουτό διοψεύδεται τό μέν άπό τό ότι ό Δ.Φιλάρ-
ετος άνεκάλυψε άμέσω ς τήν μ ή παράδοσιν τ ή ς διολισθησ ό ς ή ς ύπό
τόν τάπητα καί έπί πλέον έζήτησε καί άνέλαβε τ ό ς μ ή παραδοθεί α ς.
τό δέ άπό τήν προκύπτουσα ν έκ τ ή ς άπό 11-5-58 έπιστολή ς προφορι-

κὴν συνεννόησιν ἀποστολέως καὶ παραλήπτου ("οἶνον σου εἶπα"). Ἐν ὅμως ἡ δώρα Πεζοπούλου κατεκράτει, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ πρῶτος σύζυγός της καὶ ἀπέκρυπτε τὰς ἐπιστολάς πρὸ τῆς ἀναγνώσεώς των ἀπὸ αὐτῶν, πρῶτον τὸ ὅποσον ὀφθαλῶς θὰ ἀπεκαλύπτετο, διὰ τὴν νῦν οὐσίαν τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ νῦν τὰς ἀνασυνθέσιν δι' ἀνασυγκολλησεως τῶν τεμαχίων των καὶ μάλιστα ἑλλεικῶς;

Διερωτώμεθα περαιτέρω ἂν καὶ κατὰ τί θὰ ὠφελεῖτο ὁ Γ. Πεζοπούλος, τυχόν θεωρουμένου ἀλήθους τοῦ ἀπιθάνου καὶ λογικῆς ἀπαρადέκτου ἰσχυρισμοῦ του, ὅτι δὲν ἐλήφθησαν παρ' αὐτοῦ αἱ ἐπιστολαί, ἀφοῦ αὐτὴ καὶ μόνον ἡ ἀποστολὴ καὶ πρὸ παντός τὰ περιεχόμενά των ἀποδεικνύει τὰς ἀθεμίτους μετὰ τοῦ Δ. Φιλάρετου συνεννοήσεις καὶ συναλλαγῆς του. Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος θὰ ἠδύνατο λογικῶς νὰ σταθῇ μόνον ἐάν ἐγίνετο δεκτὸν, ὅτι ἐγράψασαν αἱ ἐπιστολαὶ ἀπὸ τὸν Δ. Φιλάρετον κατὰ τὰ 1956 καὶ 1957, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀπὸ τὴν δώραν Πεζοπούλου εἰς τὴν ἀνύπαρκτον τότε δίκην μετὰ 30 ἢ 40 καὶ πλέον μηνῶν. Τοῦτο ὅμως, ἀποκρουόμενον καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Δ. Φιλάρετος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προκαρασκευάσῃ τὴν δίκωξιν καὶ καταδίωξιν του, παρ' οὐδενὸς ὑποστηρίζεται, οὐδὲ παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Γ. Πεζοπούλου.

Καταχωροῦμεν κατωτέρω τὰς ἐν λόγῳ ἐπιστολάς κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐκάστην ἐν προομιῇ τῆς ἀσχολουμένης με' αὐτὴν παραγράφου. — *Εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐπισημαίνονται φωτοτυπία τῶν ἐπιστολῶν τούτων.*

3.- Πρὸς διευκλύνειν τοῦ ἀναγνώστου εἰς τὴν ἐρμηνείαν καὶ κατανόησιν τῶν τε ἐπιστολῶν καὶ τῶν ἐπακολουθούντων ὑπὸ ἐκδόσῃν σχολίων, κρίνομεν σκόπιμον νὰ προτάξωμεν εἰσαγωγικὰς τινὰς

Σ *Στ* *β*

διευκρινίσεις, άναφερομένας εἰς τὰ διαλαβανόμενα ἐν αὐταῖς θέματα καὶ τὰ ἐμπλεκόμενα πρὸς αὐτὰ πρόσωπα.-

α) Κατόπιν τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Παρισίοις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρωτοκόλλου τῆς 15-10-53, συμπληρωθέντος καὶ τροποποιηθέντος διὰ τῶν ἀνταλλαγείων μεταξὺ τῶν συμβολομένων ἀπὸ 26-7-54 καὶ 3-8-54 ἐπιστολῶν, ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις ἡ ἀπὸ 2-11-53 συμφωνία μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Γαλλικῶν Ἐταιρειῶν OMNIUM LYONNAISE ET COEUSI, αὐτίνες εἶνε γνωσταὶ ὑπὸ τῷ ἀρχικῷ γράμματι ΟΙ-ΟΟ, δι' ἧς αἱ δευτέραι ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν "ναῖ θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τεχνικὰς ὑπηρεσίας, μηχανήματα καὶ ἱλικά ἄξιας 5.5 δισεκατομμυρίων Γαλλικῶν φράγκων ἐκὶ πιστώσει", προβλεφθείσης τῆς αὐξήσεως αὐτῶν μέχρι 6 ἢ καὶ 6.5 δισεκατομμυρίων Γαλλικῶν φράγκων διὰ τῆς ἀπὸ 6-7-54 συμπληρωματικῆς συμφωνίας Ἑλληνικοῦ Δημοσίου-ΟΙ-ΟΟ. Ἐπικολούθησε προκήρυξις διεθνοῦς διαγωνισμοῦ κατὰ Νοέμβριον 1953 ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν χρηματοδότησιν καὶ κατασκευὴν τοῦ Ὑδροηλεκτρικοῦ Ἐργοστασίου Μέγδοβα, μετέπειτα ὀνομασθέντος Ταυρωποῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπεγράφη μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ΟΙ-ΟΟ, ἀναδοχικεῖσης τελευταίας μειοδότηδος ἡ ἀπὸ 7-7-1954 συμφωνία. Διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 369/31-3-54 καὶ 1335/14-8-54 πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθεισῶν διὰ τοῦ νόμου 3307/1955, ἐξουσιοδοτήθη ἡ Δ.Β.Η., ὅπως κἀμῃ χρῆσιν τῶν ὡς ἄνω Γαλλικῶν πιστώσεων καὶ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς ΟΙ-ΟΟ τὴν συνομολόγησιν σχετικῶν συμβάσεων τῶσον διὰ τὴν προμήθειαν ἱλικῶν διανομῆς, ὅσον καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου Μέγδοβα.

β) Ἡ διοικήσεις τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων ἀνετέθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 24/9-2-54 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Δ.Β.Η. εἰς τόν ἔκτοτε προοριζόμενον καί βραδύτερον ἀναλαμβάνοντα ὡς Γεν. Διευθυντήν καί μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτῆς Γ. Πεζοπούλου (ἄρα ἀποφ. 207/53), αἱ δέ σχετικαί συμβάσεις προμηθειῶν ὑλικοῦ καί μηχανημάτων ὑπέκειντο εἰς τήν προηγουμένην ἔγκρισιν τῶν τριῶν Ἐπιτροπῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καί Βιομηχανίας (ὑπ' ἀριθμ. 389/54 πράξις τοῦ Ἐπιτροπ. Συμβουλίου). Τό Διοικ. Συμβούλιον τῆς Δ.Β.Η., τό ὁποῖον ἐξαιρέσει τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ἀνετέθητο εἰς τήν χρησιμοποίησιν τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων, διὰ προμήθειαν ὑλικῶν διακομῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 91/8-4-55 ἀποφάσεώς του περιώρισε αὐτάς μέχρι τοῦ ἑνός καί ἡμίσεως δισεκατομμυρίου Γαλλικῶν φράγκων καί καθώρισεν, ὅτι περί τοῦ εὐλόγου τῶν τιμῶν θά ἔκρινεν ἐν διαφωνίᾳ τό Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυρίχης ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυόμενός διαιτητής. Τοῦ τελευταίου τούτου ὄρου δέν ἐγένετο χρῆσις διὰ τά ὑλικά ταῦτα. Κατά τήν σύμβασιν τῆς 2-11-53 (ἄρθρον 6 παραγρ. 2,7 καί 8) αἱ σχετικαί παραγγελίαι θά ἐγίνοντο εἰς Γαλλικό φράγκα μέ τό δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως βάσει τῶν τιμῶν τῆς παραδόσεως, τῶν προμηθευτῶν παραιτηθέντων τῆς ἀξιώσεως χρησιμοποίησεως τοῦ δολλαρίου ὡς λογιστικῆς μονάδος. Παρά ταῦτα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 317/17-2-56 πράξεως τοῦ Ἐπιτροπ. Συμβουλίου, μή κυρωσεῖσθαι δια νόμου, ἐπετραπή ἡ χρησιμοποίησις τῆς λίρας στερλίνης ὡς λογιστικῆς μονάδος διὰ τὰς ἀπό 1-10-55 ὑπογραφείσας συμβάσεις, ἀπαγορευθείσης δι' αὐτάς τῆς ἀναπροσαρμογῆς τιμῶν. Ἡ αὐξησις καί ἐπέκτασις τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων, ἐπεδιώχθη περιστόνως ὑπό τῶν Γάλλων, ἀλλά παρ' ὄλην τήν ὑποστήριξιν τοῦ Π. Γουναράκη καί τήν ἐπιθυμίαν τοῦ Γ. Πεζοπούλου, δέν ἐπετεύχθη

8

Στ

Am

τελικώς, επικρατησάσης της απόψεως του διεθνούς διαγωνισμού, ως του μόνου ασφαλούς τρόπου διακριβώσεως των εύλογων τιμών.

γ) Η έπεξεργασία του σχεδίου της συμβάσεως διὰ τὸ ὕδρονεκτρικὸν ἔργον τοῦ Νέγδοβα κατὰ τὸ τεχνικὸν αὐτοῦ μέρος, ἀνετέθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 187/23-7-54 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Δ.Δ.Η. εἰς τὸν Μηχανικὸν Διον. Παπαλεονάρδον (τὸν "Νιδόνιον" τῶν ἐπιτολῶν τῆς 26-8-56 καὶ 9-8-57), ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς συσταθείσης Ὑπηρεσίας ἑλέγχου ὑπὸ τὸν τίτλον "Υ.Κ.Μ." καὶ μετὰ τὴν μετονομασίαν τοῦ ποταμοῦ Νέγδοβα εἰς Ταυρωπὸν "Υ.Κ.Τ.". Κατὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Δ. Παπαλεονάρδος θά συνειργάζετο μὲ τὸν ἔκοιθοντα τότε καθήκοντα Γεν. Διευθυντοῦ Γ. Πεζόπουλον καὶ μὲ τὸν ἔχοντα τὴν εὐθύνην τῆς νομικῆς διατυπώσεως νομικὸν σύμβουλον Θ. Μακρῆν. Εἰς τὰς παραθεθείσας μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως τῆς 5-5-1955 σχετικῆς διαπραγματεύσεως ἔλαβον μέρος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Γάλλων οἱ RUMILLY, MARTY, D. L. HAY, Γ. Πακπῆς, μηχανικὸς καὶ Δ. Φιλάρετος, οἰκονομολόγος. Ὁ D. L. HAY, εἶνε ὁ ἐν Ἀθήναις Διευθυντῆς καὶ ἐκτελεστικὸς ἐκπρόσωπος τῆς OI-CO. Οἱ δύο τελευταῖοι ἐμφανίζονται ὡς μόνιμοι συνεργᾶτοι τῆς OI-CO, ἂν καὶ δὲν εἶνε ὁπολύτως διηχηκρινισμένα, ἰδίως ὡς πρὸς τὸν τελευταῖον, οὔτε τὸ εἶδος οὔτε ἡ ὁμοιότης τῆς συνεργασίας. Μετὰ τὴν ὡς ἄνω σύμβασιν ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἰσχύσιν εἰς τὴν OI-CO τῆς ἀπολογιστικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων πολιτικοῦ μηχανικοῦ, εἰς ἃς ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μὲν τῆς OI-CO οἱ προαναφερθέντες D. L. HAY, Γ. Πακπῆς καὶ Δ. Φιλάρετος, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς δὲ τῆς Δ.Δ.Η. ὁ Γ. Πεζόπουλος καὶ μέχρις ἐνός σημείου οἱ Δ. Παπαλεονάρδος καὶ Θ. Μακρῆς. Κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ἀνεφύθησαν διάφοροι δυσκολίαι,

ἀναγόμενοι εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἁμοιβῆς, εἰς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν μισθὸν τῶν χρησιμοποιοιθησομένων Γάλλων ἐργοδηγῶν, ἀρισθέντων κατ' ἐλάχιστον ὄριον εἰς 12 καὶ τὸ συμφωνηθὲν δι' αὐτοὺς κατ' ἀποκοπὴν ποσοῦν (FORFAIT), εἰς τὰς δικλείδας (VAHNS...) κ.λ.π. Τελικῶς ὑπεγράφη ἡ σύμβασις περὶ ἀπολογιστικῶν τῆς 15-10-56, τοῦ κατ' ἀποκοπὴν ποσοῦ ὀρισθέντος εἰς 80.000.000 Γαλλικὰ φράγκα διὰ τοὺς Γάλλους ἐργοδηγούς, πληρωτέα εἰς 40 μηνιαίας δόσεις. Τὸ ποσοῦν τοῦτο ἐμειοῦτο ἀναλόγως διὰ τὴν περίοδον, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργοδηγῶν ἦτο κατώτερος τῶν 12. Ἐξ ἄλλου αὐξηθειῶν τῶν δόσεων πληρωμῆς τῆς ἁμοιβῆς τοῦ ἀναδόχου ἐκ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως τῆς 5-5-1955 ἀπὸ 49 εἰς 64 λόγῳ ἐπιμηνύσεως τοῦ χρόνου παραδόσεως, κατέστη ἀναπόφευκτος ἡ μείωσις τοῦ ποσοῦ ἐκάστης. Ἡ μείωσις ὅμως αὕτη δὲν ἐγένετο ἐγκαίρως, ἐξ οὗ παρέστη ἀνάγκη παρακρατήσεως τῶν ἐκ πλεον εἰσπραθέντων παρὰ τῆς ΟΙ-00.

Καὶ δ) Κατὰ παρέκκλισιν ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς 5-5-1955 ἀπεφασίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 27/15-2-56 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ὅπως περὶ τοῦ ἐυλόγου τῶν προσφερομένων διὰ τὰ κύρια μηχανήματα τοῦ ἔργου Μῆγδοβα τιμῶν ἀποφαίνεται τὸ Πολυτεχνεῖον Ζυρίχης, ὁ καθηγητὴς τοῦ ὀνόμου BAUER ἔκρινε μετοξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰς τιμὰς τῆς ALSTHOM διὰ τὰς γεννητρίδας (ALTERNATEURS) ὡς κανονικὰς. Ἡ καταρτισθεῖσα ὑπὸ τῆς Δ.Π.Η. Επιτροπῆ ἐθεώρησεν ὑπερβολικὰς τὰς τιμὰς διὰ τὰ περισσότερα ἐκ τῶν μηχανημάτων, καθὼς καὶ διὰ τὰς γεννητρίδας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προκάλεσε πολλὰς συζητήσεις, καὶ ἰδίῳ τὰς μετὰ τὴν ALSTHOM καὶ M.YRPIE (διὰ τὴν ἀρὸς τὴν ὀκοίαν παραγγελίαν ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῆς προμήθειας τοῦ 5^{ου}) περιπλοκάς. διὰ τὰ πα-

g
Σχ
gmy

ραγγελθέντα μηχανήματα, εἶδει νὰ ἀποσταλῆ εἰς τοὺς προμηθευτὰς τὸ 20% τῆς ἀξίας ὡς προκαταβολή (AVANCE), ἥτις ἀντιδιστάλλεται πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς τῶν ἀπολογιστικῶν ἔργων (R. C. I.).

Ὁ ἠλ. Κρανίδης, ἦτο ὁ προϊστάμενος τῆς Τομιακῆς Ἐπηρεασίας τῆς Δ. Δ. Η. -

4.- Πρώτη Ἐπιστολή 26-8-56

(βλ. σελ. 57-62 ἔκθεσις Κ. Παπαγιάννου καὶ σχετικὰς συμφώνους παρατηρήσεις Γ. Χαρμπούρη σ. 1-3).

Τὸ ἤδη (ἐκ τῶν μετὰ τὴν συγκόλλησιν ἀπομεινάντων κενῶν) ὑπάρχον γραφικὸν κείμενον ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

ΑΘΗΝΑΙΟΣ 7-AUG-1956

Κυριακή 26/8/56

Ἀγαπητέ Γιώργη

Ἐμελαγχόλησα χθὲς νὰ εἶμεθα ὅλοι καθηλωμένοι ἀκου αἰμένο τὸ κίβνιο, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπ..... τὴ ζημίαν ἔχει συσσωρεύ- ση καὶ πρόσην ἀπ..... διώκων ἀσυγκρίτως τους μέσοι με τὴν ἀπώλει..... σου.

Αἱ διαφο..... μισθῶν γάλλων ἐργοδηγῶν, VANNESS κ. λ. κ. γίαν συνοφρίζονται τὸ πολύ καὶ καλυ..... 2 μηνῶν καθυ- στέρησιν τοῦ ἔργου. Ἡ τὰ ἔργα πρέπει νὰ γίνωνται με ἄκλα νὰ ὀδημ..... ἐργοδότου καὶ ἐργολάβου αὐτῆ ἡ L..... ὁποῖαν λέγει καὶ ἦν ἐξ ἄστου..... πελαμονος ἰδιοσυγκρασίας εἶναι ἀνέ- κανος νὰ δημιουργήσῃ ἕτοιμος εἰς τὸ κάθε τι νὰ ὑποκατεσθῆ ὑπερβο-

λός κ.λ.π.

Βίμαι φοβισμένος ότι άγει και φέρει το συμβούλιον με την χονδρήν φωνήν του, τό περί υπερεντιμότητος κ.λ.π.

Σέ παρακαλώ αύριο Δευτέρα ή Τρίτη πρίν φύγης νά ίδωθούμε οί δυό μας κίπου ήσυχά δι' άλλίγην ώρα,ώστε νά ανταλλάξωμε σκέψεις επί τοϋ συμβιβαστικοϋ ποσοστοϋ,πού θά σοϋ προτεινώμεν κατά την επάνοδόν σου άν συμφωνήσουν στάς διευκρινίσεις:

*Αναγνωρίζω πολλές έκ τών μεθόδων σου,άλλά δέν μς κέρνει ό καιρός ούδέ ήμέρας άναβολήν πλέον πρό χειμῶνος έκεί φιλά.

'Ο Σός Δ.Φ.

ΘΗΛ.ΦΩΝΗΣ ΗΟΥ

α) Η άναφορά της έπιστολής είς σύσκεψιν της προηγουμένης,καθ' ήν παρέστησαν τόσοσ ό Γ.Πεζόπουλος, όσοσ και ό Δ.Φιλάρετος άποτελεεί μίαν παταγώδη διάψευσιν τών όσων επανειλημμένως ό πρώτος είς τάς καταθέσεις του και ό Γ.Παππῆς είς την άπό 30-1-63 όμοίαν του υπεστήριξαν περί τοϋ ότι ό Δ.Φιλάρετος ἔχει μόνον δέν άνεμίχθη είς τάς διαπραγματεύσεις της συμβάσεως άπολογιστικῶν,άλλά και δέν έγίνετο έκτοτε δεκτός οϋτε άπό τόν Γ.Πεζόπουλον οϋτε άπό την Δ.Σ. Η. Ξειβεβαίωσιν της έπιστολής και πλήρη άνατροπήν τών υπό τών Γ. Πεζοπούλου και Γ.Παππῆ λεχθέντων άποτελοϋσιν τόσοσ αί ένορκοί καταθέσεις τών Δ.Παπαλεονάρδου και Δ.Φιλάρετου,όσοσ και τό ύπ' αριθ. Β 2273/31-8-56 έγγραφον τοϋ πρώτου πρός τόν Γ. Πεζόπουλον,όπερ ρητῶς παραπέμπει είς ήν και ή έπιστολή σύσκεψιν της 25-8-56 και ρητῶς διαλαμβάνει,ότι έγένετο αϋτη υπό την προεδρίαν τοϋ Γ.Πεζοπούλου,καριστομένων έκ μέρους της ΟΙ-ΟΟ τών Παππῆ,Φιλάρετου,

Σ

Σ 7.

Σ 7

ΔΕΛΛΗΝΑΥΣ. Είρησθω, ότι καταπίπτει καί ο Ίσχυρισμός του Γ.Πεζοπούλου, ότι ούτος δέν εΐχεν ένεργόν μέρος εις τας διαπραγματεύσεις ταύτας.

β) Κατόπιν της έπιστολής ταύτης καί των μικροχόλων σχολίων της εις βάρος του Δ.Παπαλεονάρδου, όστις πράγματι, ως υπογραμμίζεται εις τό οΐκετον κεφάλαιον, άπετέλει τό μοναδικόν έμπόδιον εις τας υπερβολικής καί άπαραδέκτους άξιώσεις της ΟΙ-ΟΟ, ό τελευταίος ούτος έπαυσε νά καλεΐται άπό της 22-9-1956 εις τας σχετικές συσκέψεις, άν καί ως όμολογεΐται άπό τον Γ.Πεζόπουλον, εΐχεν έπιφορτισθ ούτος (Παπαλεονάρδος) άρχηθεν μέ την έμπέπτουσαν άλλως τε εις την άρμοδιότητά του διεξαγωγήν των διαπραγματεύσεων τούτων άπό τεχνικής πλευρης. Τό όπίστευτον τούτο μέτρον άποδεικνύει, ότι ό Γ.Πεζόπουλος ήτο κειθόνιον όργανον του Δ.Φιλάρετου καί έγνώριζε νά παρακάμπη τό παρεμβαλλόμενα εις τας άξιώσεις των άϋθεντων του έμπόδια, πράγμα τό όποϊον έπισημαΐνεται καί άπό την έπιστολήν ταύτην διά της φράσεως περί άναγνωρίσεως πολλών εκ των μεθόδων του.

γ) Πρέπει νά προστεθῃ, ότι εις τό μεσολαβήον μεταξύ της 26-8-56 καί 22-9-56 χρονικόν διάστημα έσημειώθη στάσιμότης καί άδράνεια, λόγω της όμολογουμένης εις την άπό 20-2-1963 πέμπτην κατήθεισιν του Γ.Πεζοπούλου άπουοίας του εις τό έξωτερικόν, πράγμα τό όποϊον άποδεικνύει ού μόνον την άκρίβειαν καί ως προς τούτο της έπιστολής, αλλά καί την άκρίβη προενημέρωσιν του Δ.Φιλάρετου επί πάσης κινήσεως καί ένεργείας του Γ.Πεζοπούλου ("Αύριο Δευτέρα ή Τρίτη πρίν φύγης νά ίδωσθῃμε οί δυό μας κόπου ήουχα".).

δ) Τό καταπληκτικώτερον ἄλλὰ καί ἐπιβαρυντικώτερον κατά γενικήν ἐντύπωσιν διδῶ τόν Γ.Πεζόπουλον στοιχεῖον τῆς ἐπιτολογῆς τούτης, δέν εἶνε τό ὅτι ὁ Δ.Φιλδρετος, ἀπευθυνόμενος εἰς τόν Γεν.Διευθυντήν τῆς Δ.Ε.Η., κατερωμεύεται ἕνα ἀνώτατον ὑπόλληλον αὐτῆς ("τόν καίημένο τόν Νιόνιον"), τόν χαρακτηρίζει ὑβριστικῶς ὡς κείσομονα καί ἀνίκανον καί τόν χλευάζει "διδῶ τῶ ὑπερεντιμότητος κ.λ.π." ἄλλὰ κυρίως καί πρό πάντων τό ὅτι τόν καλεῖ εἰς μυστικήν συνάντησιν ("Νά ἰδωθοῦμε κάπου οἱ δύο μας ἡουγα") διδῶ νά ἀνταλλάξουν σκέψεις ἐπί τοῦ συμβιβαστικοῦ ποσοστοῦ, τό ὅποτον θά ἐπρότεινεν ἡ ΟΙ-ΟΟ εἰς τήν Δ.Ε.Η. μετὰ τήν ἐπάνοδόν του. Ἐπειδή, ὅτι διδῶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 205/22-8-56 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶχεν ἐξουσιοδοτηθῆ ὁ Γ.Πεζόπουλος, ὅπως διαπραγματευθῆ τό ποσοστόν τῆς ἀμοιβῆς ἐντός τῶν ὁρίων 20-24%. Ἐπομένως τῶ λεγόμενα ὑπό τοῦ Γ.Παππά εἰς τήν ἀπό 31-1-63 κατέθεσίν του, ὅτι δέν ἦτο δυνατός ὁ τοιοῦτος καθορισμός ἄνευ συγχρόνου συμφωνίας περί τῆς παγίας ἀμοιβῆς καί περί τῶν λοιπῶν ὄρων τῆς συμβάσεως διαφεύδονται ἐκ τῶν πραγμάτων. Εἶνε ἀληθές, ὅτι καί ὁ Γ.Παππῆς καί ὁ Γ.Πεζόπουλος εὔρεθησαν εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν, ὅταν ἠρωτήθησαν ἐπί τοῦ θέματος τούτου καί προσεδέθησαν νά δικαιολογήσωσι τῶ ἀδικαιολόγητα. Δι' ὅ καί ὁ Γ.Πεζόπουλος ἠρέσθη εἰς τό νά ἐκφράσῃ "τὴν λύπην του" διότι ἐρωτᾶται "ἐπί τῶ ἀδόκητα ἔτη" διδῶ τῶ γραφέντα τῶ ὅποια θεωρεῖ "ἐντελῶς φαντασιώδη καί ἀνεδαφικά". Καί ὅμως ὅλα τῶ σημεῖα τῆς ἐπιτολογῆς εἶνε ἀπολύτως ἀκριβῆ καί ἀνταποκρίνονται εἰς τῶ θέματα τῶν διαφωνιῶν ΟΙ-ΟΟ καί Δ.Ε.Η., εἰς ἣ περιλαμβάνοντιο καί τῶ μνημονευόμενα ἐν αὐτῇ τοιαῦτα τῶν "μικθῶν Γάλλων ἐργοδηγῶν VANNES κ.λ.π."

9

Στ.

Πμ

Ο Γ.Πεζοπούλος ἐγνώριζε τὰς ἀπόψεις τῶν Γάλλων καὶ τοῦ Δ.Φιλαρέτου ἀπὸ τὴν γενομένην ὑπὸ τὴν προεδρίαν του σύσκεψιν τῆς προηγουμένης, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νέα συνάντησις, ἢ ὁποῖο ἂν ἦτο ἄσολος ἡδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καὶ παρόντων τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων τῆς Δ.Α.Η. καὶ ὄχι ἐν κρυπτῷ (κῆπου ἤσυχᾳ οἱ δυὸ μας) μεταξύ τῶν δύο. Τὸ κυριώτερον ὅμως, ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ ἐν τῶν σοβαρωτέρων στοιχείων τῶν ἀποδεικνυόντων τὴν ἀξέμιτον συναλλαγὴν μεταξύ τῶν Γ.Πεζοπούλου καὶ Δ.Φιλαρέτου εἶνε τὸ ὅτι ὁ τελευταῖος δέν ζητεῖ μόνον ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ συμβιβαστικοῦ ποσοστοῦ ἀλλὰ συνεννόησιν καὶ συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ ἐκεῖνου τὸ ὅποσον ἢ ΟΙ-00 θὰ ἐμφανισθῇ προτείνουσα πρὸς τὸν Γ.Πεζοπούλον. Ἡ συμπαιγνία καθίσταται ἐντεῦθεν σαφῆς (ἴδε καὶ εἰδικόν σημείωμα Γ.Χαρμπούρη ἐπὶ τῶν εἰς σελ.62 ἐκδόσεως Κ.Παπαγιάννου ἀναφερομένων). Τὸ κατατιθέμενον ὑπὸ τοῦ Γ.Πεζοπούλου, ὅτι "Ἡ ΟΙ-00 οὐδὲ κατὰ κεραίαν ὑπεχώρησεν εἰς τὰς προτάσεις τῆς ἀλλὰ ἐπέμεινεν ἀνενδότως ἐπὶ τῶν ἀπόψεών της μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξαναγκασθῇ ἡ Δ.Α.Η. νὰ ἀποδεχθῇ τελικῶς τὸ ὑψηλότερον ποσοστὸν 30." δέν ἀποδεικνύει καὶ μάλιστα "ἀδιαφεύκτως", ὡς ἐν τῇ παραζάλῃ του, ὑπεστήριξεν οὗτος, τὴν ἄγνοιαν τοῦ Δ.Φιλαρέτου περὶ τῶν προθέσεων τῶν Γάλλων, ἀλλὰ τοῦναντίον τὴν ἀποτελεσματικότητά της προταθείσης συναντήσεως καὶ τὴν κατ' αὐτὴν συμφωνίαν τῆς μετέπειτα ἐπιμονῆς καὶ σκληρόσεως τῆς ΟΙ-00.

ε) Ἡ συνδρομὴ τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Δ.Φιλαρέτου πρὸς "πολλὰς ἐκ τῶν μεθόδων" τοῦ Γ.Πεζοπούλου μὲ τὴν προσταθεῖσαν ἐν συνεχείᾳ φράσειν "ἀλλὰ δέν μᾶς πέρνει ὁ καιρὸς οὐδέ ἡμέρας πλέον ἀναβολὴν πρὸ χειμῶνος ἐκεῖ φιλεῖ" ἀποκαλύπτει, ὅτι μία

ἀπό τῆς μεθόδου ταύτας, ἦτο καί ἡ σκόπιμος ἐπιβροδύουσι τῶν ἀπό τοῦ Μαρτίου 1956 ἀρξαμένων καί ἐπὶ 7 1/2 μῆνας ἀδικοιολογήτως παρτεινομένων διαπραγματεύσεων, ἦτις, ὡς θά ἴδωμεν ἠκοησεν ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ὑπὸ τὴν πρῶσιν τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀπολογιστικῶν ἔργων πρὸ τοῦ χειμῶνος ἀποδοχῆν τῶν ὑπερβολικῶν ἀξιῶσεων τῆς ΟΙ-ΟΟ.

5.- Δευτέρα Ἐπιστολὴ 15/7 (σελ. 62-71)

Τὸ διὰ τῆς συγκολλήσεως τῶν τεμαχίων πλήρως ἀποκατασταθὲν γραφικόν κεῖμενον τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς ἔχει ὡς ἔπεται :

15/7

Ἀγαπητέ μου,

Θά σε παρεκάλουν ἐπειδὴ ὁ DELAH. με ρωτᾷ ἐν ἰκουλῆ τοῦ Παπᾶ καὶ πέραν τῶν ὅσων τοῦ ἐξήγησες περὶ ἐπεξεργαζομένης ἐκκρεμοῦς διακηρύξεως ALTERNATIFS (ἡ-κέληης-ἀνάμει-ε-ἐκ-μέθεος) τί ἔννοιαν ἔχουν τὰ μεταφερθέντα αὐτῷ ὑπὸ CHAMP-F. FAURE, ὅτι ὁ κέληης τοῦς εἶπεν ὅτι εἶπες ὅτι κάποιος δικός σου εἶδε τὸν BAUER ὅστις παρεδέχθη ὅτι ὁ AL.T. ἦτο 30% ἐπάνω (ἀπὸ τί ;), νά μοῦ κάμης τὴν προσωπικὴν χάρη νά μοῦ πῆς περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται.

Ζήτημα προσωπικοῦ μου γόητροῦ ἀπέναντι τῶν γάλλων ἐν μορῶ ἢ δέν μορῶ νά ἔχω μίαν ἐμπιστ. διευκρίνισιν ἀπὸ σενα. Ὅμως τὸ γόητρον μου αὐτὸ δέν εἶναι ἀχρηστον νά ὑπάρχη.

Κατὰ τὰ ἄλλα σχεδιάζεις ἄδεια; Πότε;

Ὁ Σὸς Δ.Φ. Πολλὰ ἀναβάλλει ἡ ζέστη.

Σ

Σ 7

Ση

Μία άνασκόπησίς μας στήν έξοχή θά ήτο γόνιμη.

Τί γίνεται μέ τάς LIVRAISONS ;

θέλω βοηθειάν σου πρós έξυπηρέτησιν έν άμοιβαίω συμφέροντι.

(Έπί τής δευτέρας σελίδος τής αύτης έπιστολής)

ωσιν

Πρέπει νά εύρωμεν μηχανισμόν διά τάς πιστώσεις

Ό Π"αγγ μοϋ είπε ρητώς, ότι θέλει FORMULE πρós χρησιμοκοίησίν των. Αυτό θέλει περίπατο ώς καί τό 'Ιταλικο-γαλλικό σχέδιον.

'Ελήφθη ή έγγυητική BNCFI διά τήν ROCIΛ.

τυχόν άπιστος (;) (άπόντος ; άπιαστος ; άπτότης ;) Παπα. Μα ; (;)

Μας ξεθέωσαν άμφότεροι. Δ

α) Άποδεικνύεται καί άπό τήν έπιστολήν ταύτην, άναφερομένην προφανώς είς τό 1957, ότι είνε ψευδής, ό ίσχυρισμός τών Γ.Πεζοκούλου καί Γ.Παππ, ότι οί γάλλοι είχον άπογορεύσει είς τόν Δ.Φιλάρετον "άπό τοϋ Φθινοπώρου ή τοϋ τέλους τοϋ 1955" πώς ανάμειξιν επί ζητημάτων τής OI-CO-Δ.Σ.Η., άφοϋ ό DoL.H.L.L ανέθεσεν είς τόν τελευταίον τήν έν τή έπιστολή αναφερομένην "Έμπιστευτικήν διευκρίνισιν". Σημειωτέον, ότι, ώς θά έκτεθῆ κατωτέρω, πράγματι τήν έποχήν εκείνην έδημιουργήθη ζήτημα διά τάς γεννητηρίας καί διά τήν σκανδαλώδη γυμνοδότησιν τοϋ BAUER περί τοϋ εϋλόγου τής τιμής είς ήν προσεφέρθησαν ύπό τής ALATHON.

β) Ό Δ.Φιλάρετος δέν ήσθάνθη οϋδεμίαν δυσκολίαν νά ζητήσῃ τήν ένίσχυσιν "τοϋ προσωπικοϋ του γοήτρου άπέναντι τών Γάλλων", επί μειώσει προφανώς τοϋ Γενικοϋ Διευθυντοϋ τής Δ.Σ.Η., άφοϋ οϗτος

θα ένεφανόζετο εΐς τὰ όμματα των ώς όργανον του Δ.Φιλάρετου, δε-
δομένου, ότι θα παρεΐχεν εΐς αυτόν "έμπιστευτικός" καΐ έπομένως
άνεπιτρέπτους διευκρινίσεις, μη δοθείσας εΐς τούς έπισημούς έκπρο-
σώπους της ΟΙ-ΟΟ.

γ) 'Η έν τη έπιτολή προσθήκη, ότι "Ίσως τó γ ό η τ ρ ό ν
μου αυτό δέν εΐνε άχρηστον νά ύπάρχη", άφΐνει σαφώς νά έννοηθή,
ότι ή ένίσχυσις του προσωπικού γοήτρου ανάλώμασι του Γεν.Διευθυν-
του της Δ.Σ.Η. θα άπέβαινε προς όφελος καΐ του Γ. Πεζοπούλου, ώς
προσώπου, λόγω ύπεοχημένων πιθανώτατα άνταλλαγμάτων της έκμεταλ-
λεύσεως καΐ έμπορίας του ύφισταμένου μεταξύ Γ.Πεζοπούλου καΐ Δ.
Φιλάρετου μυστικού δεομού.

δ) 'Η εΐς τó περιθώριον καΐ τó άνω μέρος της πρώτης σελίδος
ύπάρχουσα ύπεροόγραφος προσθήκη καθιστά, ώς νομίζομεν σαφές, ότι ή
ζητηθείσα "άνασκόπησις στην έξοχή των πολλών", τά όποια άνέβαλλον
ή ζέση, "θα ήτο γόνιμη", διά τούς Γ.Πεζόπουλον καΐ Δ.Φιλάρετον
προσωπικώς. Καθ' όσον οΐτε ό Δ.Φιλάρετος ήτο ό άνθρωπος ό όποιος
θα έσκατάλα τόν χρόνον του, υπό τήν άφδρητον του Ίουλίου θερμο-
κρασίαν, εΐς έξοχικός περί των "πολλών" ζητημάτων της ΟΙ-ΟΟ καΐ
Δ.Σ.Η. συζητήσεις, αΐ όποιαί ήδύναντο εύχερέστερον καΐ αποτελεσμα-
τικώτερον νά διεξαχθώσιν εΐς τά γραφεΐα της Δ.Σ.Η., έν όφει των οΐ-
μελών φακέλων καΐ παρά των άρμοδίων έκατέρωθεν παραγόντων. Οΐτε
ό Γ. Πεζόπουλος θα έδέχετο, άνευ προσωπικού συμφέροντος, νά κήρη
μίαν τοιαύτην γενικήν, εΐς έπίπεδον Γεν.Διευθυντου, άνασκόπησιν με
ένα ιδιώτην, ό όποιος όχι μόνον δέν εΐχε θέσιν ή έξουσιοδότησιν,
έπιτρέπουσαν εΐς αυτόν τοιαύτας συζητήσεις, αλλά καΐ ως έκ του

Σ Σγ Ρμγ

παρελθόντος του (νόμος περί μεσαζόντων) έδημιούργει ύπονοιας καί παρεξηγήσεις, έπαιζονομένας καί εκ τών συνθηκών τής συναντήσεως. Τό συμπέρασμα τοϋτο ένισχύεται καί από τήν, επίκλησιν του όμοιβαίου συμφέροντος διά τήν παροχήν τής ζητηθείσης προσωπικής από τόν Γ.Πεζόπουλον βοήθειας προς έξακρίβωσιν τών LIVRAISONS, διά τας όποιας, ως μνημονευομένας καί εις άλλας έπιστολάς, θά άσχοληθώμεν έν ιδιαίτερά παραγράφω.

ε) 'Η μία εκ τών δύο ύστερογράφων περιουσιών του όπισθίου μέρους τής έπιστολής άναφέρεται εις τά θέματα "τών νέων πιστώσεων" καί του "Ιταλο-γαλλικού σχεδίου", τά όποια, άναφερόμενα καί εις άλλας έπιστολάς, θά έξετασθώσιν ιδιαίτερώς. Έμποικεΐ πάντως άσθησιν τό γεγονός, ότι ο πολυπράγμων οϋτος ιδιώτης κατήρνησε νά συνεργάσθαι μεΐ Χιουργούς καί νά γείνηται κ ο ι ν ω ν ό ς τών σκέψεων καί αντιλήψεων αυτών κατά τρόπον ώστε νά εΐνε εις θέσιν νά τας μετ α φ έ ρ η έ μ π ι σ τ ε υ τ ι κ ώ ς εις τόν Γενικόν Διευθυντήν τής Δ.Δ.Η., ό όποιος ήτο ο φυσικός σύμβουλος καί συνεργάτης τής Κυβερνήσεως επί τοιούτων ζητημάτων. Δι' θ καί ο Γ.Πεζόπουλος θεωρεΐ τοϋτο "δ κ α τ α ν ό η τ σ' α ν" (σέλ.66). 'Ο ζητούμενος έξοχικός περίπτως διά τά θέματα ταϋτα καί τήν άνασκόπησιν, παρεΐχεν εις τόν Δ.Φιλάρετον, ως φαίνεται, μεγαλύτεραν άνεσιν καί ήρεμian διά τοιαύτας συζητήσεις καί πιθανώτατα μεγαλύτεραν έγγύσιν μυστικότητας, από τούς τοίχους ένός διαμιάτου τής πόλεως, οι όποιοι ένίοτε, κατά τήν λαϊκήν ομιλίαν, έμφορίζονται μεΐ ω τ α. Βίς τό συναφές ίσον ειδικόν έρώτημα ο Γ.Πεζόπουλος δέν ήδυνήθη νά άπαντήσθαι ίκανοκοιητικώς.

Καί στ) 'Η τελευταία επίσης ύστερόγραφος περικοπή, αν και δυσανάγνωστος, εκφράζει την δυσφορία του έπιστολογράφου διά την καθυστέρηση της έγγραφικης έπιστολής της BNCI (BANQUE NATIONALE DE COMMERCION ET DE L'INDUSTRIE, συνεργασμένης μετά της OI-CO) και παρέχει την πληροφορία της άποστολής της, ήτις και πράγματι έπραγματοποιήθη την 12-7-1957, αποδεικνυομένης και έν τούτῳ της αξιοθαυμάστου ένημερότητος του Δ. Φιλάρετου.

6.- Τρίτη Έπιστολή 9-8-57 (σελ. 71-147)

'Η έπιστολή αυτή, ήτις εύρίσκεται άκεραία άνευ οίσαδήποτε όκομπής ή συγκολλησίσεως, έχει, ως έξής:

'Εδέησε να υπογράψη και ό τρίτος ύπουργός την κατακύρωσιν μηχανημάτων Μεγδ. Ανάγη πᾶσα να διατάξης Κρανλόσην να στείλῃ πάραυτα τᾶς συν/κᾶς της AVANCE 20%

9-8-57

Φρόντισε ραντεβου μας γευμα ή περίπατον έξοχικόν. Δι' όλα.

'Αγαπητέ μου Γεώργη

'Ακόμη βασανιζόμεθα να φύγουν αί συν/καί της REGIS. Ίσως αύριο. 'Αλλ' έβγαλε άλλο παλούκι ό Νιδόνιος. Μείωσιν του FORFAIT δι' έργοδηγούς, έφ' όσον δέν έχομεν τούς 12. 'Αλλά θα τούς ύπερβούμε. Καί τό FORFAIT είναι FORFAIT. Φόβος μή δέν δεχθούσιν οί γάλλοι και πάλιν δέν έμβάσουν τό περίφημα φιλά.

Πρέπει να μιλήσωμε διά Νιδόνιον. Χρειάζεται κάποιο φάρμακο. Μου τούς έλεγε κακόπιστους διότι έπρηναν όσα τούς δίνατε κατά μήνα διά τό έργα Μεγδ. (λανθασμένα). Τρόμησα να καταλάβη, ότι ή καθυστέρησις κολοσοείας AVANCE REGIS επί μήνας τούς δικαιολογεϊ ούσιαστι-

g

Σ. 7.

guy

ὡς τὸσφ μᾶλλον, ὅσφ ἡ σύναφίς ἑλλήν. ἀσφαλειῶν προδήλως σημαίνει προμήθειαν κάποιου ὑπαλλήλου Σας. Ὁ Νιδνίος εἶναι μαρτύρο. Ἐπί- τηδες (; !)

Ἡ ἐνδεχομένη ἐπιχειρήσιμη EVALUATION φράσκει (εἰς ὄφελός σας διὰ τὰ εἰς φράσκα ὀφειλόμενα ὑλικά) θὰ ξεοπάσῃ στὴν καμπύρα μας ἂν δέν προφάσῃ ἡ ΟΙΚΝΙΜ νὰ εἰσπράξῃ τὸ κέρδος τῆς καὶ τῆς ἡμετέρας ἀμοιβῆς ποὺ πληρώνεται μετὰ ἐκκαθ. παραλαβῆς καὶ πληρωμῆς τῶν κα- τασκευαστῶν ὑπὸ Β.Ν.Ο.Ι.

Καθίσταται λοιπὸν ἐπίσπου ἐνδιαφέροντος νὰ ἐπισημώσῃς ὅ,τι ἀπὸ ὅσες ἐξάρτᾶται πρὸς διακανονισμόν συναλλαγματικῶν σταλέντος ὑλικῶ καὶ νὰ κέρης καὶ μὲς δώσης εἰκόνα ἀκριβῆ τῆς θέσεως τῶν ἐκτελέσε- ων συμβολῶν ὑλικῶν καὶ ἀντιστοιχῶν πληρωμῶν.

Ἡ βραδύτης νὰ σοῦ τὰ δώσουν τὰ στοιχεῖα αὐτὰ φανερώνει ἀταξίαν ἢ ἀνυπακοήν. Ἀλλὰ τώρα χρειάζεται -ἐπαναλαμβάνω- νὰ ἴδουμε ποῦ βρισκόμεθα ὡστε καὶ ὁ Γιώργης νὰ ζητήσῃ ὅ,τι δικαιούται.

Ἡ πρώτη Σεπτ. ἐγγίζει. Ἀνάγκη νὰ ἴδωθοῦμε.

- 1) διὰ τὰ τῶν πληρωμῶν ὡς ἄνω (καὶ ἄλλοις ΔΙΣΤΗΘΗ).
- 2) διὰ στάσειν σου διὰ νέα CREDIT WALL ἐκ συμφώνου μὲ Παπαληγ. (νὰ πρῶτείνῃ ὁ Πρ. συμφωνηθεσομένην FORMULE).-
- 3) ἐξεταστέος ἰταλογαλλ. συνδυασμός Ἀγγελῶ μετὰ μελέτης σκουδαῖ- ος. Δέν βλέπω νὰ προχωροῦν μονομερῶς οἱ Ἰταλοί. Θέλω νὰ μιλήσω- με καὶ δι' ἄλουμίνιου νὰ ξέ ἐνήμερῶσω. Ὁ Λαμπροῦκος μοῦ εἶπε ὅτι σοῦ ἐζητήθη μελέτη. Ἡ προοπτικὴ ἄλουμίνιου θὰ παραλύσῃ καὶ κάθε διοταγμὸν ἐξαγορῆς POWER πιστεύω ἂν ὑφίσταται.

Ὁ Ἔδς Δ. Φιλάρετος

α) Προκειμένου να εξετασώμεν τήν ἐπιστολήν ταύτην, ἥτις εὐρέ-
θη ἄκαρα, ἀσημονηθεῖσα πιθανῶς μετὰ τήν ἀνάγνωσίν της ἐντός τοῦ
συμφαρτίου τοῦ γραφείου τοῦ Γ. Πεζοπούλου κατ' τὰ λεγόμενα τῆς συ-
ζήτου του, καί παρουσιάζει ὡς ἐκ τούτου καί μάλιστα ὡς ἐκ τοῦ πε-
ριεχομένου της τήν μεγαλυτέραν σπουδαιότητα, ἐπιβάλλεται νά ἀνατρέ-
ξωμεν εἰς ὅσα καταπληκτικά καί ἐν εἴδει προεισαγωγῆς εἰς τήν ἐπα-
κολουθήσαν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν καί ἐρμηνείαν τῶν ἐπιστολῶν καί
οἱ τῆς ὑπό ἐξέτασιν ὁλοῦς αὐθορμήτως καί πρό πρῆς εἰδικῆς ἐρωτή-
σεως ὑπηγόρευσε ὁ Δ. Φιλάρτος καί ἐγράψαν εἰς τήν ἀπό 7-12-
1962 πρώτην ἔνορμον καταθέσειν του. εἶπεν οὗτος μεταξύ ἄλλων, ὅτι
"ἐτέλει μέ τήν ἐντύπωσιν", ὅτι ὄγνωστα εἰς αὐτόν πρόσωπα "εἶχαν"
ὑποσχεθῆ εἰς τόν Γ. Πεζοπούλου ἀπό τοῦ 1953 ὠρισμένην ἔμοιβήν",
ἀγνώστου εἰς αὐτόν ποσοστοῦ, τήν ὁποίαν ὅμως "κατά τῆς πληροφορίας
του" δέν εἶχε δεχθῆ ὁ Γ. Πεζοπούλος. Ἐπί πλέον ἐγνώριζεν, ὅτι "κα-
τά τήν περίοδον καθ' ἣν ἐγράψαν αἱ περίφημοι ἐπιστολαί ὁ Γ. Πεζο-
πούλος "εἶχε μίαν αἰσθηματικὴν περιπέτειαν, ἡ ὁποία εἶχε προκαλέ-
σει τήν διάστασιν μετὰ τῆς συζήτου του". Πρὸς τόν σκοπόν νά ἐπι-
τύχῃ "μίαν φιλικὴν διευθέτησιν" ὁ Δ. Φιλάρτος ἐπρότεινε εἰς τήν
Δύραν τότε Πεζοπούλου, ἡ ὁποία συνεδέετο μετ' αὐτοῦ φιλικῶς καί τόν
ἐπισκέπτετο "καί εἰς τήν οἰκίαν του διά διάφορα ζητήματα μὴ ἀφο-
ρῶντα τήν Δ. Β. Η.", μίαν ἀποζημίωσιν εἰς τὸ διηνεκές Δρ. 5.000-
6.000 μηνιαίως". Αὕτη ὅμως τόν ἐθεώρησε "τρόπον τινά ἀφελέῃ", διό-
τι ἐνόμισεν "ὅτι εἰς αὐτό τὸ ποσὸν περιορίζονται αἱ οἰκονομικαί
δυνατότητες τοῦ Γ. Πεζοπούλου". Ὡς ἐκ τῆς ἀφορμῆς τῆς διαστάσεως
ταύτης τοῦ ζεύγους ἐσκέφθη ὁ Δ. Φιλάρτος, "ὅτι θά ἀποτελεῖ διέξο-

5
Σχ
my

δον διὰ τὸν Πετρόπουλον νὰ λάβῃ ὅσα τοῦ εἶχον ὑκοσχεθῆ οἱ Γάλλοι", πρῶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐπρότεινε εἰς αὐτόν, "ἀλλ' οὗτος, δὲν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ τοιοῦτον πρῶγμα". Καὶ καταλήγει ὁ Δ. Φιλάρετος "Α ὕ τ ἦ ν τ ἦ ν ἄ μ ο ι β ῆ ν ὑ π α ι ν ἴ σ σ ο ν τ α ι καὶ αἱ ἐπιστολαί μου, ὅ πο υ ἄ ν α φ ἔ ρ ο ν τ α ι εἰς "ψ ι λ ῶ ν" ἢ "εἰς ὅ, τι δ ι κ α ι ο ῦ τ α ι". Βίς τὴν ἀπὸ 10-12-1962 τρίτην κατὰ θεοῖν τοῦ ὁ Δ. Φιλάρετος ἐπαναλαμβάνει σαφέστερον καὶ κατηγορηματικώτερον, ὅτι αἱ φράσεις τῆς ἐπιστολῆς τῆς 9-8-57 περὶ "φιλῶν" καὶ "ἡμετέρων ἀμοιβῶν" συνδέονται μὲ ὁμιλίαν Γ. Πετροπούλου καὶ Δ. Φιλάρετου, καθ' ἣν ὁ δεύτερος "ἐξηκολούθει νὰ ἐπιμένῃ, ὅτι κατ' οὐδὲν ἐπρόβλεπεν ὁ Γ. Πετρόπουλος τὰ συμφέροντα τῆς Δ. Δ. Η., ἐὰν ἐδόχετο τὴν ἀρχικὴν προσφορὰν τῶν Γάλλων ἐπὶ συντελεσμένης πλέον ἐργασίας". Παραδόξως ὅμως ὁ Δ. Φιλάρετος εἰς τὴν τρίτην ταύτην κατὰ θεοῖν του ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ φράσις "ὥστε καὶ ὁ Γιάργης νὰ ζητήσῃ ὅ, τι δικαιούται" "ὁ ἔ ν ἄ φ ο ρ ᾶ τ ὅ ν Γ. Π ε τ ρ ὄ π ο υ λ ο ν ἄ λ λ ' ἔ ν μ ἔ λ ο ς τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς OIACO". Σημειωτέον, ὅτι κληθεὶς νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προφανῆ παλινωδίαν του, κατέθεσεν ἀρχικῶς, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἐξέτασιν δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὸ κείμενον τῆς ἀπὸ 9-8-57, τοῦ ὁ ἕπερ φευδός, ὅφου αὐτὴ εἶχε δημοσιευθῆ εἰς τὴν Ἐλευθερίαν τὴν 17-6-62 καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὸν Νεολόγον τῆς 16-7-61 κατὰ τὸ ἀφορῶν τὴν ἐπίμαχον φράσιν τμήμα αὐτῆς. Βίς ἐρώτησιν πόθεν ἠρῶσθη τότε τὰς φράσεις "περὶ φιλῶν", "περὶ ἡμετέρων ἀμοιβῶν" καὶ περὶ "ὅ, τι δικαιούται", αἱ ὁποῖαι μόνον εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀναφέρονται, δὲν κατάρθωσε νὰ δικαιολογήσῃ τὰ προδήλως ἀδικαιολόγητα (ὅρα σελ. 74). Ὁ Δ. Φιλάρετος εἰς τὰς προσηγηθείσας ἐνώπιον τοῦ βίσαγγελέως Ἀθηνῶν ἀπὸ 7-4-1960 καὶ τοῦ Ἀνα-

κριτού του 3ου Τμήματος 'Αθηνών από 11-1-1962 ούδέν ανέφερε περί ύποσημένων, άμοιβών. Είς τήν έπακολουθήσασαν ήμως από 22-6-63 ή-μοζαν: του ένώπιον του 'Ανακριτού του 4ου Τμήματος 'Αθηνών βεβαίωτ ένδρως, ότι "είνε γεγονός, ότι αί Γαλλικά 'Σταιρείαι διά τήν σύν-τομον κατά τό δυνατόν έξυπρέτησιν των από άπόφως έκπληρώσεως τών ύποχρεώσεων έκ μέρους τής Δ.Σ.Η. είχον κάμει προτάσεις είς τόν Πε-ζοπούλον διά παροχήν πρός αυτόν άμοιβής, ός ήμως γνωρίζω καί δηλώ-τοϋτο κατηγορηματικώς, άρχήθεν απέκρουσε τάς τολαύτας προτάσεις τών Γαλλικών 'Σταιρειών". Περαιτέρω άναγνωρίζει, ώς σφάλμα του, "ότι γνωρίζων τάς κατά τήν περίοδον εκείνην οίκονομικάς δυσχερεί-ας του Πεζοπούλου έξ άφορμής τών μετά τής συζύγου του διενέξεων ...είς τινας τών ώς άνω έπιστολών καίτοι ένγώριζε τήν άρνησιν του Πεζοπούλου καί νομίζων, ότι διά του τρόπου τούτου θα έξήρχετο έκ του οίκονομικού όδιδεζόδου" τ ο υ ξ κ α μ ε ν υ ξ ε ι ν περί τών Γαλλικών προτάσεων.-

β) 'Ο Δ. Φιλάρετος έκτός του ότι έπεθύμει, ώς ήτο φυσικόν, νά διευκολύνη τόν φίλον καί συνεργάτην του είς τό νά έξέλθη από τήν περιελακήν, είς τήν όποιαν ένεπλάκη, έξ αίτίας τών έπιστολών του, ά-διάφορον άν τόν έθεώρει ύπεύθυνον διά τήν άποκάλυψίν των, ώς έκ τής άπροσέκτου διαφυλάξεως, δι' ήν δέν απέκρυψε τήν δυσφορίαν του (σελ. 48) είς τήν πέμπτην από 13-12-62 κατάθεσίν του, δέν ήτο δυνα-τόν νά άγνοή, ότι έν προκύπτωσιν ποινικά ή έστω καί ήθικά εύθνη-ναι έξ αύτών, έν σημαντικό μέρος τούτων κατ' άνάγκην θα έβάρυνε καί αυτόν. Διά τόν λόγον τούτον είνε εύεξηήγτος ή προσάθειά του, όπως δικαιολογήση κατά τό δυνατόν τό περιεχόμενον τών έπιστολών.

Handwritten marks at the bottom of the page, including a large Greek letter sigma (σ) and other scribbles.

Παρά ταύτα ἄν καί ἐπεβύρυνε τήν θέσιν του, ἀντελήφθη, ὅτι δέν θά ἀπέφευγε τήν γελοιοποίησιν, ἐάν δέν ἀνεγνίριζεν, ὅτι ὠρισμένα φράσεις τῶν ἐπιστολῶν συνδέονται πρός τάς Γαλλικάς προτάσεις περί ἰδιαιτέρων προσωπικῶν ἀμοιβῶν τοῦ Γ. Πεζοπούλου. Τά προσατεθέντα περί ἀποκρούσεως τῶν προτάσεων καί περί συσχέτισεως τῶν ἐπιληφίμων φράσεων μέ αὐτάς ἐν ὄψει τοῦ δημιουργηθέντος ἐκ τῆς διαστάσεως, ἀδιεξόδου, τοποθετοῦνται μέν εἰς τά πλαίσια τῆς προαναφερθείσης ἐπιθυμίας καί προσπαθείας τοῦ Δ. Φιλάρτου, δέν παύουσιν ὅμως νά εἶνε παιδαριώδη καί αὐτά καθ' ἑαυτά παράλογα. Καθ' ὅσον πρῶτον μέν, ὅταν ἐγράφησαν αἱ ἐπιστολαί (Ἀύγουστον 1957) δέν ὑφίστατο ζήτημα δικαστέσεως ἢ διαπραγματεύσεως διὰ τό διαζύγιον, τό ὅποῖον ἐδημιουργήθη αἰφνιδίως κατά τά τέλη Μαΐου 1958, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξύ ὁ Γ. Πεζοπούλος ἐμίσθωσε κατά Σεπτέμβριον 1957 τήν ἐπί τῆς ὁδοῦ Δημ. Σούτσου 5 νέαν συζυγικήν κατοικίαν καί ἠγύρασεν ἐπ' ὄνοματι τῆς συζύγου του Δώρας τήν 16-1-58 αὐτοκίνητον, ὡς καί ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ εἰς τήν ἀπό 13-1-63 τρίτην κατάθεσίν του. Δεύτερον δέ καί αὐτός ὁ Δ. Φιλάρτος παραδέχεται εἰς τήν ἀπό 7-12-52 πρώτην κατάθεσίν του, ὅτι τάς σχετικάς μέ τήν ἀποζημίωσιν συζητήσεις ἔκαμεν "ὁ τ α ν π λ ε ο υ ὁ Γ. Π ε ζ ο υ λ ο ς εἶχε παύσει νά συνοική μετά τῆς συζύγου του", ἥτοι μετά τό τέλος τοῦ Μαΐου 1958. Καί τρίτον πῶς ἦτο δυνατόν ὁ Δ. Φιλάρτος νά ἐπανέλθῃ ἐπί τῶν Γαλλικῶν προτάσεων περί ἀμοιβῶν, ἀφοῦ ἀπερρίφθησαν αὐταί, καί μάλιστα μετά μίαν ὀλόκληρον τετραετίαν ἀπό τῆς ἀπορρίψεως καί δῆ ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως ἢ συνεννοήσεως μέ τούς Πάλλους, οἱ ὅποιοι θά ἐπλήρωναν; Καί ἄν πράγματι συνεζήτησε περί τούτου μετά τοῦ Γ. Πεζοπούλου καί οὗτος "δέν ἤθελε νά ἀκούσῃ τοιοῦτον πρᾶγμα", πῶς ἔγραφε τάς φρά-

σεις αυτές κατά τρόπον ἑξ υπακοῦ ο ν τ α, ὅτι θά συμμετεΐ-
χεν ὁ Γ. Πεζόπουλος εἰς "τὸ περίφημα φιλά" "εἰς τὰς ἡμετέρας ἀμοι-
βάς" καὶ εἰς "ὅ, τι δικαιοῦται", χωρὶς οὐδέ νύξιν νά κάμνη περί ὑπο-
δοχῆς ἢ συζητήσεως ἐκκρεμουσῶν περί αὐτῶν προτάσεων; Καί ἄν ὁ Δ.
Φιλάρετος ἤθελε νά κρίσῃ τόν Γ. Πεζόπουλον νά δεχθῆ τὰς ἀνυπάρ-
κτους μετά τήν ἀπόρριψίν των πρό τετραετίας προτάσεις, πῶς ἦτο δυ-
νατόν νά τὰς ἀνομίξῃ μέ τὰ συγκεκριμένα θέματα τῶν ἐπιστολῶν καί
μάλιστα νά ζητήσῃ ἐν ὁ ν ὁ μ α τ ι "τῶν φιλῶν καί τῶν ἡμετέρων ἀ-
μοιβῶν", καθ' ὅν ἐζήτησεν ἰ τ α μ ὄ ν τ ρ ὀ π ο ν τὰς ἐπί τῶν θε-
μάτων τούτων ἀξιωθείσας καί ὡς θά ἴδωμεν παρασχεθείσας ἐκδουλεύ-
σεις ;

γ) Ἡ εἰς τήν πρώτην σελίδα τῆς κρισιολογουμένης ἐπιστολῆς
ὑστερόγραφος προσθήκη τοῦ Δ. Φιλάρετου ἔχει ἐνδιαφέρον κατά τὸ ὅτι
δεικνύει τήν ἐνημερότητα τοῦ Δ. Φιλάρετου ὡς πρός τήν ὑπογραφείσαν
τήν προηγουμένην θ-θ-57 Ἰπουργικὴν ἔγκρισιν ὑπ' ἀριθμ. 50756/10709
τῆς προμηθείας τῶν κυρίων μηχανημάτων τοῦ Ἵδρυσηκεντρικοῦ Σταθμοῦ
Μέγδοβα κλήν τῶν γεννητριῶν. Ἐπί πλέον περιέχει ἀπαρόδεκτον διὰ
τόν Γενικόν Διευθυντήν τῆς Δ. Β. Η. ἐντολήν ("ἀνάγκη πᾶσα νά διατά-
ξῃς Κρανίδην νά στείλῃ πάραυτα....."), ἣτις, ἀναφερομένη εἰς ἐξυ-
πηρέτησιν τῶν προμηθευτῶν καί τῆς ΟΙ-ΟΟ, ἐπιθεωροῦσιν ἰδιαίτερον
συμφέρον δι' αὐτήν τοῦ τε ἀποστολέως καί ἀποδέκτου, ἄν μή καί ἐξάρ-
τησιν τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ πρώτου. Καί ζητεῖ ἐν τέλει βαντεβοῦ
εἰς "γεῦμα ἢ περίπατον ἐξοχικόν. Δι' ὅλα", ἐπιβεβαιουσα οὕτω καί
τὰς τακτικὰς ἰδιαίτερας συναντήσεις ἀμφοτέρων καί τήν ὑπαρξιν πολ-
λῶν ζητημάτων δικαιολογούντων τὸ κοινόν ἐνδιαφέρον καί τήν ἀπὸ
κοινοῦ ἀντιμετώπισιν αὐτῶν.

Σ

Σ

μ

δ) Τά μνημονευόμενα ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς θέματα τῆς καθυστέρησης τῶν συναλλαγματικῶν REGIE καὶ AVANCE-REGIE καὶ τῆς μείωσης τοῦ FORFAIT ἀνταποκρίνονται εἰς ἀναφεύμενα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀντίστοιχα προβλήματα (σελ. 31-37). Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποσον ἔχει βαρύνουσαν σημασίαν, εἶνε τὸ ὅτι ἡ κατὰ πάντα νόμιμος καὶ δεδουλευμένη μείωσις τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἀμοιβῆς τῆς ΟΙ-00, ἡ ἐπιβληθεῖσα ἐκ τῆς ἀθετήσεως τῆς συμβατικῆς αὐτῆς ὑποχρέωσης, ὅπως διατηρῆ ἐπὶ τόπου πῶν ἔργων τοῦλάχιστον 12 ἐξέτους ἐργοδηγούς, δι' οὗς κυρίως ἐδόξετο τὸ FORFAIT, ἐξώργισε τὸν Δ. Φιλάρετον. Καὶ μάλιστα ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ζητη εἰς ὕψος προστακτικόν, προσιδιάζον εἰς "ἀφεντικά", ἀπευθυνόμενα εἰς "ὑποτακτικούς των", ὅπως οὗτος, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐλεγχόμενης ΟΙ-00, συζητήσῃ μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐλεγχούσης Δ. Ε. Η., τὴν ληθῆν μέτρων κατὰ τοῦ διεξέγοντος τὸν ἔλεγχον Δ. Παπαλεονάρδου ("χρειάζεται κάποιο φάρμακο"), ἀποβλεπόντων προφανῶς εἰς τὸν τρόπον λαοφυγῆς ἢ περιορισμοῦ τοῦ ἐλέγχου τούτου· καὶ ἐπὶ πλέον νὰ ῥέπτη ἀνοικτικῶς διὰ τῆς συνοδευομένης ἀπὸ ἐρωτηματικῶν καὶ θαυμαστικῶν λέξεως "Ἐπίτηδες;" ὑπαίνυμῶν, θίγοντα τὴν τιμὴν τοῦ τελευταίου, ὄντος πανθομολογουμένης ἐντιμότητος καὶ εὐσυνειδήσιας. Τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι συνεζητήθησαν καὶ ἐλήφθησαν τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν Γ. Πεζοπούλου καὶ Π. Γουναρῆ μέτρα χαλαρώσεως τῆς αὐστηρότητος τοῦ Δ. Παπαλεονάρδου, ὡς ἐξηγεῖται εἰς τὰς σελ. 35-37 Κεφ. Β ἐκθέσεως Κ. Παπαϊωάννου.

"Ἐτι σοβαρώτερον εἶνε τὸ περιστατικόν, ὅτι ὁ Δ. Φιλάρετος διὰ νὰ ἐφελευθῇ περισσότερο τὴν προσοχὴν τοῦ Γ. Πεζοπούλου ἐπὶ τῆς ἀνδύκης, ὅπως ἐξευρεθῆ τὸ ὑπογραμμισθὲν "διὰ τὸν Νιδόνιον φάρμακο",

ἐξέφρασε τὸν φόβον "μὴ δὲν δεχθοῦν οἱ Γάλλοι καὶ πάλιν δὲν ἐμβά-
σουν τὸ περίφημα ψιλᾶ". Ὁ Δ.Φιλάρτος εἰς τὴν ἀπὸ 10-12-62 κατὰ-
θεοσὶν του ἐπαναλαμβάνει ὅσα καὶ εἰς τὴν πρώτην του ἀπὸ 7-12-62
κατέθεσεν, ὅτι δηλ. "πρόκειται περὶ τῶν ὅσων εἶχον ἐκδηλώσει οἱ
Γάλλοι τὴν πρόθεσιν νὰ φυλάξουν ὑπὲρ τοῦ Πεζοπούλου εἰς τὸ τέλος
τῶν ἔργων καὶ τὰ ὅποια οὗτος εἶχεν ἀποποιήσῃ". Ὁ Γ.Πεζόπουλος
εἰς τὰς ἀπὸ 12ης καὶ 27ης Φεβρουαρίου 1963 δευτέραν καὶ ἐβδόμην
καταθέσεις του, καθὼς καὶ τὸ ἀπὸ 30-1-63 ὑπόμνημά του προσπαθεῖ
ματαίως, ἐνισχυόμενος καὶ ἀπὸ τὴν ἀπὸ 31-1-63 κατὰθεοσιν τοῦ εὐθυ-
γραμμισομένου πρὸς αὐτὸν Γ.Παππᾶ, νὰ ἐξηγήσῃ τὴν περικοπὴν περὶ
τῶν ψιλῶν μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποστολῆς ἐκ Γαλλίας ἐμβασμάτων διὰ
τὴν κήλυψιν τῶν εἰς δραχμὰς ἐξόδων τῆς ΟΙ-00. Τὸ ζήτημα ὅμως τῆς
ἐλλείψεως δραχμῶν διὰ τὴν ΟΙ-00 ἀνέκυψε πολὺ βραδύτερον, ὡς προκύ-
πτει ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3133/22-10-57 σημεῖωμα τοῦ Γ.Πεζοπούλου εἰς
ὃ οὗτος, ὑποστηρίζων τὰς ἐγκριθείσας πρὸς τὴν ΟΙ-00 προκαταβολὰς
ἐτόνισεν, ὅτι "εἶνε δυνατόν νὰ εὑρεθῶμεν πρὸ ἰσχυρισμοῦ τῶν ἀνο-
δόχων" ἑταιρειῶν, ὅτι λόγῳ ἐλλείψεως δραχμῶν δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ
προχωρήσουν ταχέως εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου". Ἄρα μέχρι τῆς
22-10-57, ἤτοι 73 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς 9-8-57, δὲν εἶχε
προβληθῆ τοιοῦτος ἰσχυρισμός, ὃ ὅποιος καντὼς ἦτο τελείως διδφορος
ἀπὸ τὴν ἀπειλήν τοῦ νὰ μὴ ἐμβάσουν τὰ περίφημα ψιλᾶ. Κατὰ μείζο-
να λόγον ἀπέκλειετο εἰς τὸ θέμα τοῦτο ὁμοιον προηγουμένον, ὃπερ
προϋπέθετεν ἡ φράσις "καὶ πάλιν". Σημειωτέον, ὅτι ὡς ὑποστήριξεν
ὃ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Π.Στουπιδῆς εἰς τὴν
συνεδρίασιν τῆς 6-11-57 ἡ ΟΙ-00 δὲν εἶχεν ἀνάγκην δραχμῶν, δεδομέ-

9

Σχ 7

Σχ 7

νου, ότι εκτός της προκαταβολής των 6.000.000 εισέπραττεν άνελλι-
πώς εις δραχμάς καί 800.000 δραχ. μηνιαίως. Άνεξαρτήτως όμως τού-
του θά ήτο άκατανόητον ή 01-00 νά πιέζη τήν Δ.Σ.Η. μέ άπειλήν,
ότι δέν θά πληρώση τους έν Έλλάδι Γάλλους ύπαλλήλους της, ους κυ-
ρίως θά αφεύρων ένδεχόμενα καί πάντως ούδαμόθεν βεβαιωθέντα έκ
Γαλλίας έμβάσματα, δεδομένου, ότι πῶσαι αί λοιπαί δαπάναι εγίνοντο
άπολογιστικώς καί επληρώνοντο από τήν Δ.Σ.Η. δέν θά ήτο λογικώτε-
ρον καί άποτελεσματικώτερον άντί της τοιαύτης άπειλής, ή πραγματο-
ποίησις της οποίας θά εδημιούργει δι' αὐτήν δυσχερείας καί ζητήμα-
τα έναντι των ύπαλλήλων της, νά εἴπρ, ότι δέν εἶνε εις θέσιν νά
συνεχίση τό έργον, πρῶγμο τό όποτον εἶχεν άντιμετωπισθῆ, ως έρρέθη,
όχι ως συμβῆν, άλλ' ως ένδεχόμενον νά συμβῆ μετά τήν 22-10-57 ;
Άλλά καί τούτων παραβλεπομένων, παραμένει άναπάντητον, διατί τό
άναμενόμενα φιλά έχαρητηρίσθησαν "περίφημα", όρος ό όποτος ως
γνωστόν χρησιμοποιεῖται εις τήν καθομιλουμένην διά νά διαδηλωθῆ
άνυπόμονος άναμονή εκτόκτου τινός οίκονομικής ένισχύσεως. Τήν
άτράνταχτον αὐτήν λογικήν ήναγκάσθησαν νά άναγνωρίσωαι καί οί Γ.
Παπῆς καί Γ. Πεζόπουλος. Ό πρώτος εις τήν από 31-1-63 ένορκιον
κατάθεσίν του, ύπαναχωρῶν προηγουμένης δηλώσεώς του, κατόπιν σχετι-
κοῦ έρωτήματος, έθεώρησε πιθανώτερον τόν συνδυασμόν αὐτης μέ άμοι-
βήν τοῦ Δ. Φιλαρέτου έκ των ύλικῶν διανομῆς. Καί ό δεύτερος άπαν-
τῶν εις τό 19ον ειδικόν έρώτημα παρεδόχθη, ότι "δικαστικώς καί μέ
τό χαρτιά έτοι εἶνε όπως διατυπώνονται εις τό έρώτημα". Όμολογου-
μένως ό Γ. Πεζόπουλος, υπήρξε σοφώτερος, όταν δημοσιογραφῶν εις τό
Έθνος, ήγγόνησε τήν περί φιλιῶν φράσιν, έν καί βραδύτερον δέν ήδυνήθη

νά εξηγήση τήν ἐπί τοῦ ἐπισημανθέντος ἐντυπωσιακοῦ τούτου τμήματος οὐκίην του.

ε) Διά τὰς ἀσφαλίσεις θά ὁμιλήσωμεν ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ. Ἐνταῦθα σημειοῦμεν, ὅτι ἡ κατά τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 16 τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως 5-5-1955 μετὰθεσις τῆς πρωτοβουλίας τῆς συνάψεως αὐτῶν ἀπό τῆς ΟΙ-00 εἰς τήν Δ.Σ.Η. ἀπετέλει παραχώρησιν συνδεομένην εἴτε μέ τὰς διδομένας κατά παράδοσιν ὑπό τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν προμηθείας, εἴτε μέ τήν συνηθεστάτην ἐπιστροφὴν ἀσφαλίστρου" (ὄρα σελ. 140-141). Πάντως γεγονός εἶνε, ὅτι ὁ Δ. Φιλάρετος, συνεκτῆς πρὸς τὸν ρόλον του ὡς "ἀφεντικοῦ" δέν διατρέχει νά εἶπῃ ἀπροκαλύπτως, ὅτι "κόποιος ὑκέλληλος" τοῦ Πεζοπούλου εἰσπράττει "προδήλας" προμήθειαν ἀπό τὰς ἀσφαλίσεις. Αὐτό τό "προδήλας" ἀποτελεῖ αἰχμήν καί κατά τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ὁ ὁκοῦτος ἡ ἔπρεπε νά διατελῆ ἐν γνώσει τῆς προδήλου ἀπιστίας τοῦ ὑφισταμένου του, ὁπότε θά ἦτο τό ὀλιγώτερον συνεργός αὐτοῦ. Ἡ θά ἐφωρῆτα ἀνίκανος νά βλέπῃ "τά πρόδηλα", ὁπότε θά ἀπεδεικνύετο ἀνεπαρκής διὰ τήν θέσιν τήν ὁποίαν κατεῖχε. Τό πρῶτον πιθανολογεῖ ἡ ἀδικοπραξία καί ἡ ἀδράνεια τοῦ Πεζοπούλου ἔναντι μιᾶς τοσοῦτον σαφοῦς καταγγελίας. Ἀξιοσημείωτον, ὅτι καί αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Πεζόπουλος εἰς τήν θην ἀπό 28-2-63 κατάθεσίν του ὁμολογεῖ ἐκ τῆς ἀφορμῆς τῆς καταγγελίας ταύτης, ὅτι αἱ ἐπιστολαί Φιλάρετου περιέχουσιν "ἀπαρίθμητα πράγματα εἰς ἀπαρῶδεντον τόνον καί ὕφος" καί ἐκφράζει τήν λύπην του, διότι ἡ ἀπόκρυψις τῶν ἐπιστολῶν "ἐπὶ τόρα ἔτη" δέν τοῦ ἐπέτρεψε νά ἐξακριβώσῃ τό περιεχόμενόν των, οὐδέ νά λάβῃ "τά δυνατά νόμιμα μέτρα κατά τοῦ Δ. Φιλάρετου". Ἀσχέτως ὅμως πρὸς τό ὅτι εἰς τά δη-

9 7 13

μοσιευθέντα εις τό Βήμα ἄρθρα του ὁ Γ.Πεζόπουλος οὐδέμίαν ἔδει-
ξεν ὡς πρός τοῦτο εὐθιξίαν, διατί οὗτος δέν ἔλαβε μέτρα κατά του
Δ.Φιλορέτου, μετά τόν τόσον θόρυβον περί τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ καί
τήν δημοσίευσιν σημαντικοῦ μέρους αὐτῶν εις τόν "εὐλόγον τῆς 16-
7-61 καί διατί ἀκόμη μετά τήν δημοσίευσιν εις τήν "Ελευθερίαν
τῆς 17-6-62 δέν ἐτόλμα νά ὑποβάλη μήνυσιν κατ' αὐτοῦ; (ἄρα Κεφ.Α'
σ.366 καί 36ε). Ἄλλα ἀκόμη πόθεν ἦντλει τήν δύναμιν καί τό θάρ-
ρος ὁ Δ.Φιλάρετος νά γράψῃ "ἀπορρίδεντα πράγματα εις ἀκαρτίδεντον
ὑφος καί τόνον"; Ἡ φράσις τῆς ἐπιστολῆς "Ἡ βραδύτης νά σοῦ τῆ
δώσουν τά στοιχεῖα αὐτά φανερώνει ἀταξίαν ἢ ἀνυποκοήν", ἐκφράζει
παρατήρησιν ἢ ἔστω ὑπόδειξιν καί ἐν ταυτῷ δυσωάρδασειαν Προϊστοιμέ-
νου πρός Ἰφιστόμενον.

στ) Τά περί τῆς συμβάσεως τοῦ Ἄλουμινίου ἐξετάζονται εις ἐ-
πόμενον κεφάλαιον. Ἐις τήν ὑπ' ὄψιν ἐπιστολήν ἐμφανίζεται ὁ Δ.Φι-
λάρετος ὡς κηδεμονεύων τόν Γ.Πεζόπουλον καί εις τό σημαντικώτα-
τον τοῦτο θέμα, διό τό ὅποσον ὄχι μόνον εἶχε πλήρως ἐνημερωθῆ, ἀλ-
λά ἦτο καί εις θέσιν νά ἐνημερώσῃ τόν Γενικόν Διευθυντήν, μεταφέ-
ρων εις αὐτόν, ὡς ἀρτίνει νά ὑπονοηθῆ, τίς ἄς εἶχε μετά τοῦ Γενικοῦ
Γραμματέως τοῦ Ἰπουργεῖου τοῦ Συντονισμοῦ Λαμπρούκου Ἰωάννου συ-
ζητήσεις. Ἴναι ἄδελον διατί θά ἔπρεπε τά διαμειφθέντα νά εἶνε
ἄγνωστα εις τόν Γ.Πεζόπουλον, ὥστε νά δικαιολογεῖται ἡ ἐνημερωτι-
κή παρεμβολή του. Ὁπωδότητε ὁ Γ.Πεζόπουλος ἐπεβάρυνε τήν θέσιν
του μέ τήν διαφευδομένην ἐξ ἀναμφισβητήτων στοιχείων δῆλωσίν του,
ὅτι α) οὔτε αὐτός οὔτε ἡ Δ.Β.Η. εἶχον ἄμεσον ἀνάμειξιν εις τό ζή-
τημα τοῦτο, β) μόνον κατά τήν ὄνοιξιν τοῦ 1960 ἐζητήθησαν καί ἐ-

δόθησαν σχετικά στοιχεία καὶ γ) εἶνε ἀκατανόητος ἡ σύνδεσις αὐ-
τοῦ μὲ τὴν ἔξαγορὰν τῆς Πάουερ (βρα σελ. 145 καὶ 146, καθὼς καὶ Α΄
Κεφ. Βιοσηγητικῆς Ἐκθέσεως Κ. Παπαϊωάννου ἐπὶ Ἐλουμινίου σελ. 3-28).
Καὶ ζ) Ὁ Γ. Πεζοπούλους ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ φράσις "Ἔστε καὶ ὁ
Γιῶργης νὰ ζητήσῃ ὅ, τι δικαιούται" ἀφορᾷ τὸν Γ. Παπᾶν (σελ. 113
καὶ ἐπ.). Ὁ τελευταῖος ὅμως ἀρνεῖται τοῦτο καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι
τό μὲν ἐλάμβανε ἀπὸ τοὺς Γάλλους μνηστῶν μισθὸν δραχ. 8.000 καὶ
οὐχὶ ποσοστὰ καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ὑλικῶν διανομῆς διὰ τὰ ὅποια οὐ-
δεμίαν εἶχεν ἀνάμειξιν καὶ εἰς τὰ ὅποια, ὡς θὰ εἴπωμεν ἐν συνεχείᾳ,
ἀναφέρεται ἢ ὡς ἄνω περικοπή· τὸ δὲ οὐδέποτε ἐξομοιοδότησε τὸν Δ.
Φιλάρετον νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὴν διεκδικησὴν ἢ ὑποστήριξιν
τυχόν τοιοῦτων δικαιωμάτων του, πρῆγμα τὸ ὅποσον ὁμολογεῖ ῥητῶς
καὶ ὁ τελευταῖος εἰς τὴν ἀπὸ 7-12-62 κρώτην κατάθεσίν του. θὰ ἦτο
ἄλλως τε παράλογον νὰ ἐπικαλεῖται ὁ Δ. Φιλάρετος τὴν ἐξυπηρέτησιν
τῶν ὄχι καὶ τόσο ἀφθγῶν δικαιωμάτων τοῦ Γ. Παπᾶ διὰ νὰ ζητήσῃ
ἀπὸ τὸν Γ. Πεζοπούλου νὰ καταπονήσῃ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Δ. Β. Η. μὲ
τὴν συγκέντρωσιν πολυπλοκῶν, ὡς θὰ ἴδωμεν στοιχείων, δεδομένου μά-
λιστα, ὅτι οὔτε ὑψοτάτο ἰδιαίτερον φιλικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Γ. Πεζο-
πούλου πρὸς τὸν Γ. Παπᾶν κατὰ τὴν βεβοῶσιν ἀμφοτέρων, οὔτε ὁ Δ.
Φιλάρετος εἶχεν, ὡς ἐδήλωσε, λόγους νὰ ὑποκευθῆται τοιοῦτον. Βεβῆ-
σθη, ὅτι ἡ μὲν λέξις "Γιῶργης" ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὴν χρησιμο-
ποιουμένην εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆς 26-8-56 καὶ αὐτὴν ταύτην τῆς
9-8-57 προσαγορεύειν τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν Γ. Παπ-
πᾶν, ὁ ὅποιος, ὅπου μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Δ. Φιλάρετου, καθορίζεται
μὲ τὸ ἐκπῶματόν του, ὡς εἰς τὰς ἐπὶ 15-7-57, 9-8-57, 17-8-57 καὶ 11-

g 47 127

5-58 επιστολάς, καθώς και τό εϋχετήριο του 1958, περί ου θα κάμω-
μεν έν τέλει λόγον· ή δέ χρῆσις τοϋ τρίτου προσώπου άντί τοϋ δευ-
τέρου δέν είνε άδησ εις τήν καθομιλουμένην, προκειμένου νά διατυ-
πωθη φιλικόν περίγραμα διά τά αισθήματα, τάς άδυναμίας και τάς άπο-
κομιζόμενας ή προσδοκώμενας έκτάκτους άφελείας του (δρα και Γ.
Χαρμπούρη άπόφεις σελ.24).-

7.- Τετάρτη 'Επιστολή 17-8-57

(Είσηγητική "Εκθεσις Κ.Παπαλιώννου Κεφ. Β' σελ.147-150).

Και ή επιστολή αύτη συνημολογήθη διά συγκολλησίαν τεμαχίων,
μετά τόν τεμαχισμόν αύτης. 'Ελλείπουν δέ τρία τμήματα ήτοι τή δύο
έν τῷ μέσῳ και τό μικρόν εις τό κάτω και δεξιό άκρον τοϋ χάρτου.

Τό κείμενον της επιστολής ταύτης ήδη έχει ως έπεται:

17-8-57

'Αγαπητέ μου,

Δέν φαντάζομαι κανείς νά σε βλέπη δυσκολώτερα άπό μῶς.

'Επαναλαμβάνω χρησιμότητά μία βραδυά έξοχική Α ΤROIS.Αιδάλεξε
ήμέραν και είδοποίησέ με, τηλεφώνησε....έντός ήμερών. 'Υψίστης
πρακτικής σημα.....

κατάστασις LIVRAISON: ύλινοϋ.....

άντιστοίχων πληρωμῶν.

Περιττόν νά λεχθῆ ότι παρά τήν προώθησίν μου πρός πάντοσ
συνεχῆ, άκόμη δέν ξεκόλησαν αί συν/και της REGIE (αί μειωθεΐσαι
ύπό Παπαλεονάρδου) άπό τά χέρια τοϋ Κρανίδη διά τήν Τρόπεζαν,
Ποΐος σατίσμοσ σε όδηγεΐ νά δρθῶνης τόσες δυσκο.....τό τελειω-

μα του ALSTHOM,

ως προς τηνκύρωση μηχανημάτων, εν δόσεικαθημερινώς (Μακρήν, Παπαλεονάρδον, Κρανίδη) μόνον από της λήξεως των συν/κων σας προς (Σημ. Πρωγμ. καί υπό ταύτην εύρίσκεται μόνη ή λέξις "παραδόσεως").....ριοίους ὀρχέται ή προθεσμία παραδόσεως. Πῶσα ἡμέρα γραφειοκρατικῆ καθυστερήσεως οὐς στοιχίζει κατὰ πῶσαν ἐπιβραδύνουσιν ἐνδρέξεως ἐκμεταλλεύσεως 10.000€ ἡμερησίως. "Ἔδει νά κρεμάσης ο' ὅλα τὰ γραφεῖα τῆς ΔΣΗ "TIMO IO MONOY". Ἄλλὰ καί αἱ εὐκαιρίαί εἶνε TALENT. Ἡ ὑποτίμησις ή γαλλικῆ εἶνε στιγμή μοναδική νέας συνδέσεως παραγγελιῶν πρὶν ἀκριβήτην ὁ τιμῶριθμος ἐν Γαλλίῳ.

Ὁ Σός

Δ.Φ.

Ἡ μελέτη Ἀχελάου θά ἦτο Ποκτωλός. θά χράσωμεν πολλά ἐξ ἀουεννοποσίας.-

α) Τὰ θέματα LIVRAISON., ALSTHOM, νέων παραγγελιῶν καί Ἀχελάου, μνημονευόμενα καί εἰς ἄλλας ἐπιστολάς, θά ἐξετασθῶσιν, ὡς ἐρρήθη, εἰς ἰδιαιτέραν παράγραφον. Τὰ λεγόμενα περὶ τῆς ἐπιβραδύνσεως τῶν συναλλαγματικῶν, περὶ κυρώσεως τῶν μηχανημάτων καί περὶ τῆς ἐκ' γραφειοκρατικῆς καθυστερήσεως ζημίας, ἀναφέρονται εἰς ἐπίκαιρα ζητήματα καί ἀποδεικνύουσι τὰς ἰδιοτύπους σχέσεις Γ.Πεζοπούλου-Δ.Φιλάρτου, αἵτινες ἐπέτρεπον εἰς τόν δεύτερον νά παρουσιάσῃται ὡς ἐπόπτης, καθοδηγητής καί τιμητής τοῦ πρώτου. Ἡ ἀποτίμησις τῆς ζημίας εἰς 10.000 δολ. ἡμερησίως γίνεται "κατὰ Πομπῶν" καί οὐχί "κατὰ πῶσαν", ὡς ἐσφαμένως δέχεται ή ἀπό 8-10-62 ἔκθεσις γραφολο-

g 57 1m

γικής εξέτασης. Προς αυτήν συναρτάται και η φράσις "TIMA IS MONUM", ητις διά τουτο δεν φαίνεται υποκτος.

Και β) Τό έν άρχη διατυπούμενον παρδπονον διά την δυσκολίαν μέ την όποίαν τόν έβλεπον ό Δ.Φιλάρετος και οι συνεταιροι του, άφορῃ προφανώς την μυστική συνάντησιν Α ΤΡΟΙΣ, την όποίαν ούτος έζητησε δι' άλλης έπιστολής του, μη περιλαμβανομένης εις τας πέντε, άφου εις ουδεμίαν εξ αυτών γίνεται λόγος περί τριών. Τουτο προκύπτει από την λέξιν "Επιαναλαμβάνω", ητις άλλως δεν θα είχε νόημα. Τό τρίτον πρόσωπον, τό όποιον θα συμμετείχεν εις την "χρησιμωτήτην" έξοχική βραδυά, ητο κατά τούς Δ. Παπακονσρόδον, Α. Δημητρακόπουλον και Π. Γουναράκην ό Γ. Παπῆς, μεθ' ου, ως προκύπτει και από τό ευχετήριο 1958, ύφιστατο η άθέμιτος συνεργασία. Διά ποίον θα άπέβαινε χρησιμωτάτη η τρικλή συνεννόησις είνε περιττόν νά προσθέσωμεν.

β.- Πέμπτη Έπιστολή 11-5-58 (σελ. 150-152)

Τό γραφικόν περιεχόμενον της ως άνω έπιστολής έχει ως έξης:

Κυριακή 11/5/58

Άγαπητέ μου,

Ό Διευθυντής (τεχνικός) της MAURER Μονάχου (μειοδοσία χαλυβδώνων πύργων) έρχεται άπόψε.

Άφου βεβαιωθῃ ότι φέρει ένδιαφέροντα (τιμών και πιστώσεων) ως ύπεσχέθη έγγράφως (εις χείρας σου αντίγραφον και πρωτότυπον) θα σου ζητήσω νά μῆς δεχθῆς.

Έστῶ και ως μέσον βελτιώσεως τῶν Ίταλών, θα σου είναι χρῆσι-

μον. Άλλα δέν βλέπω καί γιατί νά δόσης εἰς τήν SAZ δουλειά ἄν ἐξουδετερώσῃ ἡ MAURER τήν διαφορᾶν τιμῶν καί δώσῃ ἐνδιαφεροῦσας πιστώσεις. Ἐάν οἱ Ἴτολοι ἀφίνουν ὑπονούμενον τυχόν ὅτι ἐκ τῶν ὑστέρων θ' ἀπελευθερωθοῦν αἱ ἐπανορθώσεις ἀπό τήν περιπλοκήν Ἑλαστοῦ, θά εἶναι πολύ ἀφελιμώτερον νά τῆς χρησιμοκοιήσῃς πρός πραγμάτωσιν τοῦ Ἀχελάου.

Πάντως διδ τοῦ γαλλοῦταλ. συνδυασμοῦ Παππᾶ (προχωρήσαντος) θά σοῦ ἀκοδοθοῦν αἱ ἐπανορθ. κατὰ συνδυασμόν ἐξαιρετικῆς ἀφελιμότητος.

θά ἔχῃς δέ ἐν τῷ μεταξύ κόμη μέ τόν γερμανόν τοῦς Πύργους ἴν ἔχω-ώς ὅπ' εὐθέως ὑπεύθυνος-ἐξασφαλίσαι ἄμεσον ἀποτελεσματικότη-τα, οἷαν σοῦ εἶπά.-

Ὁ εἶς

Δ. Φιλάρετος

Ὁ διαγωνισμός διδ τοῦς χαλυβδίνους πύργους ἐγένετο τήν 26-3-58 καί ἡ κατακύρωσις τήν 25-6-58 διδ τῆς ὑπ' ἄριθμ. 195/58 ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, κατόπιν τῶν ὑπ' ἄριθμ. 1918/18-6-58 καί 1935/24-6-58 εἰσηγήσεων τοῦ Γ. Πεζοκόλου. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων προκύπτει, ὅτι ὁ Γ. Πεζοκόλους πρός χάριν προφανῶς τοῦ MAURER ἐδέχθη ἀντικατανομικῶς καί νεωτέρας τῆς 26-3-58 προσφοράς, τοῦ MAURER ὑποβιβδάντος τάς τιμὰς ἀπό 2.400.000 δολ. εἰς 1.816.000 καί ἐπί πλέον βελτιώσαντος τοῦς πιστωτικούς ὅρους. Μή ἐξουδετερωθείσης ὅμως τῆς ὑπέρ τῆς SAZ ὑφισταμένης διαφορᾶς (1.686.866 ἔναντι 1.816.000 δολ.) ἡ κατακύρωσις ἐγένετο πρός αὐτήν, ὑπό τόν περιορι-

g 57 pm

ομόν της προσαρμογής της εἰς τοὺς πιστωτικούς ὅρους τοῦ MAURER. Οὕτω τὸ ἐπιδιωχθέν ὑπὸ τοῦ Δ.Φιλαρέτου ἀποτέλεσμα τῆς ἀποδοχῆς νέων προφορῶν καὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν προτάσεων MAURER "ἔστω καὶ ὡς μέσου βελτιώσεως τῶν Ἱταλῶν" ἐπετεύχθη. Παραξηγησίμος εἶνε ἡ περιτοκὴ "ὡν ἔχω, ὡς ἀπ' εὐθείας ὑπεύθυνος-ἐξασφαλῶσει ἄμεσον ἀποτελεσματικότητα, οἷαν σοῦ εἶπα" καθ' ὅσον κατ' οὓς Δ.Πακαλεονάρδον (καταθ.19-10-62) καὶ Ἄναρ.Δημητρεάκουλον (καταθ.16-10-62)γεννῶνται ὑπόνοιαι ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς ἐξασφαλισθεῖσης ἀποτελεσματικότητος καὶ πρὸ παντός τὰ κρούμα τὰ ὅποια ἀφείρα αὕτη, δεδομένου, ὅτι ἀφίνει ὑπονοούμενα, ἢ τε ὑπογράμμιαις τῆς φράσεως ὑπὸ τοῦ Δ.Φιλαρέτου καὶ ἡ ὑπόμνησις σχετικῆς προφορικῆς συζητήσεως (ὄρα καὶ σχετικὸν σημεῖωμα Γ.Χαρμπούρη). Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀποδεικνύει τὰς συναντήσεις τοῦ Δ.Φιλαρέτου καὶ Γ.Πεζοκούλου καὶ τὰς συνεννοήσεις αὐτῶν περὶ δημοκρασιῶν καὶ προμηθειῶν τῆς Δ.Δ.Η. καὶ ἀποστομῶναι τὸν δεῦτερον ὃ ὅποτος ἐστήριξεν ὅλην τὴν ὑπερσπισίον του εἰς τὸ ψεῦδος, ὅτι δὲν εἶχεν ἐπαφὰς μὲ τὸν Δ.Φιλάρτον.

9.- θέματα ἀναφερόμενα εἰς πλείονας Ἐπιστολάς

α) Τὸ θέμα τῶν καταστάσεων ὑλικοῦ ἀναφέρεται εἰς τὰς ἀπὸ 15-7-57, 9-8-57 καὶ 17-8-57 ἐπιστολάς καὶ συνδέεται μὲ τὰς Γαλλικὰς πιστώσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἀσχολεῖται ἡ βίσηγητικὴ "Ἐκθεσις Κ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ Κεφ. Β τοῦ Βιβλ. Γ σελ. 91-120, καὶ ἰδίᾳ ἡ εἰδικῶς δι' αὐτὰς συνταχθεῖσα ὁμοία τοῦ Γ.Χαρμπούρη. Ἐκ τῶν ἐκτιθεμένων

είς ἀμφοτέρας καθίσταται σαφές καί βέβαιον, ὅτι ὁ Γ. Πεζόπουλος ἐβοήθησεν ἀποτελεσματικῶς τήν ΟΙ-ΟΟ εἰς τὸ νά λάβῃ παραγγελίας ὑλικοῦ διανομῆς βάσει τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων. Ἀρχικῶς διὰ τῆς ἀπό 6-2-54 ἐκδόσεως ὑπεστήριξε "τὴν περίεργον" κατὰ Δημητρακόπουλον θεωρίαν, ὅτι τὴν Δ. Β. Η. συμφέρουν αἱ ἐπενδύσεις διὰ βραχυπροθέσμων πιστώσεων, καί τοῦτο ἔπραξε διότι αἱ Γαλλικαὶ πιστώσεις ἦσαν διετούς περίου προθεσμίου (σελ. 103). Ἐπειτὰ ἠτοξίμασε κατὰλογον ὑλικοῦ διανομῆς τῆς τάξεως 3.250.000.000 F.F. Τὴν 25-9-54 τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐνέκρινε νά ζητηθῇ κοστολόγησις ἀπὸ τὴν ΟΙ-ΟΟ ἄνευ δεσμεύσεως. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Γ. Πεζόπουλος διεβεβαίωσε ψευδῶς τὸν τότε Πρόεδρον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ἀναργ. Δημητρακόπουλον, ὡς διετείνεται οὗτος, ὅτι προητοξίμασε διαγωνισμόν. Ἐνῶ, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστερῶν, ἐξήτησεν ἁπλῶς τὴν ὑποβολὴν προσφορῶν κατὰ τρόπον προκαλέσαντα τὴν ἀπὸ 24-12-1954 διαμαρτυρίαν τοῦ Γερμανικοῦ Οἴκου SIEMENS πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον Συντονισμοῦ καί δημιουργήσαντα τὴν ἐντύπωσιν κατὰ Ἀν. Δημητρακόπουλον (Κεφ. 3 στοιχ. Β σ. 5), "ὅτι ὄν ἐπρόκειτο οὐδὲ περὶ ἀνεπισημοῦ μορφῆς διαγωνισμοῦ". Τὴν 27-12-54 αἰφνιδιαστικῶς καί ἀπροειδοποιήτως ἐξήτησε ὁ Γ. Πεζόπουλος τὴν ἔκτακτον σύγκλησιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καί τὴν ἔγκρισιν παραγγελιῶν 200 ἑκατομμ. Γαλλ. φράγκων. εἰς τὴν ἀπορριπτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐμειοψήφησε μ δ ν ο ς α ὑ τ ο ς. Ὁ Φλαμκουριέρης, καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνεῖου καί μέλος τότε τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐκαυτηρίασε τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου στάσιν τοῦ συναδέλφου του Γ. Πεζοπούλου διὰ τῶν ἀπὸ 20-1-55 καί 31-1-55 ἀναφορῶν του πρὸς τὰ Ἰπουργεῖα Συντονισμοῦ καί Βιομηχανίας καί ἐβεβαίωσε, ὅτι ἀπὸ πρόχειρον ἐξέτασιν, τὴν ὅποιαν ἔκαμε, προέκυπτεν, ὅτι αἱ Γαλλικαὶ τιμαὶ τῆς ὁποίας

g 47 87

είσπραγματο το Γ.Πεζοπούλος προς Έγκρισιν ήσαν κατά 14% ανώτεροι των όμοιων Γερμανικού οίκου και ουχί 12% ως φευδώς είπεν ο Γ.Πεζοπούλος εις τό Διοικ.Συμβούλιον. Τό ποσοστόν τουτο των 14% θδ ηύξανεν έτι μλλον έν σχέσει μέ τάς τιμάς οι όποται θδ έπετυγχάνοντο εις δημοπρασίαν. Σημειωτέον, ότι, ως άποκάλυψεν ο τότε έντεταλμένος σύμβουλος της Α.Α.Η.Καραβίδας..., "οί πιστωτικοί όροι του Οΐκου SIEMENS ήσαν καλλίτεροι των Γαλλικών πιστώσεων". Μετά την άπορριπτικήν υπ' αριθμ.361/27-12-54 άπόφασιν του Διοικ.Συμβουλίου ο Γ.Πεζοπούλος έζήτησε την σύγκλησιν του Διοικ.Συμβουλίου διά την 29-12-54, καθ' ήν άπερρίφθησαν και πάλιν νεώτεροι προτάσεις της ΟΙ-ΟΟ, του Διοικ.Συμβουλίου έμμένοντος εις την άκοφιν του διαγωνισμού. Τήν 31-12-54, παραμονήν του νέου Έτους 1955, τό Διοικ.Συμβούλιον κληθέν και πάλιν τή πρωτοβουλίω του Γ.Πεζοπούλου, ένέκρινε διά της υπ' αριθμ.364 άποφασείς του παραγγέλλαν μετασχηματιστών 44.625.000 Γαλλικών φράγκων έναντι του ζητηθέντος από την ΟΙ-ΟΟ ποσοϋ των 198.615.800 και του προταθέντος υπό του Γ.Πεζοπούλου των -- 138.388.950. Είπε άξιο έξάρσεως τό περιστατικό ότι: 1) 'Ο έντεταλμένος σύμβουλος Καραβίδας εις την συνεδρίασιν της 29-12-54 έχαρκτηήριον "ως σημαντικήν άποκάλυψιν, άγνωστον μέχρι τουδε εις αυτόν, ότι ο Κασάλης έπρότεινε διαγωνισμόν μεταξύ Γερμανικών, Γαλλικών και Ίταλικών Οΐκων και αύτός θά έφρδντιζε διά πιστώσεις. 'Ο Ίδιος δ κ. Παπαηγούρας ήρχισε να καταφέρηται κατά των Γαλλικών πιστώσεων". Τοϋτο περιέχει σαφή ύπαινιγμόν κατά του Γ.Πεζοπούλου διά σκοπίμον

ἀ π ρ ο κ ρ υ ψ ι ν. 2) Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 31-12-54 ὁ μὲν Ι. Φλαμπουριάρης διέβησε τὰ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τοῦ Γ.Πεζόπουλου ἐν σχέσει μὲ τὸ δεδικαιολογημένον τῶν ζητουμένων τιμῶν, δηλώσας κατηγορηματικῶς "Ἐγὼ βγάζω ἄλλα πράγματα", δι' ὅ καὶ ἔ πα υ ο ε ν ἰ ε. Ἰ ν ε μ ε λ ο ς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Δ.Β.Η. ἀπὸ τῆς ἐπομένης 1-1-1955 ὁ δὲ Δ.Γαλάνης ἐσημείωσε καὶ οὗτος, ὅτι "οἱ τιμαὶ εἶνε ὑ ψ η λ ὅ τ ε ρ α ἰ ἀ π ὸ τ ῶ ς τ α ὗ τ ε λ ε υ τ α ἰ ο υ μ ε ἰ ο ὅ τ ο υ" καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι "κολοῦμεθα νὰ παραγγείλωμεν πράγματα ἀπὸ τὰ ὅποια ἔχομεν εἰς τὰς ἀποθήκας μας ἤδη" καὶ τὰ ὅποια κατὰ τὸν Γ.Πεζόπουλον "πιθανῶς νὰ παραδοθοῦν κατὰ τὸ 1956"; 3) Εἰς τὴν ἰδίαν συζήτησιν ὁ Γ.Πεζόπουλος ἐδήλωσεν "Ἐγὼ βεβαίως θὰ μειωθῶμαι" καὶ ἐπέδωξε καὶ ἐπέτυχε νὰ παραμείνῃ ἀνοιχτὴ ἡ θύρα τῆς ἐπανεξετάσεως (δρα σελ.105). Πράγματι τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ.91/8-4-55 ἀποφασεῖς του ἠναγκάσθη νὰ δεχθῆ ὡς συμβιβαστικὴν λύσιν, κατόπιν παρεμβάσεως τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐνιαχυθείσης προφανῶς ἂν μὴ καὶ ἐμπνευθείσης ἀπὸ τὸν Γ.Πεζόπουλον, καθ' ἣν θὰ ἐγένετο ἅνευ διαγωνισμοῦ προμήθεια ὑλικῶν διανομῆς μέχρις ἁξίας ἑνὸς καὶ ἡμίσεως δισεκατομμυρίου Γαλλικῶν φράγκων, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως ἀποφαινηται περὶ τοῦ εὐλόγου τῶν τιμῶν ἐν διαφανῆ τὸ Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυρίχης. Ὁ ὅρος οὗτος, τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἐγένετο ἐπίκλησις καὶ ἐφαρμογὴ, ὡς ἐκ τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας παρουσίαζε, ἀπετέλεσε μίαν παραίτησιν τῆς Δ.Β.Η. ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τὸ ὅποτον εἶχεν, ὅπως κρίνῃ ἡ ἰδίᾳ τὸ εὐλογον τῶν τιμῶν. 4) Κατὰ τὰς γενομένας συζητήσεις διεπιστώθη κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον ἔ ν ε ρ γ ὅ ς ἀ ν ἰ

5 47 17

μ ε ι ς ε ί ς τ ό ς ή τ η μ α τ ω ν π α ρ α γ γ ε λ ι ω ν τ ω ν ύ λ ι κ ω ν δ ι α ν ο μ ή ς έ κ τ ω ν Γ α λ λ ι κ ω ν π ι σ τ ώ σ ε ω ν τ ω ν Δ . Φ ι λ α ρ έ τ ο υ κ α ί Γ . Π α π π ή , δ ι α φ ε υ σ θ έ ν τ ω ν π α τ α γ ω δ ῶ ς τ ω ν π ε ρ ί τ ο υ έ ν α ν τ ί ο υ ί σ χ υ ρ ι ο μ ῶ ν τ ω ν Γ . Π α π π ή κ α ί Γ . Π ε ρ ο κ ο ύ λ ο υ κ α ί 5) Ο ί Γ ἄ λ λ ο ι , γ λ υ κ ο θ έ ν τ ε ς ἄ π ό τ ό ἄ ν έ λ ε γ κ τ α κ έ ρ δ ῆ τ ω ν ἄ ν ε υ δ ι α γ ω ν ι σ μ ο ὕ π ρ ο μ η θ ε ι ῶ ν έ π ε δ ῶ λ ω σ α ν β ρ α δ ῶ τ ε ρ ο ν , ε ἴ τ ε δ ι ἄ τ ο ὕ ἄ φ ι χ θ έ ν τ ο ς π ρ ό ς τ ό ν σ κ ο π ό ν τ ο ὕ τ ο ν έ ν ' Ε λ λ ἄ δ ι ὕ π ο σ τ α λ ῆ μ έ ν ο υ τ ῆ ς Γ α λ λ ι κ ῆ ς Κ υ β ε ρ ν ῆ σ ε ω ς Ν Δ Η Σ , ε ἴ τ ε δ ι ἄ τ ο ὕ έ κ μ α ι ε υ θ έ ν τ ο ς τ α ξ ε ι δ ῶ δ ο υ ε ἰ ς Γ α λ λ ί α ν τ ο ὕ Π . Γ ο υ ν α ρ ἄ κ η ἢ τ ω ν π ῖ σ ε ω ν τ ῆ ς Γ α λ λ ι κ ῆ ς π ρ ο σ β ε β α ς ν ᾶ α ὕ ξ ῆ σ α ι τ ᾶ ς Γ α λ λ ι κ ῆ ς π ι σ τ ώ σ ε ι ς κ α τ ᾶ ἕ τ ε ρ α 2 δ ι ο κ α τ ο μ ῦ ρ ι α Γ α λ λ ι κ ᾶ φ ρ ᾶ γ κ α , ἄ κ ὸ μ η δ έ κ α ί ν ᾶ έ π ε κ τ ε ί ν ω σ ι ν α ὕ τ ᾶ ς ε ἰ ς 8.500.000, 12.500.000 ἢ κ α ί 20.000.000 δ ο λ λ . Δ ἰ έ κ τ ι θ έ μ ε ν α ι σ χ ε τ ι κ ᾶ λ ε π τ ο μ έ ρ ε ι α ι ε ἰ ς τ ᾶ ς σ ε λ . 115-128 τ ῆ ς ' Ε κ θ έ σ ε ω ς Κ . Π α π α τ ῶ ἄ ν ν ο υ κ α ί σ ε λ . 23-30 τ ῆ ς Δ ἰ ο η γ η τ . ' Ε κ θ έ σ ε ω ς Γ . Χ α ρ μ π ο ὕ ρ η έ π ί τ ω ν Γ α λ λ ι κ ῶ ν π ι σ τ ώ σ ε ω ν δ ι ἄ τ ῆ ν π ρ ο μ ῆ θ ε ι α ν ύ λ ι κ ω ν ἄ π ο δ ε ι κ ν ῶ σ ο ι μ ῖ α ν ὕ π ο π τ ο ν κ α ί κ ἄ ν τ ω ς π α ρ ε ξ η γ ῆ θ ε ἴ σ α ν ἄ ν ᾶ μ ι ξ ι ν τ ο ὕ Π . Γ ο υ ν α ρ ἄ κ η ὕ π έ ρ τ ω ν Γ α λ λ ι κ ῶ ν π ι σ τ ώ σ ε ω ν κ α ί έ π ί π λ έ ο ν μ ῖ α ν ἄ ν τ ῖ ὀ ρ α σ ι ν τ ω ν Γ . Π ε ρ ο κ ο ύ λ ο υ κ α ί Π . Π α π α λ η γ ο ὕ ρ α ε ἰ ς τ ῆ ν π ρ ω τ ο β ο υ λ ῆ α ν α ὕ τ ῆ ν , ἄ μ φ ο τ έ ρ ω ν ὕ π ο σ τ ρ ι ε ξ ᾶ ν τ ω ν τ ῆ ν δ ι ε θ ν ῆ δ η μ ο π ρ α σ ῶ α ν ὡ ς τ ό ν σ υ μ φ ε ρ ᾶ τ ε ρ ο ν δ ι ἄ τ ῆ ν Δ . Ε . Η . τ ρ ό π ο ν π ρ ο μ η θ ε ι ῶ ν κ α ί μ ο ν α δ ι κ ῆ ν έ γ γ ῶ σ ι ν έ ξ α κ ρ ε β ῶ σ ε ω ς τ ο ὕ ε ὕ λ ὸ γ ο υ τ ω ν τ ι μ ῶ ν .

β) Ὑ π ό τ ό φ ῶ ς τ ω ν π ρ ο ε κ τ ε θ έ ν τ ω ν κ α ί τ ο ὕ έ ν τ ε ὕ θ ε ν ἄ π ο δ ε ι κ ν υ μ έ ν ο υ έ κ δ ῆ λ ο υ έ ν δ ι α φ έ ρ ο ν τ ο ς τ ο ὕ Γ . Π ε ρ ο κ ο ύ λ ο υ δ ι ἄ τ ᾶ ς Γ α λ λ ι κ ῆ ς π ι σ τ ώ σ ε ι ς κ α ί δ ι ἄ τ ῆ ν έ γ κ ρ ι σ ι ν ὅ σ ο ν τ ό δ ὰ ν ᾶ τ ό ν μ ε γ α λ υ τ έ ρ ω ν π α ρ α γ γ ε λ ι ω ν ύ λ ι κ ω ν δ ι α ν ο μ ή ς β ᾶ σ ε ι α ὕ τ ω ν , ε ὕ χ ε ρ α ἰ ν ε τ α ι ἡ έ ρ μ η ν ε ἰ α κ α ί κ α τ α ν ὄ σ η ς τ ὅ σ ο ν τ ω ν ὕ π ό τ ο ὕ Δ . Φ ι λ α ρ έ τ ο υ κ α τ α τ ε θ έ ν τ ω ν έ ν σ χ έ σ ε ι μ έ

τῆς Γαλλικῆς προτάσεις δι' ἄμοιβὴν τοῦ Γ.Πεζοπούλου, ὅσον καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς παρ' αὐτοῦ γραφομένων περὶ ἀναμενομένων "φιλιῶν", "ἡμετέρων ἀμοιβῶν", "ἀμοιβαίου συμφέροντος" καὶ "νὰ ζητήσῃ ὁ Γιώργης ὅ,τι δικαιούται". Πράγματι πρὸς μὲν τὴν αἰτουμένην διὰ τῆς ἀπὸ 15-7-57 ἐπιστολῆς βοήθειαν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ "τί γίνεται μέ τῆς LIVRAISON.." συναρτῶται ἡ φράσις αὐτῆς "ἐν ἀ μ ο ι β α ἰ ψ ο υ μ φ έ ρ ο ν τ ι". Πρὸς δὲ τὴν ζητουμένην διὰ τῆς ἀπὸ 9-8-57 ὁμοίας "ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς θέσεως τῶν ἐπιτελέσων συμβολαίων ὑλικῶν καὶ ἀντιστοιχῶν πληρωμῶν" συνήπτονται αἱ φράσεις αὐτῆς περὶ "ἡμετέρων ἀμοιβῶν" καὶ "ὁ Γιώργης νὰ ζητήσῃ ὅ,τι δικαιούται". Ἡ τοιαύτη ἀλληλεξάρτησις καθίσταται ἀναμφίβολος ἐκ τῆς γραμματικῆς καὶ συντακτικῆς διατυπώσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐξ αὐτῆς καὶ τῆς σειρῆς τῆς καταχωρήσεως τῶν βεβαιουμένης ἀμοιβαίας συνδέσεως τῶν. Οὕτω ἡ χρησιμοποίησις τοῦ συμπερασματικοῦ συνδέσμου "λοιπόν" εἰς τὴν περίοδον περὶ τοῦ "ὑψίστου ἐνδιαφέροντος" "διὰ τὸν διακανονισμόν συναλλαγματικῶν σταλέντος ὑλικῶν" (τὴν τελευταίαν λέξιν ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐσφαλμένως ἐρμηνεύει διὰ τῆς λέξεως "λογαριασμοῦ" ὅρα σελ. 106. Σίσηγ. ἐκθ.) ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ περίοδος αὕτη ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς προηγουμένης, καθ' ἣν "ἡ ἐπικειμένη DEVALUATION τοῦ φράγκου", ἂν καὶ θὰ ἀπέβαινε εἰς ὄφελος τῆς Δ.Σ.Η. "διὰ τὰ εἰς φράγκα ὀφειλόμενα ὑλικά, θὰ ἔσοπσον στὴν καμπύρα μας ἂν δὲν προφθῆσῃ ἡ OMNIBUS νὰ εἰσπρέξῃ τὸ κέρδος τῆς καὶ τῆς ἡμετέρας ἀμοιβῆς ποῦ πληρῶνεται μετὰ ἐκκοθάρσιον παραλαβῆς καὶ πληρωμῆς τῶν κατασκευαστῶν ὑπὸ Β.Ν.Ο.Ι". Διὰ νὰ ἐξάρῃ δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς προσωπικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Γ.Πεζοπούλου ("νὰ ἐπισκεύσῃς .. νὰ πῆρῃς

Σ 7. 1/3

καί νά δώσης") ὁ Δ.Φιλάρετος ὑπενθυμίζει τήν βραδύτητα "ἡ ὁποία φανερώνει ἀταξίαν καί ἀνυπακοήν", ἐννοῶν προφανῶς, ὅτι παρ' ἄλλον ὅτι ἐζητήθη ἡ βοήθεια τοῦ διδ' τῆς ἀπό 15/7 ἐπιστολῆς ἀκόμη δέν ἐδόθησαν τά ζητηθέντα στοιχεῖα. Ἐγκαταλείπων ὅμως τάς μεψιμοιρίας διὰ τῶ παρελθόν ἐπενέρχεται εἰς τῶ παρόν διὰ νά τονίσῃ καί πάλιν τήν ἀνάγκην ("Ἄλλά τώρα χρειάζεται-ἐπιαναλαμβάνω-") "νά ἴδοῦμε ποῦ βρισκόμεθα ὥστε καί ὁ Γιώργης νά ζητήσῃ ὅ,τι δικαιούται". Αὐτό τῶ τελευταῖον ἐχρησιμοποιήθη ὡς κίνητρον διὰ τήν ἐκδήλωσιν τοῦ προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Γ.Πεζοκόλου, ἀκριβῶς ὅπως καί εἰς τήν ἀπό 15/7 ἐπιστολήν ὑπεμνήσθη τῶ ἀμοibaτον συμφέρον διὰ τήν βοήθειαν ἡ ὁποία τῶ ἐζητήθη πρὸς τόν αὐτόν σκοπόν. Ἔλινε ὡς ἐκ τοῦτου ἀνταπόδοικτος ἡ ἀδιδασπαστος ἐνόστης τῶν ζητουμένων στοιχείων πρὸς τά γραφόμενα περὶ "ἡμετέρων ἀμοιβῶν" καί περὶ τοῦ "ὁ Γιώργης νά ζητήσῃ ὅ,τι δικαιούται", πρῶγμα τῶ ὁποῖον ὑποδηλοῦται καί διδ' τοῦ συμπερασματικοῦ συνδέσμου "ὥστε". Ὁλοφάνερο ἐπίσης εἶνε, ὅτι αἱ ἀμοιβαί δέν ὀφείρων μόνον τόν Δ.Φιλάρετον ἀλλά καί "τόν Γιώργην", τοῦ ὁποῖου τήν ταυτότητα καθορίζει ἐκτός τῶν ἄλλων καί ἡ ἐν ἀμοιβαίῳ συμφέροντι ζητηθεῖσα βοήθεια τοῦ Γ.Πεζοκόλου, ἡ ἐξυπακούουσα κατ' ἀνάγκην τήν ἀνταπόδοσιν καί ἐπομένως καί τήν ἐξυπρέτητόν του.

γ) Οἱ Δ.Φιλάρετος, Γ.Παππῆς καί Γ.Πεζόπουλος περιῆλθον εἰς ἀντιφάσεις πρὸς ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί ἐν γένει εἰς πολύ στενόχωρον θέσιν προκειμένου νά ἐρμηνεύσωσι τάς ὡς ἄνω περικοπῆς τῶν ἐπιστολῶν (δρα σελ.109-115). Ὁ πρῶτος ἐδέχθη τελικῶς, ὅτι αἱ "ἡμέτεραι ἀμοιβαί" καί τά "περίφημα ψιλᾶ" ὀφρωῖσι καί τόν Γ.Πεζόπουλον

προσωπικῶς ὑπὸ τὴν πλασθεῖσαν καὶ οὐδαμῶθεν διαφαινομένην προϋπό-
θεσιν τῆς ἀποδοχῆς τῶν συναφῶν Γαλλικῶν κερτάσεων. Ὁ δευτέρος
μετὰ πολλὰς δολιχοδρομίας παρεδέχθη, ὅτι δὲν ἀποκλείεται αἱ φρά-
σεις αὗται νὰ ἀναφέρονται εἰς ἀμοιβὰς τοῦ Δ. Φιλαρέτου καὶ ἄλλων.
Καὶ ὁ τρίτος ἠναγκάσθη νὰ ἀναγνωρίσῃ, ἀνακαλῶν τὰ ὅσα ἀντίθετα
εἶπεν, ὅτι τὰ ζητηθέντα στοιχεῖα δὲν ἐχρειάζοντο εἰς τὴν ΟΙ-ΣΟ,
πρῶγμα τὸ ὅποτον ἀπὸ ἄλλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐξετασθέντας ἐβεβαιώ-
θη, γελοιοποιηθέντων τῶν περὶ τοῦ ἐναντίου ἀρχικῶν ἰσχυρισμῶν τῶν
Γ. Παπᾶ καὶ Γ. Πεζοπούλου. Ἐἶνε ἐκτός πάσης ἀμφισβήτησεως καὶ παρ'
ἄλλων ἀνεξαιρέτως ἀνεγνωρισμένον, ἔτι δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Γ. Πεζο-
πούλου ὁμολογημένον, ὅτι καὶ ἡ Δ. Β. Η. καὶ ἡ ΟΙ-ΣΟ αἰ ὅποσαι κατ'
ἀνάγκην παρηκολούθουν τὴν ἐπιτέλειον τῶν συμβολαίων καὶ παραγγε-
λιῶν, δὲν εἶχον ἀνάγκην τῶν ζητηθέντων στοιχείων, τὰ ὅποια ὡς ἐκ
ταύτου ἐνδεδέφερον ἀτομικῶς τὸν Δ. Φιλαρέτον. Δὲν θὰ ἐτόλμα ὅμως
οὗτος νὰ τὰ ζητῇ μὲ τὴν ἐπιμονὴν καὶ θρασύτητα καὶ νὰ ἀπασχολῇ
τὸν Γ. Πεζοπούλου καὶ τὰς ὑπηρεσίας του, ἐάν δὲν ἐγνώριζεν ὅτι τοῦ-
το ἐξυκρητεῖ καὶ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον τοῦ Γ. Πεζοπούλου, πρῶγμα
τὸ ὅποτον καὶ ἀπὸ ἄλλας φράσεις σαφῶς, ὡς εἴπομεν, ἀποδεικνύεται.
Πρέπει νὰ προστεθῇ, ὅτι ἡ ὑποτίμησις τοῦ Γαλλικοῦ φράγμου, περὶ ἧς
ἐγίνετο οὐκ ἤτησις ἐκεῖνην τὴν ἐποχὴν, θὰ ἐπῆρασε τὰς ἐκ τῆς ἀρχι-
κῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις τῆς Δ. Β. Η. τῶν 360.000.000 Γαλλικῶν
φράγμων, αἵτινες δὲν μετατρέπησαν εἰς λίρας Ἀγγλίας, ὡς αἱ ἐκ τῶν
ἀπολογιστικῶν τοιαῦται καὶ δὴ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Δ. Β. Η. καὶ ἄντιστοι-
χῶ ζητῆσθαι τῆς ΟΙ-ΣΟ, ὡς δέχεται καὶ ὁ Γ. Πεζοπούλος εἰς τὴν ἀπὸ 12-
2-63 κατ' ἐξουσίαν του, ἀποδεικνυομένου ψευδοῦς ἂν μὴ καὶ κακοπίστου

8

87

87

του αντίθετου Ισχυρισμού του Γ. Παπαῆ (σελ. 112 καὶ 113).

δ) Ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου 1956, ὁπότε ἀφίχθη εἰς Ἑλλάδα ὁ WAHL, μέχρι τέλους τοῦ Ἰουνίου 1957, ὁπότε ἐπανηλθεν ἐκ Γαλλίας ὁ Π. Γουναράκης συνεζητεῖτο τὸ θέμα τῆς ἐπεκτάσεως ἢ ἀξέσεως τῶν περιορισθειῶν μέχρι τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως διοικητομμυρίου Γαλλικῶν φράγκων Γαλλικῶν πιστώσεων. Εἰς τοῦτο ἀναφέρονται αἱ φράσεις "διὰ νέας πιστώσεις" τῆς ἀπὸ 15-7-57 ἐπιτολῆς, "διὰ νέα CREDITS WAHL" τῆς ἀπὸ 9-8-57 καὶ διὰ "νέαν σύναψιν παραγγελιῶν τῆς 17-8-57. Τόσον εἰς τὴν πρώτην ὅσον καὶ εἰς τὴν δευτέραν ἐπιτολήν ὁ Δ. Φιλάρετος ἀφίνει σαφῶς νὰ ὑπονοηθῆ, ὅτι εἶχε προουνευνοθῆ μετὸν τότε Ἰπουργόν Π. Παπαληγούραν καὶ εἶχε συμφωνήσει μετ' αὐτοῦ, ὅπως οὗτος προτείνῃ συμφωνηθεσομένην FORMULE. Εἰς τὴν πρώτην ἀναφέρει "ὁ Παπαληγούρας μοῦ τὸ εἶπε ῥητῶς, ὅτι θέλει FORMULE πρὸς χρησιμοποίησίν των". Εἰς τὴν δευτέραν γίνεται σαφέστερος: "Ἀνάγκη νὰ ἴδωθῶμεν..... 2) διὰ στάσιν σου διὰ νέα CREDITS WAHL ἐκ συμφώνου μετὰ Παπαληγούραν". Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπάρῃ ἀμφιβολία τις ὡς πρὸς τὸν ρόλον τοῦ τελευταίου, προσέθετε ἐν παρενθέσει, ὅτι οὗτος θα προτείνει τὴν "συμφωνηθεσομένην FORMULE", ὅπερ σημαίνει, ὅτι ὁ Π. Παπαληγούρας θα ἀνελάμβανε νὰ ὑποστηρίξῃ, ἐφ' ὅσον συνεφάνει, ὅ,τι ἐν κρυπτῷ, ἦτοι εἰς τὸν προταθέντα περίπτωτον, θα συνεφάνουν (συμφωνηθεσομένην) οἱ Δ. Φιλάρετος καὶ Γ. Πεζόπουλος. Καὶ ὅμως ὁ Γ. Πεζόπουλος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3/15-5-57 ἐμπιο. πρὸς τὸν Π. Γουναράκην σημειώμα του διατυπώνει τὴν γνώμην, ἣν, ὡς προσέθεσεν καὶ ἐν καιρῷ θα εἰσηγεῖτο, ὅτι "τὸ ζήτημα..... τῶν προμηθειῶν δὲν θα εἶνε δυνατόν νὰ προωθηθῆ ἄνευ προσφυγῆς εἰς ὁ δ ε θ ν η

δ'η μ ο κ ρ α σ ί α ν", λησμονήσας, φαίνεται, ότι τὰ ἐντελῶς ἀντίθετα ὑπεστήριξε πεισμόνως εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ Κυρίου Μηχανικοῦ Ξεοπλιομοῦ τοῦ Μέγδοβα καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ διανομῆς τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων. Τὸν περιορισμὸν τοῦτον τοῦ διεθνoῦς διαγωνισμοῦ εἰς τὴν περαιτέρω χρησιμοποίησιν τῶν Γαλλικῶν πιστώσεων ἔθεσεν εἰς τὸν Π. Γουναράκη καὶ ὁ Π. Παπαληγούρας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1090/16-5-57 ἑμπιστ. ἐγγράφου του. Καθίσταται ὡς ἐκ τούτου ἀπορίας ἄξιον πῶς οἱ Δ. Φιλάρτος καὶ Γ. Πεζόπουλος θά ἠσχολοῦντο μὲ ἀναζητήσιν τύπου, ἀποκλείοντος ἀναμφιβόλως τὸν διαγωνισμὸν, ὁ ὅποτος δὲν συνέφερον οὔτε τοὺς Γάλλους, οὔτε τοὺς ἀλλοτρίους τὸν Δ. Φιλάρτον. Ἡ ἀντίφασις αἴρεται, εἰδὼν δεχθῶμεν, εἴτε ὅτι ὁ Δ. Φιλάρτος δὲν ἐγνώριζε "τί τοῦ ἐγένετο" καὶ ἐπλάσσειν εἰς τὴν φαντασίαν του τὰ ὅσα ἔγραψεν, ὅτι τῷ εἶπε "ρήτῳ" ὁ Παπαληγούρας. Εἴτε ὅτι τὰ ὅσα ἔγράφοντο εἰς Π. Γουναράκη ἐκκόπουν ἀπλῶς νὰ παρεμποδίσωσι ἢ καὶ νὰ περιορίσωσι τὴν ἦν οἱ Παπαληγούρας καὶ Πεζόπουλος ἐφοβοῦντο ἢ δὲν ἐπεθύμουν πρωτοβουλίαν καὶ ἀνάμειξιν αὐτοῦ εἰς τὸ θέμα τοῦτο, πρῶτον τὸ ὅποτον δημιουργεῖ εὐλόγους παρεξηγήσεις καὶ ὑπονοίας (ὄρα ὡς ἔνω Κων. Παπαλιάννου σελ. 124 καὶ εἰδικὸν ἐκ' αὐτοῦ σημ. Γ. Καρμπούρη σ. 5). Τὸ πρῶτον δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν πολλαχόθεν ἐξαρθεῖσαν εὐφυίαν καὶ θαυμαστὴν ἐνημερότητα τοῦ Δ. Φιλάρτου. Δὲν ἀπομένει παρά τὸ δεύτερον.

ε) Τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν ΑΛΩΤΗΘΗΝ ζητήματα ἀναλύονται εἰς τὰς σελ. 141-143 τῆς περὶ ἐπιστολῶν ἐκδόσεως τοῦ Κ. Παπαλιάννου, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς σελ. 21-34. τῆς ὁμοίας, περὶ τοῦ Κυρίου Μηχανικοῦ Ξεοπλιομοῦ τοῦ Ὑδροηλεκτρικοῦ Ἐργοστασίου Μέγδοβα. Ὅταν διὰ τῆς

Σ
Σ
β

ἀπὸ 9-8-57 ἐπιστολῆς ἐξήτει ὁ Δ.Φιλάρετος "νὰ ἰδωθοῦν" μὲ τὸν κ. Πετρόπουλον "εἰς γεῦμα ἢ περίπατον ἐξοχικόν" ἐκτός τῶν ἄλλων καὶ "διὰ λύσιν ΑΛΩΤΗΘΗ", κατὰ τὴν γενομένην δι' ἐρυθρᾶς μελάνης προσθήκην εἰς τὰ συζητητέα θέματα, εἶχεν ἀποφασισθῆ τρεῖς ἡμέρας ἐνωρίτερον, ἦτοι τὴν 6-8-57 ἢ κατακύρωσις τῶν γεννητριῶν εἰς αὐτὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 227 ἀποφάσεως μὲ μείωσιν τῶν τιμῶν κατὰ 15% περίπου ὄντι τοῦ προταθέντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ποσοστοῦ μείωσεως τῶν 57%, τοῦ ἀρχικῆς περιορισθέντος ὑπὸ τοῦ Γ.Πετροπούλου εἰς 27.5%. Μετὰ 3 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς, ἦτοι τὴν 12-8-57 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 229 ἀποφάσεως ἐγένετο νέα ἀπαρδόμετος παραχώρησις πρὸς τὴν ΑΙΩΤΗΘΗ 32.000 δολλ. δηλαδὴ ἐνός περίπου ἑκατομμυρίου δραχμῶν. Καὶ τέλος τὴν 26-10-57 ἐπεδεικνύετο νέα εὐνοία πρὸς τὴν ΟΣ-ΛΟ διὰ τῆς διευκολύνσεως τῆς κατὰ 20% κριμοδοτήσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Πιθανώτατα ὁ Δ.Φιλάρετος νὰ μὴ κατώρθωσεν νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἐκεῖνος τὰς ἡμέρας μὲ τὸν Γ.Πετρόπουλον, δι' ἃ καὶ παραπονεῖται, ὅτι "κανεὶς ὅθεν εἰ βλέπει δυσκολώτερα ἀπὸ μᾶς". Ἀληθές ἐπίσης εἶνε, ὅτι ἡ ΑΙΩΤΗΘΗ πρόβαλε τοσοῦτον ὑπερβολικὰς καὶ παραλόγους ἐν πολλοῖς ἐπιβιώσεις καὶ ἐτήρει τοιαύτην ἰταμίην καὶ θρασεῖαν στάσιν, ὥστε προέκλεσε καὶ αὐτὴν τὴν ἀντίδρασιν τοῦ συνηγόρου τῆς Γ.Πετροπούλου. Αὐτὴν ὑπαινίσσεται ὁ Δ.Φιλάρετος, ὁμιλιῶν περὶ σαδισμοῦ καὶ περὶ θρωώσεως τῶσων δυσκολιῶν "εἰς τὸ τελείωμα τοῦ ΑΛΩΤΗΘΗ". Γεγονὸς πάντως εἶνε, ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα λύσις ὑπῆρξε λίαν εὐνοϊκὴ διὰ τὴν ΑΙΩΤΗΘΗ καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν συνετέλεσεν ἀποφασιστικῶς ὁ ὄλος χειρισμὸς τοῦ Γ.Πετροπούλου, ὁ ὅποιος ἠκολούθει πολλὰς μεθόδους διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια.

Είς αὐτὰς ἐνάγεται καὶ ἡ ἐν μέρει ἄλλως το ἠπόκρουσις τῶν ἀξιώσεων τῆς ΑΛΕΞΟΝ, ἐν ὄψει μάλιστα καὶ τῆς προκληθείσης ἐξ αὐτῶν ἀγωνακτικῆς τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Καὶ στ) Τὸ ζήτημα τοῦ Ἀχελώου μνημονεύεται καὶ εἰς τὰς τέσσαρας ἐκ τῶν πέντε ἐπιστολῶν καὶ δὴ εἰς τὰς ἀπὸ 15-7-57, 9-8-57, 17-8-57 καὶ 11-5-58, πρῶτον τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, ὅπερ παρουσίαζε τοῦτο διὰ τὸν Δ. Φιλάρετον καὶ τοὺς συνεταιίρους του. Τὰ περὶ αὐτοῦ ἐκτίθενται εἰς σελ. 128-139 ἐκδόσεως Κ. Παπαλιωάννου. Ὁ Γ. Πεζόπουλος, θέλων νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ περὶ αὐξήσεως τῶν κερδῶν τῆς σχεδίου τῆς προστατευομένης του καὶ ἐν ταῦτῳ πρότρονός του ΟΙ-00, ἐπέχθη μὲ τὴν πρότασιν αὐτῆς περὶ 2ου φράγματος τοῦ Μέγδοβα καὶ ἀπέκρουσε τὰς περὶ μελέτης τοῦ Ἀχελώου ἀπόψεις τοῦ συναδέλφου του ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ Γ. Βαμαῖδη, τὰς ὁποίας νύθετησαν ὅλα τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐκτός τοῦ Π. Γουναράκη, "ἀποκλίνοντος μᾶλλον" ὑπὲρ τῶν τοιοῦτων τοῦ πρώτου. Τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀποφασίσαντος κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς 31-1-56 καὶ 13-3-57 τὴν ἐγκατάλειψιν πᾶσης ἰδέας περὶ 2ου φράγματος καὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ Ἀχελώου, ὁ Γ. Πεζόπουλος μετέβαλεν ἔκτοτε ἀντιλήψεις καὶ ἤρχισε τὰς περὶ Ἀχελώου συνεννοήσεις. Τὸν Αὐγουστον 1957 ἐδημοσιεύοντο εἰς τὸν τύπον σχετικαὶ δηλώσεις τοῦ W. BILSER, τὴν 20-12-57 ἐγίνοντο οὐντομοὶ ἀνακοινώσεις τοῦ Π. Γουναράκη εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ τὴν 17-5-58 ὑπεγράφετο τὸ γνωστὸν πρωτόκολλον ἀπὸ τὸν ἐν αὐτῷ Γαλλο-Ἰταλικὸν Ὀμίλον ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τοὺς Γ. Πεζόπουλον καὶ Π. Γουναράκην. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἀπέβλεπεν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν

Σ 7 3

των 'Ιταλικών επανορθώσεων καὶ ἰδίᾳ τὴν ἄνευ διαγωνισμού ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ 'Ιταλογαλλικοῦ Ὁμίλου τῆς ἐκπονήσεως προμελέτης, προσχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ τῶν ἔργων τοῦ 'Αχελώου. Εἰς τὰς ἐπακολουθησάσας τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρωτοκόλλου συνεδριάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς 21ης καὶ 23ης Μαΐου 1958 ἐτηρήθη περιεργος σιγή. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 28-5-58, ἀνακινήθεντος τοῦ θέματος ὑπὸ τοῦ Πεσματζόγλου, ὁ Π. Γουναρόκης παρέσχε γενικὰς τινὰς πληροφορίες περὶ τῶν προτάσεων χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ περὶ τοῦ πρωτοκόλλου. Τοῦ τελευταίου τούτου ἔλαβε γνώσιν τῇ αἰτήσῃ του ὁ 'Αναργ. Δημοπρακτοκπούλος ὡς Προεδρεύων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Π. Γουναρόκη μόλις τὴν 14-6-58, ἤτοι μετὰ ἓνα μῆνα περίπου. Εἶνε ὡς ἐκ τούτου βέβαιον καὶ παρὰ τῶν Γ. Παπᾶ (ὑπόμνημα 29-1-63) καὶ Δ. Φιλαρέτου (κατάρθεις 8-12-62) ὡμολογημένον, ὅτι ὅταν ὁ τελευταῖος ἐζήτησεν διὰ τῆς ἀπὸ 15-7-57 ἐπιστολῆς του "περίπατον" διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 'Ιταλογαλλικοῦ σχεδίου, εἶχον ἄρχει αἱ περὶ αὐτοῦ διαπραγματεύσεις, μὲ τὰς ὁποίας καὶ συνεδέοντο αἱ περὶ 'Αχελώου φράσεις. Σαφῆς καὶ εὐγλωττος εἶνε ἡ περικοπή τῆς ἐπιστολῆς τῆς 9-8-57, καθ' ἣν εἶς "τὸ γέφυμα ἢ περίπατον ἐξοχικόν", διὰ τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ ὁ Γ. Πεσοπούλος, κατὰ τὴν γενομένην δι' ἐρυθρῆς μελάνης προσθήκην εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, θὰ συνεζητεῖτο ἐκτός τῶν ἄλλων καὶ "ἐξεταστέος 'Ιταλογαλλικός Συνδυασμός 'Αχελώου μετὰ μελέτης σπουδαῖος". Δὲν βλέπω νὰ προχωροῦν μονομερῶς οἱ 'Ιταλοί". Ἡ τριπλῆ ὑπογράμμισις ὑπὸ τοῦ Δ. Φιλαρέτου τῆς λέξεως σπουδαῖος δὲν ἐξαίρει μόνον τὴν σπουδαιότητα τοῦ συνδυασμοῦ τούτου, ἀλλὰ φανερώνει καὶ διὰ πόρους θὰ ἦτο σπουδαῖος, οἱ

όποιοι δέν ήτο δυνατόν νά εΐνε Έλλοι άπό εκείνους οΐτινες ήτο
"άνόγη νά ίδωθοϋν" καί οί όποιοι ένδιεφέροντο διά "τά περίφημα
φιλά", τās ήμέτερος άμοιβάς" καί δι' "8,τι δικαιούται νά ζητησθ ό
Γιώργης". Η φράσις περί μελέτης έξειδικεύει καί έντοπίζει εις
αϋτήν τό ένδιεφέρον καί τήν οκουοαιδιότητα του Ίταλογαλλικού Συν-
δουσαμού καί τών πρός αϋτόν ανητητημένων άνόμων ουμφερόντων τής
άλληλογραφούσης καί ουσκέπτομένης εις γεύματα καί έξοχάς δυάδος.
Είς τήν άπό 17-8-57 έπιστολήν του ό Δ.Φιλάρετος γίνεται περισοό-
τερον σαφής καί κατηγορηματικός διά τής γραφείσης εις τό περιώθ-
ριον,άλλά καί δι' έρυθρας μελόνης ήρός έφέλκυσιν τής ίδιαιτέρας
προσοχής του Γ.Πεζόπουλου φράσεως: "Η μελέτη του 'Αχελώου θά
ήτο πακτωλός. θά χάσωμεν πολλά έξ άουνενησοίας". Δέν ένδιαφέρει
τόν έπιστολογράφον τό έργον,άλλά ή μελέτη του 'Αχελώου,ή όποία
θά άνελαμβάνετο άνευ διαγωνιαμού καί θά άπέδιδε πολλά καί βέβαια
κέρδη,έν όφει τής όξείας του Έργου,ήτις θά ύπερέβαινε τό πεντημό-
τα έκατομμύρια δολλάρια. Εΐναι φανερόν,ότι ό χρυσορράς ποταμός
τής Λυδίας δέν θά έκόμιζε χρυσόν διά τήν Δ.Σ.Η.,ή όποιαθά έπλή-
ρωνε διά τήν μελέτην,άλλά δι' αϋτούς οί όποιοι θά έπληρώνοντο γε-
ναιοδύτως δι' αϋτήν,άσχετως άποτελέσματος καί έπομένως καί δι' έ-
κείνους οί όποιοι θά διητυκόλυνον καί θά ύπεροήθουν τήν περιπόη-
τον άνόληψιν τής έκπονήσεως τής μελέτης. Εΐνε πάντες σύμφωνοι,ώς
πρός τό ότι ή προκατατεθεισα φράσις δέν άφορῃ τήν Δ.Σ.Η. Αϋτός
οϋτός ό Γ.Πεζόπουλος,ό όποιος άρχικώς ήρνήθη οίανδήποτε άνόμειν
αϋτου ή τής Δ.Σ.Η. εις τόν Ίταλογαλλικόν Συνδουσαμόν (δρα κατάθε-
σιν 9ην τής 1-3-1963,3ον άρθρον εις "Βήμα" 12-9-1963 καί άπό

5 7 Jm

30-1-1963 υπόμνημα Γ.Πετροπούλου) καί περιπεσών εις αντιφάσεις καί ανακριβείας δέν κατώρθωσε νά δώση ικανοποιητικής απαντήσεως εις τά σχετικά ειδικά έρωτήματά μας υπ' αριθμ.28,30,38 καί 39, ή-
ναγκάσθη νά δηλογήσῃ, ὅτι ἡ φράσις "θά χάσωμεν πολλά ἐξ ἀουνε-
νοποιίας" "εἶνε ἐπιδεικτική τοῦλάχιστον ποινικῆς κατ' αὐτοῦ διώξεως
ὡς ἀποτελοῦσα ἔνοχον δηλογίαν του". Σημειωτέον, ὅτι δέν εἶνε δυ-
νατόν νά ἀποδώσῃ τις εἰς τόν Δ.Φιλάρετον τήν πρόθεσιν, ὅπως ταυτί-
σῃ τόν ἑαυτόν του μέ τήν Δ.Β.Η., ὥστε νά κἀπτήται διὰ τῶ συμφέρον-
τα αὐτῆς μέχρι σημείου νά ζητῆ ἐπιμόνως συνεννόησιν εἰς γεῦμα, ἡ
περίπατον δι' ἀποτροπήν ἀπειλουμένης ἐξ ἀουνενοποιίας ζημίας της.
Τοῦτο ἀποκλείεται καί ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι ὅπου ὁ Δ.Φιλάρετος ἤθελε
νά ὁμιλήσῃ διὰ τήν Δ.Β.Η. ἐχρησιμοποίησεν, ὡς ἦτο ἄλλως τε φυσι-
κόν, τὸ δεύτερον πρόσωπον εἴτε τοῦ ἐνικοῦ, ὡς εἰς τήν ἐπιστολήν
τῆς 26-8-56 ("θά σοῦ προτείνωμεν") καί τῆς 11-5-58 ("θά σοῦ εἶνε
χρήσιμον" "νά τῆς χρησιμοποιήσῃς" "θά σοῦ ἀποδοθῶν" "θά ἔχῃς
δέ ἐν τῷ μεταξύ")· εἴτε καί τοῦ πληθυντικοῦ, ὡς εἰς τήν ἐπιστολήν
τῆς 9-8-57 (κάποιου ὑπαλλήλου σας" "εἰς ὄφελός σας διὰ τῆ εἰς
φράγμα ὀφειλόμενα ἰλιθά") καί τῆς 17-8-57 ("οἱς στοιχεῖζει").
Εἰς τόν Γαλλοῖταλικόν συνδυασμόν ἀναφέρεται καί ἡ ἐπιστολή τῆς
11-5-58 ἡ ὅποια ἀποδεικνύει τήν ἐνημερότητα τοῦ Δ.Φιλάρετου ὡς
πρός τε τήν προώθησιν τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων καί τὸ περιε-
χόμενον τοῦ μετὰ ἑπτάήμερον ὑπογραφέντος πρακτικοῦ ("θά σοῦ ἀπο-
δοθῶν αἱ ἐπανορθώσεις κατὰ συνδυασμόν ἐξαιρετικῆς ὠφελιμότη-
τος"). Οὕτω ἐμφανίζεται ὁ Δ.Φιλάρετος γνωρίζων ὅσα ἔμαθεν ὁ Ἀντι-
πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Δ.Β.Η. μετὰ ἕνα καί πλέον μῆνο

(14-6-58) καὶ μετὰ δύο περίπου μηνῶν (17-6-58) ὁ ἔργου τῆς Βιομηχανίας. Δὲν γεννῶται, νομίζομεν, μετὰ τοῦτο ἀμφιβολία τις ὡς πρὸς τὴν στενὴν συνἐργασίαν Δ.Φιλαρέτου καὶ Γ.Πεζοπούλου καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.-

10.- Πέραν τοῦ ὅσον ἀναλυθέντος περιεχομένου τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐπιστολῶν, ὅπερ καὶ ἰδίᾳ αἱ φράσεις αὐτῶν διὰ τὰ "περίφημα ψιλὰ", "τὰς ἡμετέρας ἀμοιβὰς", "τὸ ἀμοιβαῖον συμφέρον", "θὰ χροῶμεν κολλὰ ἐξ ἀσυνεννοήσεως", "ὥστε νὰ ζητήσῃ καὶ ὁ Γεώργης ὅ,τι δικαιούται", ἀποδεικνύουσι τὴν ἐνοχλήν τοῦ Γ.Πεζοπούλου κατὰ τρόπον ἀπροτομωτικὸν δι' αὐτόν, ὁμιλεῖ περὶ αὐτῆς καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὑφ' ὧν κινεῖ ὁ τόνος τοῦ γράφοντος, ἔτι δὲ ἡ ὅλη διατύπωσις καὶ φρασεολογία τῶν ἐπιστολῶν μὲ τὰς προσθήκας εἰς τὰ περιθώρια καὶ τὴν ἐναλλαγὴν κυανῆς καὶ ἐρυθρᾶς μελόνης. Ὅλοι οἱ ἐξετασθέντες μάρτυρες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκρίσῃσι τὴν ἐντεῦθεν προκληθεῖσαν ἐκκλησίαν των. Ἀμυδρὰν ὡς πρὸς τοῦτο εἰκόνα μᾶς παρέχουσιν, ὅσα κατέθεσαν, εἰς ξένος πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Δ.Σ.Η. καὶ τὰ συνδεδεμένα μὲ αὐτὰς μεγάλα συμφέροντα ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν προσώπων καὶ συνασπισμῶν, ὁ ἔγκριτος γραφολόγος καὶ δικηγόρος Ἀριστ. Πουλατζῆς καὶ εἰς στενὸς συνἐργάτης τοῦ Γ.Πεζοπούλου, ὁ ἄλλοτε πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Δ.Σ.Η. Π. Γουναρόκης, ὁ ὅποιος, ὑποστάς τὴν αὐτὴν μὲ ἐκεῖνον τύχην τῆς ἀποκομπῆς ἐκ τῆς Δ.Σ.Η., καθὼς καὶ τὴν ἀρομενῆ ἐπίδρασιν ἐκ τοῦ περὶ αὐτὴν θορύβου, θὰ εἶχε πάντα λόγον νὰ εὐχεται καὶ νὰ θέλῃ, ὅπως ἀποδειχθῶσιν ἀσούτατοι πᾶσαι αἱ κατὰ τοῦ πρώτου διατυπωθεῖσαι κατηγορίαι, τοσοῦτῃ μᾶλλον καθ' ὅσον φυσικ-

g 7. jny

κόν εινε να τόν θίγωιν έξ άντανανλδσεως καί αν άκδη δέν τόν έπιβαρύνωιν ευθέως.

Ούτω ό πρώτος ηθάνθη τοιαύτην εξέγερσιν από όσα "έπιληπτικιά, έξοργιστικά έτι δέ καί όπωσδήποτε άνεπίτρεπτα", άνέγνωνεν, ώςτε έθεώρησε καθήκον του ως τιμού άνθρώπου να ζητησθ όλως αύθορμητως καί έξ ίδίας πρωτοβουλίας να έξετασθ καί να καταθέσθ ένδρως (κατάθεσις 11-10-1962) μεταξύ άλλων, ότι "δέν θά άπειτόλωσθ, ό Δ. Φιλάρετος, όσωνδήποτε φίλος καί αν ήτο του Πεζοπούλου, προκειμένου να έξυπρητθήσθ μόνον ίδικά του συμφέροντα ή τοιαύτα τής έπιχειρήσεως, ήν έξεπροσώπει ούτος να γράψθ κατή τοιαύτον πρόχειρον καί έταμόν τρόπον καί εις ύφος οίονει προστατευτικόν καί έπιτιμητικόν", "αν δέν συνέδεσθ αυτούς ίδιασόντως στενή οικονομική σχέσις, προηπούέτουσα έξάρτησιν τινά του Πεζοπούλου από του Φιλάρετου". Ξέ άλλου ό Π. Γουναρής εις τήν από 3-4-1963 κατάθεσιν του λέγει: "Δι' έμέ άρκει τό γεγονός, ότι εις τās θεσεσας ύπ' όφιν μου έπιστολάς περιέχονται αι φράσεις τās όποιās έχαρακτήρισα, ως άνωτέρω, έπιληψίμους. Τούτο εινε, κατ' έμέ, θλιβερόν καί μικροτέραν έχει σημασίαν δι' έμέ αν περιήλθον εις τόν Πεζοπούλου" αι έπιστολαί αύται, ως ίσχυρίσθ τούτο καί εις έμέ. Αν αι έπιστολαί έχου τās σημειωθείσας φράσεις, αίτινες κρίνονται ως ελλιψίμοι, τ ο υ τ ο σ η μ α λ ν ε ι π λ ε ο ν, ο τ ι ε ι ς α υ τ ο ν τ ο ν τ ο π ο ν δ ε ν μ ε ν ε ι τ ε λ π ο τ ε ο ρ θ ι ο ν, άφοϋ ένας καθηγητής Πολυτεχνείου καί Γενικός Διευθυντής τής μεγαλυτέρας παρ' ήμιν δημοσίας έπιχειρήσεως, ό όποτος επί 20 έν όλψ έτη προσέφερε τās ύπηρεσίας του δια τόν Ξηλεκτρισμόν τής Έλλάδος, ε ι ν α ι

δυνατόν να έπεσε χαμηλά, ώστε να συναλλάσσεται ιδιοτελώς μετά του Φιλαρέτου εις βάρος της Δ.Ε.Η. της εποίας έτύγχανε Γενικός Διευθυντής". Είπε πρόβηλον, ότι ο Π.Γουναράκης παρά τόν έπεικει χαρακτηρισμόν ώριαμένων φράσεων τών έπιστολών ως έπιληψίμων, δέν ήδυνήθη εις τό τέλος να μή δεχθί, ότι έξ αούτων προκύπτει μί α ιδιοτελής συναλλαγή του Γ.Πεζόπουλου μετά του Δ.Φιλαρέτου εις βάρος της Δ.Ε.Η. 'Αλλά τότε διατί δέν άντέδρασαν άναλόγως, ως ώφειλεν υπό τήν ιδιότητά του ως Προέδρου του Διοικ. Συμβουλίου, όταν κατά τήν 16-7-61 ο Νεολόγος Πατρών έδημοσίευε μέρος τών έπιστολών μέ πολλάς από τής έπιληφίμους φράσεις; Καί διατί να μή ήκοτεθί, ότι ή έκ τής δημοσίεύσεως εκείνης δημιουργηθεύσα έντύπωση δέν ήπήρξε ζητηρά, μεταφέρομεν ένταύθα, όσα ο 'Ανάργυρος Δημητρακόπουλος, 'Αντιπρόεδρος τότε του Διοικ. Συμβουλίου της Δ.Ε.Η., έγραφε κατά Δεκέμβριον 1961 εις τό κεφ.29 του ήμερολογίου του "...ο Γ.Πεζόπουλος "οάν να ήταν άδελφωμένος μέ τόν Δ.Φιλαρέτου. ο τής οίκονομικές δραστηριότητες του δευτέρου γύρω στή Δ.Ε.Η., έφαγε "δημοσίεψνα κτύπημα από μιά έφημερίδα. 'Αλλά οί έπιστολές του Δ.Φιλαρέτου "ήταν. ένα σκληρό άτοάλι πού δέν κτύπησε τόν Γ.Πεζόπουλον. "Έπεσε πράγματι ο τό "κεφάλι του λαού. Καί τό κεφάλι του λαού βρέθηκε σκληρότερο από τό άτοάλι

5 57 57

καὶ δὲν ἔγνωισε τὶ ποτε". Τόσο κατεπλή-
γη ἀπὸ τῶ δημοσιευθέν κείμενον τῶν ἐπιστολῶν ὁ λευκὸς καὶ ἔντι-
μος οὗτος πρεσβύτερος, ὥστε, ἐξέφρασε τὴν δυοφορίαν καὶ διαμαρτυρίαν
του διὰ τὸ θλιβερόν καὶ ἀπογοητευτικόν τῶ ὄντι γεγονὸς τῆς ἀδι-
αφορίας καὶ ἐλλείψεως συγκινησεως καὶ
ἀντιδράσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐτῆς φύσεως καὶ
ἐντάσεως δημόσια σιμόδαλα (δρα κλείουσα εἰς σελ. 36α-36ε). Πρέπει
νὰ προστεθῇ συναφῶς, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Γ. Πεζόπουλος εἰς τὴν θην ἀπὸ
28-2-63 κατ'ἄθεσίν του, ἀναγνωρίζει, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ περιέ-
χουσιν "ἀπαράδεκτα πράγματα εἰς ἀπαρά-
δεκτον τόνον καὶ ὕφος".-

11.- α) Ἰδιαιτέραν βαρύτητα καὶ σημασίαν ἔχει καὶ τὸ
προσφάτως ἀνακαλυφθέν καὶ ἐγχειρισθὲν ὑπὸ τῆς τέως συζύγου τοῦ Γ.
Πεζοπούλου δώρας νῦν Ἀθανασιάδου εὐχετήριον τοῦ Δ. Φιλαρέτου
πρὸς αὐτόν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους 1958. Εἰς τὸ εὐχετήριον
τοῦτο, ὅπερ φέρει τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δ. Φι-
λαρέτου εἰς ἔντυπα κεφαλαῖα, Γαλλικὰ γράμματα ("D.N. PHILARETO.,
7 OARLANON"), ἀνεγράφησαν ἰδιοχείρως ἀπὸ αὐτόν κατὰ τὴν ἡμ. 15-10-
63 ἔνορκον κατ'ἄθεσίν του καὶ ἐσῆς:

"Ἀγαπητὴ Γιώργη, Καλῶς ἤλθες. Ἐγκαρδίους εὐχὰς διὰ τὸ 58 εἰς τὸ
βαρὺ σου ἔργον. Ὁ Παππὴς ἐπιστρέφει κομιοτής. Θὰ πρέπει νὰ ἴδωμεν
μεν ἀμέσως σκίτι του ἐν ἄρχῃ νομίζω. Σοῦ ἀτέλω τὴν εἰσφορὴν μου
εἰς ἄρθρον, εἰς τὰς κοινὰς εὐχὰς νὰ ἀποβῇ γόνιμον -θαρ-
ραλέα- τὸ 58, μέ ἐπίγνωσιν εὐκαιριῶν εὐδαιας. Ἀσπασμούς. Ἰσογραφή".

Μετά του εύχρηστου τούτου συναπεσφάη καί ὀνόμαμα τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 3879 τῆς 28-12-1957 φύλλου τῆς ἑφημερίδος "Ἔθνος", περιέχον ἄρθρον τοῦ Δ.Φιλάρτου ὑπό τόν τίτλον "Η ΒΡΑΔΥΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ. ΔΕΝ ΔΙΑΡΚΟΥΝ ΠΟΛΥ ΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΟΥΔΕ ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ. ΑΣ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΣΘΗΜΕΝ ΑΠΟ ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ". Εἰρήσθω, ὅτι ἐξ ἐπισήμων στοιχείων ἐπιβεβαιούται ὅτι ὁ Γ.Πετρόπουλος ἀνεχώρησε διὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὴν 22-12-57 καί ἐπέστρεψε τὴν 3-1-58.

β) εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὅπερ ἀνολύεται λεπτομερέστερον εἰς σελ. 157-159 τῆς ἐκδόσεως Κ.Παπαϊωάννου, ὁ Δ.Φιλάρτος καυτηριάζει "τὴν ἔλλειψιν συνεργασίας τοῦ Κράτους μὲ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τὸ ξένον καί τὸ ἐντόπιον", "τὰς ἀδιαβλήτους ἀποκηθείσας γραφειοκρατικὰς διατυπώσεις" καί "τὰ τρία τέρατα" τῆς εὐθουνοφοβίας, τῆς συκοφαντίας καί καρμινοβασίας, τὰ ὅποια κατ'αὐτόν "περισφίγγουν σήμερον τὴν ἀνασυγκρότησίν μας" καί εἶνε "προϊόντα τῆς ἀκολουθεομένης περιδεοῦς καί μυωπικῆς κακῆς μεθόδου". Ἐν τέλει συνιστᾷ "νὰ παραδειγματισθῶμεν ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν προηγούμενον" τῆς μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐφημεροῦσα ἄλλη μέθοδος φωτισμένης καί θαρραλέας δημιουργίας, ἡ τῆς ἀπ'εὐθείας ἐκλογῆς καταλλήλων ἐξ-ων ἀναδοχῶν διὰ τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἀνάληψιν ἐκδότου παραγωγικοῦ ἔργου ὑπευθύνως". Καί ὑπεθυμίζει, ὅτι "χρονικαί εὐκαιρίαι, οἷα ἡ σημερινή, δέν διαρκοῦν ἐκ'ἀπειρον". εἶνε νομίζομεν, διαφανῆς ὁ ἐπιδιωχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρρογογρίφου σκοπός, ἐπισημανθεὶς καί διὰ τῆς ὑπογραμμώσεως ὠρισμένων σημείων αὐτοῦ δι' ἐρυθρῶς μελάνης, ἣν ἐχρησιμοποεῖ συνήθως οὗτος καί εἰς τὴν ἄλληλογραφίαν του, ὅπου ἤθελε νὰ ἐπισύρῃ ἠδαιετέρως τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου. Ὁ σκοπός οὗτος

9 27 1958

συνίστατο εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν καταβαλλομένην τότε προσπάθειαν, ὅπως ὄφ' ἑνὸς μὲν ἀξιοθῶσιν αἱ Γαλλικαὶ πιστώσεις, πραγματοποιουμένης τῆς ἐπιθυμητῆς διὰ τὸν γράφοντα συνεργασίας μετὰ τὸ ξένον ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα ὄφ' ἑτέρου δὲ ἀνατεθῆ ἄνευ διαγωνισμοῦ εἰς τοὺς ξένους ἢ ἐκδόνησις τῆς μελέτης τοῦ Ἀχελώου, ἢ ὁμοίᾳ "θά ἦτο πανταλός" κατὰ τὸ προεκτεθέντα διὰ τὸν Δ. Φιλάρετον καὶ τοὺς συνεργάτας του. Ἐπὶ πλέον δὲ ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ἐξαγορευθῶσιν πάντα εὐλόγων διαταγῶν καὶ κῆσαν νόμιμον διατύπωσιν πρὸς ἐπίσπευσιν τῶν σκοπούμενων ἀποτελεσμάτων, ἔτι δὲ καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην πρωτοβουλίας τοῦ Γ. Πεζοπούλου.

γ) Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐκφράζει ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἐν τῇ εὐχετηρῶν ἰδιόχειρου σημειώματος, ἣτις καθ' ὃν τρόπον διετυκώθη, καθιστῶ σαφές, ὅτι τὸ ἔθρονον ἀποτελεῖ "εἰσφοράν" τοῦ γράφοντος "εἰς τὰς κοινὰς ἐπιδιώξεις αὐτοῦ καὶ τοῦ Γ. Πεζοπούλου" ("κοινὰς εὐχὰς"), ὅπως τὸ 1958 "ἀποβῆ γόνιμον" προφανῶς δι' ἄμφοτέρους, ὡς προκύπτει καὶ ἀπὸ τὸ ὅλον περιεχόμενον καὶ ἀπὸ τὴν ὅλην ἱστορίαν τοῦ Δ. Φιλάρετου καὶ τῶν ἐνόχων σχέσεων αὐτοῦ μετὰ τοῦ Γ. Πεζοπούλου. Ἄλλως τε αἱ γενικώτεραι εὐχὰς, αἱ ἀναγόμεναι εἰς "τὸ βαρὺ ἔργον" τοῦ Γ. Πεζοπούλου, περιελήφθησαν ἐν ἀρχῇ τοῦ σημειώματος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ὑφίστατο ἀνάγκη ἐπαναλήψεως αὐτῶν καὶ εἰς τὸ τέλος, ἄνευ μάλιστα συσχέτισεως πρὸς τὰς πρώτας ἢ πρὸς τὴν γενικωτέραν ἀποστολὴν αὐτοῦ ἢ τῆς Δ. Β. Η. Σημειωτέον, ὅτι ὁ Δ. Φιλάρετος τὴν πραγματοποιήσασαν τῆς ἀναμενομένης δι' ἄμφοτέρους γονιμότητος τοῦ 1958 ἐξήρτησεν ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ὅτι αἱ εὐκαιρίαι εἶνε φευγαλεαὶ καὶ ἀπαιτητοὶ θάρρος καὶ ἐτοιμότητα πρὸς ἐκμετάλλευσιν

αὐτῶν, ὅποτε θά ἐπέλεθ καί ἡ "καλοκαιρία", πρὸς ἣν, ἀνταποκρίνεται ἡ τελευταία λέξις, παρὰ τὴν ἀνορθογραφίαν τοῦ "ει" αὐτῆς, τῆς ὑπὸ τοῦ Δ. Φιλάρτου ὑποστηριζομένης ἔνδειξις μὴ συμβιβαζομένης μὲ τὸ λοιπὸν περιεχόμενον.

Καί δ) Ἡ σημαντικώτερα περικοπή τοῦ σημειώματος εἶνε ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν προαναγγελίαν, ὅτι "ὁ Παππῆς ἐπιστρέφει κομμιστῆς". Ἡ πρότασις τοῦ Δ. Φιλάρτου, ὅπως - ἰδωθῶν καί οἱ τρεῖς "ἀμέσως σκέτι του ἐν ἀρχῇ" φανερώνει ἀνυπομονοσίαν διὰ τὴν ἄμεσον παραλαβὴν τῶν κομμιστομένων καί ἐν ταύτῃ δυοπιστίαν τινα ὡς πρὸς τὸν κομμιστὴν. Ὁ Δ. Φιλάρτος εἰς τὴν ἀπὸ 15-10-63 κατ'ἀεσίῳ του καί ὁ Γ. Παππῆς εἰς τὴν ἀπὸ 21-4-64 ὁμοίαν του προσκαθοῦσι νὰ μᾶς πείσωσιν, ὅτι τὰ κομμιστομένα ἦσαν προτάσεις σχετικαί μὲ τὸν Ἰταλογαλλικὸν κινδυνασμὸν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ Ἀχελώου. Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο, ὡς εἴπομεν, ὑψίστατο πρὸ τῆς ἐπιστολῆς τῆς 15-7-57, αἱ δὲ ἔκτετε ἀρξάμενοι συνεννοήσεις ἤχθησαν εἰς πέρας τὴν 17-5-58, ὅταν ὑπεγράφη τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον. Κατὰ ποίαν λογικὴν ὅμως θα ἐδημιουργεῖτο τοιαύτη σπουδὴ καί ἀνυπομονοσία ἐπὶ θέματος, οὐτινος ἡ ἐκκρεμότης ἤρχισε ἔξ μῆνης ἐνωρίτερον καί παρετάθη ἐκὶ ἄλλους τόσοὺς βροδύτερον, ὅταν μάλιστα οὐδεμία ὑπάρχει ἔνδειξις, ὅτι ἐσημειώθη ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴν οἰαδήποτε ἀνασκηπτικαῖς ἢ ἔξωροις τῶν σχετικῶν συνεννοήσεων ἢ ἐπαφῶν ;

Ποία ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ ἀναμένωσι τόσοον ἐναγωνίως οἱ Δ. Φιλάρτος καί Γ. Μεζόπουλος τὴν ἀφίξιν τοῦ Γ. Παππῆ καί πῶς ἐκληροφορήθησαν τοῦτο, ἀφοῦ ὁ τελευταῖος οὐδέν σχετικὸν τοῖς ἐτηλεφώνησεν ἢ ἔγραψεν, ὡς καταθέτει ; εἶνε, νομίζομεν, ἐκτός πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι

Σ

7

μ

έκεινο, τό όποιον θά προεκάλει τοσοούτον ένδιαφέρων τών Γ.Πεζοπού-
λου καί Δ.Φιλάρετου ήσαν τά κατά τήν από 9-8-57 έπιστολήν άναμενό-
μενα έκ Γαλλίας "περίφημα ψιλά" "αί ήμέτεροι άμοιβαί" καί "ό,τι ο
Γιώργης δικαιούται νά ζητήση". Διά τόν λόγον τούτον καί ή άλλως
άκατάληπτος καί γριψώδης διατύπωσης "ό Παγκάς έπιστρέφει κομιοτής".
"Αν δέν έπρόκειτο περί του φλέγοντος καί είνουήτου διά τόν Γ.Πεζό-
πουλον ζητήματος τούτου τών "περιφήμων ψιλών" άσφαλώς ο Δ.Φιλάρε-
τος θά ξεφερόετο κατά όμαλότερον καί φυσικότερον τρόπον καί πρό
παντός θά διηυκρίνιζε τί θά έκόμιζεν ο Γ.Παππής, προσθέτων μίαν λέ-
ξιν περί του 'Ιταλογαλλικού σχεδίου ή του 'Αχειλώου, ως έπραξεν εις
τάς από 15-7-57, 9-8-57, 17-8-57 καί 11-5-58 έπιστολάς του, όταν
ήθέλησε νά θέξη τό θέμα τούτο. "Ίσως δέν είνε άσχετος πρός τήν ως
άνω άληθή έννοιαν τών κομιζομένων "ψιλών" καί ή εμφάνισις του
άποσταλέντος άρθρου ως είσφοράς, δεδομένου, ότι ο όρος προσιδιάζει
πρός τήν 'Εταιρικήν μορφήν τής συνεργασίας τών 2 ή καί 3 καί
προσαρμόζεται πρός τόν έπιφυλαχθέντα εις τόν Δ.Φιλάρετον πρόθε-
τον όδλον τής δημοσιογραφικής ύποσηρήξεως τών 'Εταιρικών συμφε-
ρόντων.

ΕΛΗΚ
Χαρμωίης
Γ.Κωνσταντίνου

Handwritten notes in the top margin:
... ...
... ...
... ...
... ...

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΕΔΗΚ

Handwritten notes on the left side of the logo:
... ...
... ...
... ...

Handwritten text in Greek, partially obscured by a white sticker. Visible words include "Εργαστήριο", "Προβλεπόμενα", and "Εργαστήριο".

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

Handwritten text on the left edge of the sticker, possibly a date or reference number.

Handwritten text at the bottom of the sticker, possibly a signature or name.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αγαπητέ μου

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Αγαπητέ μου

Μετά την εξέταση
της αίτησής σου
την 27-9-1962

ή ληφέντα

Αποφασίσθη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Κοινωνία

Επιτροπή
Κοινωνίας

Προσωπική

